

GROUCHOES

HUMOR MARXISTA

Toni Giménez

Ex-libris

Retalleu una imatge d'en Groucho,
enganxeu-la a sota d'aquestes paraules
i escriviu-hi el vostre pseudònim,
bo i utilitzant algun dels noms dels seus
personatges. Serà el vostre ex-libris personal,
a tall de carnet particular com a fan seu.

© Toni Giménez i Fajardo

Editat per l'autor.

Primera edició: maig del 2016.

Diverses edicions, esmenades, ampliades i renovades (2016, 2017, 2023, 2024)

Última edició (ampliada): març 2025.

Llibre penjat a la pàgina web de l'autor per descarregar-lo gratuïtament.

www.tonigimenez.cat/bibliografia.htm

Podeu fer-ne còpies. L'autor només demana que hi feu constar l'autoria
i que respecteu els textos tal com són.

ÍNDEX

Presentació	7
Introducció	9
1. Els millors diàlegs	15
2. Diàlegs inventats per Toni Giménez	43
3. Més humor per fomentar la intel·ligència aguda	89
Epíleg i extroducció	145
Bibliografia	147
L'autor	149

A en Groucho i, per extensió, a en Chico i en Harpo.

En Groucho tocant la seva guitarra

SOC DE PENSAMENT MARXISTA... MARXISTA GROUCHISTA

A tall de presentació

*La vida és massa important com
per prendre-se-la seriosament.
Groucho Marx*

Em considero una persona més aviat seriosa, segurament pel meu tarannà filosòfic i reflexiu. Només en algunes èpoques de la meua vida m'he mostrat com una persona humorística i són pocs els que han gaudit d'aquesta dimensió meua. Podríem dir que soc un home seriós amb gran sentit còmic; una persona amb bon sentit de l'humor, encara que se'm tingui per algú més aviat seriós.

Aquest llibre, que he titulat Grouchories, és un divertiment humorístic, especialment adreçat als Grouchòfils, amants de l'humor d'en Groucho i, per extensió, dels germans Marx i dels humoristes que tenen un humor intel·ligent i fresc.

He dividit el llibre en dues parts. La primera apartat és fruit de molts anys de llegir tot el que s'ha escrit sobre els germans Marx, de treure informació dels seus llibres, en especial dels d'en Groucho que és qui més va escriure (i sobre qui més s'ha escrit), de totes les seves pel·lícules, de desgranar el més important de tot el que van fer, de programes de televisió, d'entrevistes, de pàgines web i d'escorcollar, separar i escollir tot el doll de material humorístic que es mostra aquí com una "tria d'or": el més essencial, el més divertit. Cal tenir en compte que la caricatura d'en Groucho s'identifica gairebé a tot el món. La segona part conté diàlegs inventats per mi, a mena de guions, tot posant-nos en la pell d'en Groucho i d'en Chico i de l'època que van viure, emulant els guio radiofònics que van realitzar. El llibre es tanca amb unes reflexions filosòfiques sobre l'humor.

Espero que gaudiu al màxim, que l'humor ompli d'esperança els vostres moments de davallada anímica i que tot en plegat ens ajudi a trobar sentit i rumb enmig d'aquesta realitat que anomenem vida alhora que ens ajudi a superar la mediocritat de la condició humana.

Només em queda dir, amb humor grouchià, que m'agradaria que aquest llibre es vengués molt per poder repartir els drets d'autor entre la gent econòmicament més necessitada... començant per mi! (Cosa que no serà així perquè després d'anys d'anar al darrere de moltes editorials, cap no el va voler editar i vaig decidir publicar-lo a la meua pàgina web perquè qui vulgués se'l descarregui de manera gratuïta)

Que rigueu pels descosits!

M'HO VA DIR EN GROUCHO

Una breu introducció als germans Marx

*Ser còmic és un assumpte molt seriós.
Groucho Marx*

Hi ha persones al món a les que els han atorgat el grau de doctor honoris causa per la seva aportació a la cultura, a través de la investigació i la innovació. En Groucho Marx també se'l mereixeria, encara que fos a títol pòstum, perquè ha estat un dels millors còmics de tots els temps, amb un humor que sempre es manté fresc i que no caduca per anys que passin i per molt que la societat canviï.

Algunes curiositats sobre en Groucho

Una vegada va anar a Alemanya (era fill de mare alemanya i pare francès) i mentre estava allí li van mostrar la tomba de Hitler. Diuen que va ballar tot el que va poder sobre aquella tomba i encara que no es considerava un gran ballarí, reconeix que aquell dia va ser sublim!

Era bon guitarrista, llàstima que no enregistrés un disc, cantant amb la seva guitarra (quelcom molt habitual en la seva vida privada i amb els seus amics), ja que avui en dia seria una joia d'un valor incalculable.

De jove volia ser metge, però al llarg de la seva vida sempre va tenir l'objectiu d'arribar a ser un bon escriptor, fet pel qual sempre va estar envoltat d'amistats literàries. Considerava que són els escriptors i els guionistes els que fan que una pel·lícula o una obra de teatre sigui bona.

Una vegada un matrimoni que estava passejant per un parc va topar amb ell i li van dir: "No es mori mai, si us plau, simplement continuï vivint". Ell, al llarg de la seva vida, sempre va fer broma amb aquestes paraules, però van ser de les que més dins seu li van arribar. És una de les coses més boniques que et poden arribar a dir mai.

En el concert del Carnegie Hall, el 1974, als 83 anys (del que n'hi ha l'edició en disc *An evening with Groucho*), en Groucho va dir: "Vinc d'un món que ja no existeix, i és possible que tampoc jo ja no existeixi a hores d'ara". Els últims anys van ser d'una gran angoixa personal i farcits de records i enyorança.

No li agradava malgastar res de res; si veia un llum encès que no feia falta, l'apagava immediatament i tancava l'aixeta si veia que gotejava. El famós crac financer del 1929, en què hi va perdre molts diners, el va deixar tocat tota la vida. Fins i tot, d'ençà d'aquell dia, va patir de fort insomni la resta de la seva vida.

Una vegada en Groucho estava treballant en el jardí de casa seva. Una senyora, que passava pel carrer, el va veure, encara que sense reconèixer-lo, i li va demanar que quant cobrava al mes per fer de jardiner i ell li va respondre:
– No cobro en dòlars, la senyora de la casa em permet ficar-me al llit amb ella.
(I no deia cap mentida).

Quan algú li retreia que una actuació seva era molt cara, ell es defensava tot dient:
"No soc barat. Gratis, potser, però barat, mai".

En Groucho solia dir a les persones que es trobaven a la sala d'espera del seu metge de capçalera que encara estaven a temps de marxar.

En Groucho posseïa un revòlver a casa seva i havia amagat les bales en un altre espai de la casa perquè els seus fills no les trobessin. Un dia va entrar un assaltant i ell no podia trobar les bales, així que li va dir: "Esperi's un moment aquí, si us plau, a veure si les trobo".

Bill Cosby, en una entrevista per televisió, li va preguntar:

– Té algun desig no aconseguit?

Groucho contestà:

– Si, m'agradaria acabar aquesta entrevista el més aviat possible.

En Groucho, talment com els seus germans, era jueu. Una vegada, un club de natació no va admetre la seva filla perquè era jueva. I ell es va defensar dient:

– És jueva només per part de pare, o sigui que és mig jueva, per tant pot entrar a la piscina i que es mulli només fins a la cintura.

Deia de si mateix: conec en Groucho des de fa molts anys i puc assegurar que no és cap plaer.

El 2 de octubre (dia en que va néixer) se celebra a Los Angeles el "Dia d'en Groucho".

En Groucho també sabia ser seriós

— Considerava que l'habilitat per ser feliç consisteix a conciliar el món real amb els propis somnis i esperances. Groucho era un romàntic: esperava massa. Es va casar tres vegades en busca de l'amor ideal i sempre ho féu enamorat i ple de somnis i esperances.

— Considerava que la llar representa, alhora, intimitat i seguretat. Va ser un bon pare i li agradava molt de fer vida domèstica. No va posar mai la mà a sobre dels seus fills. Considerava que pegar un infant és un acte de covardia.

— Si li preguntaven "què t'agradaria ser quan siguis gran?" Groucho contestava: "és que m'estic fent petit".

— Desitjava morir dalt d'un escenari.

— Havia après que s'ha de ser pare per saber fins a quin punt un fill et pot arribar a detestar.

— Deia: "Ahir vaig néixer i demà ja seré mort, per què impacientar-se per la vida?".

— Creia que un actor posseeix talent i magnetisme personal i amb els anys passa a ser un record que no triga molt a passar a l'oblit.

— Tenia el convenciment de què la vida és una batalla amarga. El món no és més que un escenari i la vida no es més que un joc; l'únic que importa al final es viure el suficient i saber quin paper hi tens i com hi jugues. Hi ha una novel·la en la vida de tota persona.

— Com a defensa perquè no es feien noves edicions dels seus llibres, ell deia: “És que jo només escric primeres edicions”.

— Deia que l’important d’un espectacle és el valor psicològic de l’entreteniment que provoca una mena de curtcircuit en els processos mentals de les persones. El record que queda va molt més enllà del propi espectacle.

— Considerava que tota persona és una illa dins de si mateixa.

— Estava convençut que vivim en una jungla i la primera llei de la naturalesa és aprendre a sobreviure i la millor manera de fer-ho és esperar que el rival s’estavelli.

— Opinava que els crítics s’haurien de mantenir allunyats dels teatres uns quants segles i donar així l’oportunitat al públic d’anar a veure el que vulgui.

— Per experiència pròpia havia conclòs que el son és molt fugitiu i cal anar en compte a no espantar-lo. Si l’empaites amb massa afany farà mitja volta i fugirà.

— Deia: “la meua integritat no té límits. No pot ser mesurada amb quelcom tan groller com el dinar. Una de les poques coses que li queden a una persona amb els anys és el bon nom i la reputació d’incorruptible”.

— Sentia un profund respecte per la virtut de la puntualitat.

— Veient com anava el món deia: “Parin el món que baixo!”

— Opinava que les expectatives ho engeguen tot a rodar.

— Era del parer que quan arriba l’amor, la llibertat surt volant per la finestra.

Bill Cosby, en un programa de televisió li preguntà:

— Creu en la vida després de la mort?

En Groucho li contestà:

— El que tinc són seriosos dubtes de la vida abans de la mort.

— Defensava que el secret de l’èxit és l’honestedat. Si pots evitar-la, està fet.

— Creia que als polítics els interessen les persones de la mateixa manera que a les puces els interessaven els gossos.

— Sobre la vellesa pensava que als 40 hauries de tenir la possibilitat de dividir per dos. Quan ets jove, creus saber-ho tot; quan ets adult, dubtes de tot; quan ets vell, ho oblides tot. Per a ell fer-se vell és adonar-se, amb tristesa, que cap noia ja no es fixa en tu i que de vegades ets tan vell que encara que continuïs viu és com si estiguessis enterrat il·legalment. Concloïa amb la broma: “La vida és feta de temps, que és un material que l’encongeix”.

Sobre els germans Marx

Groucho amb el seu bigoti i les celles pintades; Harpo amb la seva perruca, la seva gavardina i la seva botzina; Chico amb el seu barret tirolès i el seu accent italià. Guitarra, arpa i piano. Les seqüències de piano i arpa de Chico i Harpo són el centre del món interior dels germans Marx. Quan toquen, les màscares dels seus personatges cauen. La mirada de Chico és d'un gaudi pur i entremaliat. El rostre de Harpo és dominat per una mirada de pura concentració, amb els ulls fixos en un punt que només ell veu, un lloc d'una altra dimensió, mentre els seus dits recorren les cordes. Chico toca per als altres; Harpo toca per a si mateix. És el més proper a un moment espiritual en què s'entrellaça alegria i melancolia alhora.

Una vegada, un jove recluta li va dir a en Groucho que no s'empassava que els germans Marx fossin germans. "Per començar no us assembleu en res: un parla amb accent italià, l'altre no parla gens ni mica i el tercer parla massa".

Eren com els tres mosqueters de Dumas, que eren quatre, encara que els germans Marx eren cinc.

Alguns noms dels seus personatges, a les pel·lícules:

D'en Groucho: Wolf J. Flywheel (The Big Store); Gordon Miller (Room Service); Capità Jeffrey T. Spaulding (Animal Crackers); Rufus T. Firefly (Duck Soup); l'empresari Otis B. Driftwood (A night at the Opera); el metge Dr Hugo Z. Hackenbush (A day at Races); el professor Quincy Adams Wagstaff (Horse Feathers)

D'en Chico: Baravelli, Chicolini, Ravelli.

D'en Harpo, el més habitual: Pinky.

La seva mare, Minnie, va morir d'un infart el setembre del 1929, poques setmanes després del famós crack del 29.

La primera obra de teatre que van fer va ser Humor Risk i la segona I'll Say She Is.

A Groucho el van haver d'operar d'urgència d'apendicitis i el seu germà Zeppo el va substituir. La crítica no va notar el canvi, cosa que va provocar que en Groucho tornés de seguida a la feina per por a perdre-la.

Sobre la pel·lícula Duck Soup (Sopa de ganso):

- Va ser classificada com una de les cent millors pel·lícules de la història.
- El poble de Freedonia a l'estat de Nova York, en el seu dia, es va queixar que la pel·lícula els donava mala reputació.
- L'expressió Duck soup era una expressió anglesa que volia dir "pan comido".
- Groucho interpreta el capità Spaulding.

Sobre en Chico:

- Va tocar a la Big-band de Ben Pollack, va crear la big-band Chico Marx and his orchestra i la de Chico and the chicolets.
- Es va casar dues vegades.
- Va morir d'arterioesclerosi l'11 d'octubre del 1961.

Sobre en Harpo Marx:

- Va aparèixer en un curtmetratge de Popeye dirigit pels germans Fleischer el 1934 i en un de Merrie Melodies, de la Warner Bros el 1932, i també en un episodi de Mickey Mouse i en un de Buggs Bunny.
- Va participar a la pel·lícula The Story of Mankind (Història de la Humanitat) fent d'Isaac Newton.
- Va participar a la pel·lícula I Love Lucy (amb l'actriu Lucille Ball, 1955) fent la famosa escena del mirall que Harpo havia fet amb els seus germans a Duck Soup (Sopa de ganso).
- Va participar a la pel·lícula Too Many Kisses (Paramount, 1925)
- Va participar a la pel·lícula Stage Door Canteen (Tres días de amor y fe, 1943)
- Va enregistrar tres discos: Arp by Harpo (RCA, 1952); Harpo in Hi-Fi (Mercury, 1957); Harpo and work (Mercury, 1958)
- La seva mort va afectar molt el públic que valorava la seva candidesa.
- Arthur Marx, fill de Groucho, va dir que l'única vegada que havia vist plorar el seu pare va ser quan va morir en Harpo.

Hi ha la pel·lícula Brain Doors (Escápate como puedas, Paramount Pictures, 1992) que és una comèdia d'homenatge als germans Marx a partir de les pel·lícules Una nit a l'òpera i Un dia a les curses (A Night at the opera, A day at the races)

1. ELS MILLORS DIÀLEGS

**Extrets de totes les pel·lícules, guions radiofònics
i llibres dels germans Marx**

- Depèn de com es miri.
- Pel que veig, vostè no sembla tenir cap mirament.

- Hi ha una forta explosió immobiliària.
- És que el que els agrada és explotar al pròxim.

- Faré com que no l’he sentit.
- Quina gran sort xerrar i treballar junts, veritat?

- Ha tingut mai una pulmonia doble?
- No, és que acostumo a estar sol.

- Existeix la remota possibilitat de què sàpiga què és un radi?
- Si, una cosa amb música.
- El felicito, Sòcrates!

- El meu marit va morir; vaig estar amb ell fins al final.
- Així no m’estranya que s’hagi mort.
- El vaig agafar amb els meus braços i li vaig fer un petó de comiat.
- Aleshores va ser homicidi.

- No ens hem vist en algun altre lloc?
- No, no ho crec. De fet, no sé si l’estic veient ara o és que és una cosa que m’ha sentat malament.

- El ministre de treball desitja informar de què els treballadors exigeixen jornades més curtes.
- D’acord. Retalli’ls l’hora de dinar a vint minuts.

- Li ho llegiré, m’escolta?
- Ha dit alguna cosa?
- Res que mereixi ser escoltat.
- Per això no he escoltat res.
- És que no he dit res.

Una altra versió:

- Em sent?
- Encara no he dit res.
- Ha dit alguna cosa?
- Encara no he dit res d’important.
- Clar, per això no he sentit res.
- És per això que no he dit res.

- Segons la meva experiència, aquest cavall guanya sempre.
- Això és tan sols perquè arriba el primer.
- Amb que arribi el primer ja en tinc prou.

- Els infants són un destorb.
- És que destorb en rus vol dir infant.

- Jo diria que treballa vostè en una funerària.
- No, ho sento, soc pagès.
- Què més dóna, ambdós treballen fent forats.

- Em va fer llums i em va tocar la botzina.
- Caram, si que tenia el braç llarg!

- El meu avi estava ficat en el negoci de l'oli.
- Què era, una sardina de llauna?

- M'he casat tres vegades.
- O sigui que ets un presidiari reincident, eh?

- Em dic Charles Snow i visc a Los Ángeles.
- I quina alçada té?
- Un metre cinquanta.
- Caram, aquesta és la primera vegada que tenen un metre i mig de neu a Los Ángeles.

- M'agrada que ho hagi tret a la llum.
- Si, realment són molts volts i molts watts.

- Senyor jutge: han obert una sala de jocs a menys de cent metres d'una escola.
- Això és una desgràcia! No vull que els infants hagin de córrer tant per anar a jugar!

- Com ha anat el sopar?
- No molt pitjor que el dinar!

- Ho sento!
- Doncs jo no he sentit res.

- Vull espremer taronges per a fer-me'n un suc, però no sé com fer-ho.
- T'hauràs d'espremer el cervell, pensant.

- Aquest estiu m'he fet Xile.
- Caram, i te'l feies molt o poc picant, el teu tu “chili”?

- He obert un negoci.
- Si? I de què es tracte?
- Vaig obrir la caixa forta d'un banc.

- Mare, mare, l'ambulància va a l'hospital.
- Segurament deu ser que està malalta.

- Estic mig morta.
- Doncs, acaba't de morir i podré cobrar l'assegurança.

- Senyor metge, crec que tinc un bon refredat.
- No m'importen les seves creences.

- Té canvi?
- No, ho sento.
- És que el metge m’ha dit que m’aniria bé un canvi.

- És vostè el senyor Flywheel?
- Abans de respondre a aquesta pregunta, vull saber una cosa: És vostè la senyora Flywheel?
- No, senyor.
- Així, encara hi ha esperança.

- És vostè advocat?
- Si.
- Em pot ajudar amb la meva renda?
- Ni parlar-ne! Els impostos se’ls paga vostè solet.

- No tens amor propi?
- No, no m’he compromès mai amb ningú.

- Tens barba?
- Una barba...ritat!

- Pare, et felicito. Estic orgullós de ser el teu fill.
- Fill meu, m’has tret les paraules de la boca: m’avergonyeixo de ser el teu pare. Ets la deshonra del meu cognom.

- Entre aquesta dona i jo no hi ha res.
- Doncs ets més tanoca del que m’imaginava!

- Crec que has donat en el clau.
- Espera que vaig a buscar un martell.

- Qui hi ha?
- L’home del gel.
- Amic meu, m’ha deixat glaçat.

- Té vostè molt bon humor.
- Si, soc home d’estranyes riqueses.

- La seva paraula és suficient per a mi. Però, és la meva paraula suficient per a vostè?
- Evidentment, que no!

- Temo que després de portar algun temps casats, trobis una dona i t’oblidis completament de mi.
- No, no t’oblidaré. T’escriuré totes les setmanes.

- Aparti aquest gos de mi. Segur que té puces.
- No es preocupi, home, ja el pot acariciar, unes quantes puces més no li faran mal.

- Qui rasca la porta?
- És el gos.
- Caram, en lloc de rascar la porta ja podria venir a rascar-me l'esquena!

Un home prova de pujar a un autobús amb un gos i el conductor li diu:

- No es permeten animals.
- On està escrit això?
- Aquí hi ha un cartell que ho diu ben clar.
- És que el meu gos no sap llegir.
- Però, vostè sí.

I un altre passatger contesta:

- Bé, jo no ho diria molt fort això.

Un home li diu a una senyora:

- Miri quin gos tan bonic que tinc.
- Però si està pintat a ratlles.
- Vostè també té la cara pintada i no té ni la meitat de bon aspecte que té aquest gos.

Contestant al telèfon:

- Si, digui? Ah, que ha trobat el meu llibre?
- No, no és necessari que me'l torni. Llegeixi-me'l per telèfon, em vaig quedar a la pàgina 156.

- Per què m'has comprat uns mitjons tan cridaners?
- Perquè no t'adormis a classe!

- No et vaig dir que vinguessis d'hora?
- És que he sortit massa tard per arribar d'hora.
- I per què no has sortit d'hora de casa?
- És que era massa tard per sortir d'hora.

- Com pot ser una casa amb tres-centes plantes i sense ascensor?
- És que es una floristeria.

- Estàs fet un corcó.
- No m'estranya, tinc totes les dents ben corcades.

- No veuràs ni un cèntim!
- És que em faràs alguna cosa als ulls?

- Els dono dos dies per pagar el lloguer.
- Molt bé, escollim Sant Joan i Nadal.

- Soc un home que s'ha fet a si mateix.
- Caram, i com és que no t'has fet més guapo i amb més cabell?

- Seria necessari anar molt lluny per aconseguir una cosa així.
- Espero que hi vagis, doncs.

- Podria fer alguna cosa per mi?
- En faré dues: donaré mitja volta i marxaré. Ja he fet dues coses por vostè.

- Em volen disparar! Soc massa jove per morir!
- Beneiteries! Està vostè en la millor edat!

- Aquesta nit prepararé un berenar-sopar sorpresa.
- I quina és la sorpresa?
- Que no hi haurà sopar. De fet, ni tan sols hi haurà berenar.
- Magnífic, així segur que vinc.
- Si és segur que véns, no seré a casa.
- No sofreixis, tampoc pensava trobar-t’hi.

- No fugim d’estudi!
- Oh, si, fem-ho, si us plau i anem a jugar al parc!

- El diner no fa la felicitat.
- Ni la felicitat porta necessàriament diner.

- En un hotel:
- Que em poden portar gel?
- No en tenim, ho sento.
- Però jo necessito gel!
- Baixi a recepció a pagar la factura i li asseguro que quedarà gelat.

- Envia’m 500 dòlars el més aviat que puguis.
- Tinc problemes.
- Quins problemes tens?
- Aconseguir els 500 dòlars.

- A la meva mare, una vegada la va espantar una serpent.
- No em diguis més, era tu el teu pare, veri... tat?

- De quina companyia ets?
- De la companyia que ens fem la meva dona i jo.

- El seu marit li fa el salt amb una altra.
- I ella ho sap?
- Oh, i tant! Els dos fan anar la corda i l’altra salta.

- Caram, n’hi ha per treure’s el barret.
- Jo, traient-me l’abric en tinc prou.

- Tinc el porc malalt i haig de dur-lo al veterinari.
- Si que ho sento que tinguis un familiar malalt.

- És d’alta qualitat.
- Si, ideal per jugar a bàsquet.

- Vols dir quatre paraules?
- Sens dubte, amic meu.
- Vinga, doncs, digues-les.
- Però si te les acabo de dir.

- Cal tenir sang freda i no tremolar.
- Però és que tinc la sang tan freda que no puc fer altra cosa.

- Fins aquí hem arribat!
- Doncs jo m'atreveixo a anar més lluny!

- No et puc pagar encara els 12 euros que et dec.
- Però si són 13.
- Es que soc molt supersticiós.

- És un lloc tan verge que la mà de l'èsser humà encara no ha posat mai els peus.
- Que curios: una mà amb peus.

- És un home que no s'atura davant de res.
- Aleshores, es deu saltar tots els senyals de *stop*, veritat?

- Ha oblidat que soc aquí per qüestions de negocis?
- No, no ho he oblidat, però estic disposat a fer-ho en qualsevol moment.

- Soc rica i no haig de treballar.
- El meu germà tampoc no ho fa.
- També és ric?
- No, és que no troba treball.

- Són els del diari que volen informació.
- Doncs que en comprin algun, que en van plens.

- Estava tan canviat que ni la seva pròpia mare el va reconèixer.
- I com és que vostè ho va fer?
- És que jo no soc la seva mare.

- Noto olor a cremat.
- És que portes el puro encès.
- Mira, tenia l'explicació just sota el nas.

- No em diguis que has enviat el sobre que posava “confidencial”?
- Si!
- Però si no havia posat l'adreça.
- És que com deia “confidencial”, he pensat que volia que ningú no sabés on anava.

- Vigila aquest senyal, posa: “Atenció, escolars!”
- Bah! Qui té por d'uns marrecs d'escola?

- Aquest incident m'ha posat deu anys a sobre.
- Això és impossible! Ningú no podria semblar tan vell.

Un grup de dones diu:

- Ai, que ens mullarem amb la tempesta que es prepara.
- Cap problema! Semblarem més netes després d'un bon xàfec!

- Estem quedant xopes.
- Tranquil·les dones, ja se sap que qui menja xopes, se les pensa totes.

- Deu anys de batalla, deu anys de lluita, deu anys d'angoixa.
- Això suma trenta anys. Deuries començar quan eres un nen de bolquers.

- Envii aquesta carta.
- Però si no porta segell! Només costa 3 cèntims posar-lo.
- Per 3 cèntims, ja la porto jo mateix.

- Tinc una carta de la Tora.
- I a qui delata?

- Aquesta carta pesa massa per portar tan sols un segell, caldria posar-ne dos.
- Però aleshores encara pesaria més!

- Quina hora és?
- Són les 6 i 5.
- Es troba molt igualat això, oi?

- Foc! Foc! Porteu aigua, de seguida!
- I per a mi, una bona taronjada!

- Quants anys tens?
- 28!
- Però si fa dos anys ja em vas dir que en tenies 28.
- És que soc una persona que manté la seva paraula.

- Tan difícil és la pregunta?
- No, la pregunta es fàcil. El difícil és saber la resposta.

- Anava tothom de vint-i-un botó ?
- No ho sé, no em vaig dedicar a comptar botons.

- He de pensar en la meva posició.
- No es preocupi, li donarem una altra posició. Li aconseguirem un lloc com a venedor de cacauets.

- Ja no és l'estrella que era.
- Ah, no? Quina és ara? Orió?

- Et dones compte que has dit una cosa important?
- No, perdona, no estava escoltant.

- He vist una pel·lícula que es titulava “Cavall d’àngel”
- Voldràs dir “Cabell d’àngel”, veritat?
- Exacte, “Camell d’àngel”.

- Com és que estant de dol, estàs tocant el piano?
- Bé, tan sols toco les tecles negres.

- Vàrem anar a veure una pel·lícula. Fantàstica! Durant la segona part ens vam quedar adormits.
- I la primera part?
- Vàrem arribar quan ja feia una estona que havia començat. Ara bé, he de confessar que em va semblar una pel·lícula molt bona.

- Ja escombres, tu?
- No, és que tinc un problema: acostumo a escombrar cap a casa.

- Tracto a la meva dona com un àngel.
- Però si fa anys que ni li compres un vestit!
- És que els àngels no porten vestits.

- Li he comprat una brusa a la meva dona, però no li va bé.
- I què faràs?
- La canviaré... canviaré de dona.

- Vinga, que tenim treball!
- Treball? No vull treballar, tan sols vull tenir un treball.

- Té una mossegada al front.
- Es devia mossegar ell mateix.
- Com és possible mossegar-te el teu propi front?
- Si, segurament va pujar a una escala.

- Aquesta és manera de parlar a una dama?
- Presenti’m una dama i li parlaré d’una altra manera.

- Per què aquests indis sempre estan de cara al foc?
- Perquè són pell-roges!

- Tinc problemes amb els meus peus: són plans.
- I això és un problema? Colom es pensava que el món era pla. Això si que és un problema!

- Et posaré anestèsia local.
- Però si soc de l’equip visitant!

El metge pregunta a la infermera:

– Instrumental?

La infermera, tot tocant el piano, li respon:

– Què li sembla aquest tema?

– M'està posant violent!

Infermera:

– Ah, també toco el vio...lent! (I es posa a tocar un tema lent amb el violí)

– Demà t'apujo el sou.

– Gràcies, ets fantàstic!

– Tan sols ho faig perquè et sentis pitjor demà passat, quan t'acomia.

– Em rento les mans en tot aquest afer!

– Doncs aprofiti i, de passada, es renta també el coll i les orelles.

– Si vol, el puc ajudar a començar una nova vida.

– Però és que encara no he acabat amb la vella!

El detingut a la policia:

– Per què em venen a detenir, si no he fet res?

El cap de la seva empresa:

– D'això en puc donar fe: mai no ha fet res! Això els donarà una lleugera idea de com n'és de desesperada la meva situació.

– Per què et descordes la camisa?

– És que el metge m'ha dit que he de vigilar el meu estómac.

– Menges a casa o a fora?

– Fora. Fora d'hores.

– Perdoni, però aquest és un restaurant molt distingit.

– Doncs, serà un honor ser expulsat d'aquí.

– Tinc el peu adormit.

– Doncs, desperta'l.

– És que sempre he estat partidari de no empipar a algú que dorm.

– He de marxar volant!

– Bon aterratge!

– El meu temps és or.

– Doncs, deixa'm mitja horeta per poder pagar el lloguer.

– Vull deixar la meitat de la meva herència a un orfenat i l'altra meitat als meus fills.

– I per què no deixa els fills a l'orfenat i em llega els diners a mi?

- Fa molts anys que soc músic.
- Quant guanya per tocar?
- 10 dòlars.
- I per no tocar?
- 12 dòlars. Per assajar faig un preu especial: 15 dòlars.
- I per no assajar?
- Ni ho podria pagar! Si no assajo, no toco i si no toco, això puja molts diners.

Una altra variant:

- A quant cobra l’hora?
- Per tocar cobrem 10 dòlars l’hora.
- I per no tocar?
- 12 dòlars l’hora.
- Doncs, jo m’apunto a això!
- Ah, per assajar fem un preu especial: 15 dòlars l’hora.
- Al comptat?
- No, a l’acte.
- I quant cobren per no assajar?
- No podria calcular-ho.
- Els seus creditors estan cansats de telefonar i creuen que ha de fer alguna cosa.
- Molt bé, vaig a fer alguna cosa: deixaré el telèfon despenjat.
- No hem parlat de diners.
- Si em promets no dir res sobre això, jo tampoc no ho mencionaré.
- Em segueix?
- Si.
- Doncs, deixi de fer-ho o trucaré a la policia!

La famosa escena del contracte

- Què diu?
- Llegeixi-ho i ho veurà.
- No, llegeixi-ho vostè.
- Molt bé, ja que vostè vol, li ho llegiré. M’escolta?
- Encara no he escoltat res. Ha dit vostè alguna cosa?
- Bé, no he dit res que valgués la pena escoltar-se.
- Per això no he escoltat res.
- Per això no he dit res.
- No sap vostè llegir?
- Sé llegir, però no tan de prop. No sé què em passa. Se’m desenfoca. Si tingués els braços més llargs podria llegir-ho. No té per casualitat un ximpanzé a la butxaca? Ah, ja puc, ara llegeixo bé. Faci atenció a la primera clàusula perquè és molt important. Diu que... “la part contractant de la primera part serà considerada com la part contractant de la primera part”. Què tal? Està molt bé, oi?
- No, això no està bé.
- Per què no està bé?
- No ho sé. Voldria tornar a escoltar-ho.

- Diu que... “la part contractant de la primera part serà considerada como la part contractant de la primera part”.
- Si, si, sembla que aquesta vegada sona millor.
- A tot s’acostuma un. Si vostè vol, ho llegeixo una altra vegada.
- Tan sols la primera part.
- Sobre la part contractant de la primera part?
- No. Només la part de la part contractant de la primera part.
- Diu que... “la part contractant de la primera part serà considerada como la part contractant de la primera part”. I la part contractant de la primera part serà considerada en aquest contracte...”. Escolti, per què hem de barallar-nos per una beneiteria com aquesta? La tallem!
- Si, és massa llarg.
- Què ens queda ara?
- Més de mig metre, encara! Ara diu... “la part contractant de la segona part serà considerada como la part contractant de la segona part”.
- Això si que no m’agrada gens.
- Què li troba?
- Mai segones parts foren bones.
- L’altre dia vaig veure un partit de futbol i la segona part va ser millor que la primera. Li pagaren a l’àrbitre i tot.
- Escolti, por què no fer que la primera part de la segona part contractant sigui la segona part de la primera part?
- En lloc de discutir, què li sembla a vostè si... (Ambdós tallen una part dels respectius contractes)
- Aquí hi ha una clàusula que el tornarà a vostè boig d’alegria. Ja ho veurà.
- No. No m’agrada.
- Què és el que no li agrada?
- Sigui el que sigui, no m’agrada.
- No trencarem la nostra vella amistat por una cosa sense importància. Llestos? (I ambdós arranquen un altre tros dels contractes)
- Ara, en aquesta part que segueix, hi ha una part que no li agradarà.
- Bé, la seva paraula és suficient per a mi. (I arrenquen un altre tros)
- Digui’m, la meua és suficient per a vostè?
- Evidentment que no. (I tallen un altre tros de paper)
- “La part contractant de la vuitena part...”
- No.
- No?
- He dit que no.
- “La part contractant de la novena...”
- No, això tampoc.
- Escolti, com és que el seu contracte és més petit que el meu?
- No ho sé. Segurament serà perquè vostè és més “chico” que jo. De totes maneres, estem d’acord, veritat?
- Si. Això si.
- Aleshores posi vostè la seva firma aquí i així el contracte serà legal.
- M’he oblidat de dir-li que no sé escriure.
- No? Tant se val. L’estilogràfica no té tinta. Però el contracte ja és fet.
- Per complet.
- Encara que sigui molt petit.
- Esperí, esperí, què diu aquesta línia?

- Això no és res. Una clàusula comuna a tots els contractes. Només diu que... “si es demostrés que qualsevol de les parts firmants d’aquest contracte no es troba en l’ús de les seves facultats mentals quedarà automàticament anul·lat en totes les seves clàusules”. Es el que s’anomena una clàusula sanitària.
- És que ara hem de vacunar-nos?

La famosa escena del camarot

- No seria més fàcil posar el camarot dins del bagul? El van escollir per a mi o només per al barret?
- Jo li asseguro que estarà molt tranquil.
- Tranquil, tranquil. Suposant que pugui entrar; haurà de venir demà a treure el bagul i així entraré jo.
- Venim a arranjar el camarot!
- Passin vostès, no s’espantin de res i donint-se pressa.
- Soc el plomer, vinc a tallar la calefacció.
- Pot començar pel ros aquell.
- Ha cridat la manicura?
- No, però endavant. No se m’havia acudit cridar-la, però ara penso que en un dia com aquest hom no ha de privar-se de cap comoditat. Deixi-me-les curtes perquè aquí ja va faltant espai.
- Soc l’ajudant del plomer.
- Tenia la impressió de què vindria. Al plomer el té en aquell racó. Pot obrir-se pas amb el martell.
- Està aquí la meva tia Miquela?
- Passi i comenci a buscar-la entre la multitud!
- Podria telefonar?
- Li aposto el que vulgui que no arriba a l’aparell. I si hi arriba, demani-li a la seva tieta que enviï un camarot més gran.
- Vinc a escombrar el camarot.
- Precisament el que feia falta. Mans a la feina. Haurà de començar pel sostre que és l’únic lloc que encara no està ocupat.
- Soc Henderson, del cos de vigilància.
- Doncs vigili el seu pes perquè s’està engreixant.
- Viu vostè sol?
- Sol amb les meves il·lusions.
- Soc un ermità.
- Però si té quatre coberts sobre la taula!
- I què? També la taula té quatre potes.
- No pot marxar i deixar-nos aquí palplantats!
- Oh, i tant que si! Plantats i regats!
- Sap una cosa?
- Una no, moltes!
- Voldríem saber on es troba el tren.
- Es troba a la via, no acostuma a venir aquí.

- Tenir cotxe i xofer és massa car, per això he venut el meu cotxe.
- Quina beneiteria, en el seu lloc jo hauria venut el xofer i m’hagués quedat amb el cotxe.
- No pot ser. Necessito el xofer perquè em porti al treball.
- Però com el portarà si no té cotxe?
- No necessita portar-me. No tinc treball.

- És el Manual del Maquinista.
- I si el maquinista s’anomena Manuel enlloc de Manual?
- Doncs s’ha de canviar de nom; cal donar la raó al llibre.

- No li sembla una mica car? Jo només pensava pagar-li 600 dòlars.
- I jo estic disposat acceptar-los.

- Quina experiència té en grans magatzems?
- Hi he robat durant tres anys.

- Si vostè és un detectiu, jo soc un mico.
- No fiqui a la seva família en aquest afer!

- Si un client demana que li fem un ou en tres minuts, li farem en dos. I si demana en dos minuts li farem en un.
- I si ho demana en un minut?
- Li donarem la gallina.

- Escolti, jo he demanat cava i aquesta ampolla és buida.
- És que és cava sec.

- No li fa vergonya insultar la meva dona?
- Si aquest dona és la seva esposa, és vostè qui hauria de tenir vergonya!

- Tot el que soc li ho dec al meu besavi. Si encara visqués, el món sencer parlaria d’ell.
- Per què?
- Perquè tindria 140 anys.

- Amb això no faràs diners.
- No importa, el problema seria perdre’n.

- Podria viure a Nova York amb 3 dòlars?
- Com un príncep! No podràs menjar res, però viuràs com un príncep.

- El vaixell és a punt de sortir.
- Puc anar a pagar el compte de l’hotel?
- Ho sento, és massa tard, el vaixell ha de salpar.
- No sap com me n’alegro!

- Què fa aquest, aquí?
- Jo no veig que faci res.

- Quant li ha costat?
- No ho sé. Ho he robat.
- M’ho deixes?
- Ni ho somniïs!
- Escolta’m, jo somnio quan em ve de gust!
- Elimini a les dones del matrimoni i ja no hi haurà més divorcis.
- Però què serà de la pròxima generació?
- He donat un cop d’ull a la pròxima generació i potser valdria més que s’acabés tot aquí mateix.

Un amic a un altre:

- Pots seure on vulguis.
- I es va asseure a la falda de dona de l’amic.

Tinc tres idees bàsiques sobre l’envelliment:

- a) Fer-se vell és trist; fer-se jove seria meravellós.
- b) Si segueixes fent anys, acabes morint-te.
- c) Tot el món envelleix si viu el temps suficient.

La infermera al pacient:

- Haig de mirar si té temperatura.

El pacient a la infermera:

No sigui beneïta, tothom té temperatura!

- Quin sou us pago?
- 5.000 a l’any, però encara no hem cobrat res.
- Doncs us pujo el sou a 8.000.
- Si no em serveixen de seguida, me n’aniré amb indignació.
- Pot algú cridar a Indignació, si us plau?
- Ets una persona reservada.
- Millor reservar que haver d’esperar taula.
- Vaig estar casada, però ara, no.
- Ah, la cosa no va sortir bé, oi?
- No, és que ja no va entrar bé!
- Un per a tots i dos per a cinc.
- Som quatre dels tres mosqueters!
- En Groucho adreçant-se a en Chico que està tocant el piano:
- Si per casualitat passes prop d’alguna melodia, toca-la!
- No he tingut temps de rentar-me el cabell.
- Jo me’l rentaria si pogués trobar-lo!

- Sempre dient bon dia, bona tarda o bona nit.
- Si, i m'alegro que el dia ja hagi acabat.

- Té potes de cranc?
- No, coixejo per culpa del reuma.

- Corregeix-me si m'equivoco.
- I qui em corregeix a mi?

- Per què portes ulleres?
- Per tenir un altre panorama de la vida.

El que et porta a la tomba no és la tos, sinó el taüt.

El mèdium contactà amb el seu marit i declarà:

- És feliç como una oreneta.

Evidentment, vaig pensar jo, això passa perquè la seva dona encara es troba entre nosaltres.

- Amagats en barrils és la millor forma de viatjar en vaixell. Hagués portat a la meva esposa i fills però s'havia acabat la fusta per a un altre barril.

- Jo anava a portar el meu avi, però no hi havia lloc per a la seva barba.
- Per què no l'envies primer a ell i deixes que la barba arribi més tard?

- Sembla com si aquests alumnes no haguessin dormit.
- No, és que esperen ser a classe per fer-ho.

- Ja sé que el senyor Gould va estar malalt dos anys abans de morir.
- Si, segurament això el va matar.

- Has vist alguna vegada a Lincoln sense barba?
- Bé, doncs m'assemblo a Washington sense bigoti.

- La vaig sostenir als meus braços i li vaig fer un petó.
- Un treball dur, eh?

- No pots deixar a aquesta noia sola a la teva habitació.
- Què et fa pensar que no puc?
- Que serà una habitació molt transitada.

- Sempre té un as a la màniga.
- Es que és molt as-tut.

- Què estàs cantant?
- “Llar, dolça llar”
- Sona fatal.
- És que la meva llar és fatal.

- Per què canta?
- Per matar el temps.
- Sens dubte, ha escollit una bona arma.

- Vint francs per un camell amb dues gepes i deu francs per un camell amb una gepa.
- Què cobra per un camell sense gepa?
- Un camell sense gepa és un cavall.

- Encara no saps qui soc?
- No m’ho diguis! Animal o vegetal?

- És vostè metge?
- Si.
- Allà hi ha un home desmaiat.
- Maleïda sigui la meva sort, bé podia haver estat una dona, no?

- Ja fa quatre anys que soc casada. Quatre anys d’indiferència, quatre anys de lluita, quatre anys amb el cor trencat.
- Escolta, això fa dotze anys! Et devies casar quan feies la primera comunió!

- Hi ha algun treball per al meu avi?
- Què sap fer?
- Posa formatge a les ratoneres.
- Però nosaltres no necessitem caçar cap ratolí.
- Bé, això no és cap problema. Ell també pot posar els ratolins.

- Recorda que ens va donar una fotografia de l’home al que havíem de seguir?
- Si.
- Bé, doncs vam trobar ben de pressa l’home i en una hora, en realitat en menys d’una hora...
- Sí?
- El vam perdre de vista. Va ser un treball ràpid, eh?

- El dilluns vam vigilar la casa, però l’amo no va sortir. No es trobava a casa. El dimarts ens va enganyar: no es va presentar. El dimecres vam ser nosaltres els qui el vam enganyar a ell; no ens hi vam presentar. El dijous va ser per partida doble: ningú no es va presentar. El divendres va ploure; ningú no va sortir de casa. El dissabte com que era vigília, ningú no vigi...lava. El diumenge vam sortir tots a prendre el sol després de tant temps tancats.

Una altra variant:

- El dilluns vam estar vigilant la casa, però no va sortir en tot el dia, no era a casa. El dimarts vam anar a jugar a pilota, però ens va plantar, no s’hi va deixar veure. El dimecres va anar a jugar a pilota, però nosaltres el vam deixar plantat, no ens hi vam deixar veure. El dijous va ser plantada doble, ningú no va aparèixer per allí. El divendres va estar plovent tot el dia, per tant no hi va haver joc de pilota, vam ser a casa, escoltant la ràdio.

Si una persona se us fa pesada li podeu dir:

– He tingut la feliç idea de formar un club de tipus molestos i he pensat en tu com a president.

– Si us troben, esteu perduts.

– Com vols que estiguem perduts si ens troben?

– Chicolini, t'aposto set contra un a què et trobem culpable.

– No m'interessa, m'han ofert deu contra un a la barberia.

– Digue'm un número de l'u al deu.

– Onze.

– Encertat!

Adreçant-se al seu germà Harpo (Pinky)

– Senyors meus, com poden veure aquest home parla igual que un beneit, sembla un beneit, però no es deixin enganyar, és que realment és un beneit.

– L'home de les escombraries és a fora.

– Dignes-li que no en volem.

– M'agradaria dir-li adéu a la teva dona.

– I a qui no?

– Si enderroquem els dormitoris de la facultat, on dormiran els alumnes?

– On han dormit sempre: a classe!

Abans de ser penjat, el capellà pregunta al condemnat:

– Vol dir algunes paraules abans que accionin la trampa?

Si, diu l'home:

– No em sembla que aquest aparell sigui gaire segur.

En un restaurant, un nen tira una torrada a una altra taula. El pare del nen s'apropa a la taula, com si s'anés a disculpar i diu:

– La propera vegada m'asseguraré que la torrada estigui ben sucada de melmelada.

– És un lloc on l'or es troba per terra.

– No em diguis que a sobre t'has d'ajupir per agafar-lo?

– Des del moment que vaig agafar aquest llibre fins que el vaig deixar em vaig fer un fart de riure. Algun dia tinc la intenció de llegir-lo.

– D'ençà que m'he casat porto una vida de gos.

– Potser és que vas signar una llicència de gos en comptes d'una llicència de matrimoni.

– Si el meu marit em troba amb tu em clavarà una pallissa.

– Sempre pensant en el teu marit. No te la podria donar jo la pallissa?

– Pots agafar el vaixell demà?

– Si em paga prou, el podria agafar ahir.

- Jo no m’ho empasso.
- És que tu sempre has costat d’empassar.

- Canviarem el número de totes les habitacions.
- Però això portarà a una gran confusió.
- Si, però pensa quina gran diversió!

- En aquest hotel, recollim la roba que s’ha de rentar, un cop al mes.
- Caram, després de tant de temps no crec que hi hagi gaire cosa a recollir.

- Ho diu de debò?
- No, però no em fa res dir mentides si em serveixen d’alguna cosa.

- No pot entrar amb aquesta dona estranya.
- Però si és la meva dona.
- Si, però per a mi és una estranya: jo no l’he vista mai.

- Tindrà notícies meves.
- Si, gràcies, envii’m encara que només sigui una postal.

- Soc el seu fan més ardent.
- Doncs a mi m’agradaria alguna cosa més fresqueta.

- Què vols per al teu aniversari?
- L’any passat!

- Aviat vindrà el teu aniversari.
- No tinc pressa, puc esperar. Cada cop arriben més ràpids.

- Com t’agradaria ser recordat?
- Si és possible, viu.

- Et penediràs del que has fet aquesta nit.
- Al contrari, em penediré si no faig el que crec que he de fer aquesta nit.

- A quant pugen els seus honoraris?
- A vint mil dòlars.
- No és massa?
- Sense dubte que si. Només el que és barat no resulta car.

- Vol prendre alguna cosa abans d’esmorzar?
- Si, l’esmorzar!

- Com està vostè?
- Aquesta pregunta no ve a compte, senyora. Estigui bé o malament, això es assumeix meu i, si es casa amb mi, els seus assumptes també seran meus.

- Tingui, senyor, el compte.
- Ah! El compte. I per què serveix?
- Haurà de pagar-lo algun dia.
- Quin costum més absurd!

- Ens devia quaranta dòlars d'una màquina d'escriure i m'han encarregat que els hi cobri.
- Em temo que no ho aconseguirà mai. Va trencar tot el diner que tenia.
- Aleshores és boig, no hi ha dubte. No em quedarà altre remei que endur-me la màquina d'escriure.
- Se la va endur amb ell.
- Al manicomi?
- Li agrada escoltar el so de les tecles.
- Bé, mai no he anat a cobrar a un manicomi, però ordres són ordres A quin se'l van endur?
- A la maternitat.
- Com, a la maternitat? No m'han dit que és boig.
- Per això, si no estigués boig, no hauria anat a la maternitat, oi?
- Ah!
- No té pèrdua, quan vegi un que no és mare, és ell.

- Llegeixi-m'ho.
- Molt bé, li ho llegiré. M'escolta?
- Encara no he escoltat res. Ha dit alguna cosa?
- Bé, no he dit res que valgui la pena escoltar-se.
- Per això no he escoltat res.
- Per això no he dit res.

- Veig que li agraden els infants.
- En absolut, senyora, el que m'agrada és fer-los.

- El meu pare era almirall.
- I quan no era al mirall, què feia?

- Vinc a mirar un llit per als meus fills.
- Quants en té?
- Dotze.
- Un llit per a dotze?

- Eren nenes compreses entre 3 i 8 anys.
- Caram no sabia que ja utilitzessin compreses a aquestes edats.

- Tinc una mà especial per a aquestes coses.
- Doncs jo en tinc dues.

- La meva dona sempre va muntada a cavall.
- Així deu ser una dona fàcil de domar, veritat?

- Em dic Juliol.
- O sigui que a vostè sempre l'empaita algú anomenat juny, oi?

- Per què el pneumàtic del darrere perd?
- Perquè el de davant guanya.

- Una locomotora de vapor només corre si li poses carbó.
- No correria vostè si algú pretengués posar-li carbó?

- Per què ha arribat a tenir vint fills en el seu matrimoni?
- És que estimo molt el meu marit.
- A mi també m'agrada molt el meu puro, però de tant en tant me'l trec de la boca.

El cos humà i les seves imperfeccions:

Els peus estan mancats totalment de bellesa, generalment estan retorçats i deformats i exigeixen contínuament sabates noves, mitjons, plantilles ortopèdiques, esparadrap i tisores per a les ungles. Per què no substituir-los per formoses rodes per anar rodant a tot arreu? El genoll: quina funció desenvolupa actualment, si ja no ens agenollem ni tan sols per demanar la mà de la nostra enamorada? El ventre o panxa té dues funcions: retenir el que mengem i sostenir els nostres pantalons. Pel que fa als braços seria millor tenir-los d'orangutan per no haver d'ajupir-se per agafar alguna cosa del terra ni perdre la dignitat si hem de recollir una moneda perduda. El coll seria molt més pràctic si estigués muntat sobre coixinets de boles per poder girar 360 graus. Als 50, les dents (si és que en queda alguna que sigui original) estan plens de ciment, fundes i reconstruccions de tota mena. I pel que fa al cabell, no podríem sembrar-lo al final de l'estiu, amb lluna minvant, per poder repoblar aquestes zones que s'han convertit en autèntics deserts?

Actualment, ja no hi ha cabines de telèfon, però veient com estan els preus en el segment de la construcció, serien espais molt buscats com a vivenda. L'única incomoditat és que s'ha dormir dempeus. Altres llocs alternatius per a dormir: un dipòsit de gasolina; una formigonera; un graner; un tramvia; una gàbia; un pou (l'únic inconvenient és que els teus amics s'hi deixin caure); la caseta d'un gos; la casa del jardiner.

Mentre jo estava adormit, ell va pronunciar aquelles paraules ara immortals. Ja saben a quines paraules em refereixo. Com a mínim espero que ho sàpiguen. Perquè no esperaran que recordi les paraules que algú em va dir mentre estava adormit, oi?

Quan un home es casa, és el primer a ficar-se al llit; quan ja porta cinc anys de matrimoni, és l'últim i, si pot, va a veure si la donzella és ben tapada.

Si t'inviten a algun dinar o sopar i algun menjar no et ve de gust, pots dir: "Senyora, si aquesta potinga em produeix dispèpsia li enviaré el meu advocat demà pel matí".

Bé, ara els explicaré com els quatre pilots més famosos vam volar a Amèrica. A meitat del camí se'ns va acabar la gasolina i vam haver de tornar a buscar-ne més, però tampoc vam poder aterrar perquè novament se'ns va acabar la gasolina i vam haver de tornar per agafar-ne més. Com que el temps anava passant i no aconseguíem arribar, vam decidir venir en vaixell.

Els nostres besavis es traslladaven amb carros de bous i no s'havien de preocupar per res. Encara que triguessin una hora a recórrer nou quilòmetres fins el centre comercial de la ciutat, podien parar immediatament davant de la tenda que volguessin. Nosaltres podem recórrer la mateixa distància en deu minuts, però tardem una hora a trobar aparcament. Això dóna al bou un clar avantatge de deu minuts sobre l'automòbil.

Ets la deshonra del meu cognom! Aventures amb una dona? No m'estranya que no acabis els estudis. Dotze anys a la mateixa facultat i només una dona? Jo vaig anar a tres facultats en dotze anys i vaig tenir aventures amb tres dones!

Trucant a las nacions, trucant a las nacions. Aquí Rufus T. Firefly per cortesia de l'enemic. Envieu ajuda de seguida, tres homes i una dona es troben atrapats en una casa. Si no podeu enviar ajuda, envieu dues dones.

Si et cases per amor, estaràs apurat pel diner, però tindràs els teus dies feliços. Si et cases per diner, no tindràs dies feliços encara que, si tot va bé, tampoc estaràs apurat pel diner.

Estaria bé que algunes peces del cotxe (ni essencials ni importants) es poguessin menjar. Ideal per als dies en què cal fer cua o en viatges llargs. Després, tornes a la concessionària a reposar-ne de noves.

A les targetes d'invitació, cal anar en compte a posar "no cal vestir-se per a l'ocasió" (en el sentit de no anar d'etiqueta), ja que hi va haver el cas d'una senyora que s'ho va prendre al peu de la lletra i es va presentar despullada.

No vull res sofisticat: una petita casa acollidora, bonica i confortable que tingui l'escalf d'una llar i on pugui dir-li tranquil·lament a la meva dona que no seré a casa a l'hora de sopar.

Per parlar de ràdio, hauria de començar per Marconi, però jo prefereixo començar per *tagliatelle al dente*, després una pizza quatre estacions i així, xino-xano, fins arribar a Marconi.

T'aconsello que facis de cambrer. La majoria dels actors donarien la vida per olorar el menjar tan de prop.

Per què no se'n va a casa amb la seva dona? Millor dit, jo me'n vaig amb la seva dona i vostè es queda aquí. Ella sortirà guanyant en adonar-se del canvi.

Hi ha alguna cosa que mai no oblidaré mentre pugui recordar-ho, i és que les dones d'alguns dels nostres millors homes eren dones.

Estic tan desesperat que mataria per aconseguir diner. Inclús mataria en Harpo. Bé, a tu no, tu ets el meu amic, a tu et mataria de franc.

Abans d'anar a dormir tinc per costum escalfar el rellotge i donar corda a la bossa d'aigua.

Si véns, veuràs moltes cares noves i la majoria, segurament, seran molt més agradables que la teva.

La majoria de concursos de televisió regalen premis o diner per la resposta correcta. Hisenda no et regala res per molt correcta que sigui la teva declaració.

El seu llenguatge és sempre tan elegant, exquisit i etiològic que mai estic segur de si ens està alabant o posant en ridícul.

Ja ho estic veient... bé, en realitat no ho veig massa, amb prou feines puc veure las tecles de la màquina d'escriure.

Les seves paraules foren memorables. Desgraciadament les he oblidat, encara que recordo la idea que s'hi entreveia.

Havia d'haver revisat les seves referències més a fons, però em va semblar que una estància a la presó ja era suficient recomanació per a mi.

Puc parlar del que sigui i així totes les persones poden permetre's el luxe d'ignorar la meva opinió.

Era un espantaocells que feia tanta por que els ocells li tornaven el blat de moro que havien robat.

No vaig sortir amb noies fins els vint-i-un anys perquè la meva mare s'hi oposava. Després dels vint-i-un anys, s'hi van oposar les noies.

Aquest seria un món millor per als infants si els pares s'haguessin de menjar els espinacs.

Sap que no ha deixat de parlar des que ha arribat? La devien vacunar amb una agulla de tocadiscos.

Després de la vida vegetal va venir la vida animal i després va venir l'assegurança de vida.

L'home de les caverne deixà de caminar sobre les seves quatre extremitats perquè va veure que així s'estalviava un parell de sabates.

Cal procurar que les invitacions per al sopar d'invitats arribin als seus destinataris quan siguin fora de la ciutat o de vacances.

Si vols presentar-te a una festa a la que no t'han invitat has de dir: "Mira que fer una festa i haver-te oblidat d'invitar-m'hi... he estat a punt de no venir".

Cal aprendre del gorrer experimentat: ser el primer a asseure's a la taula. Així, si el veí d'un o altre costat no t'agraden, tens temps de canviar les targetes de lloc.

Feia tant de fred que la temperatura era ideal per mantenir en bones condicions una pista de patinatge sobre gel.

Sexe: gloriosa experiència que la mare naturalesa es preocupà de procurar-nos per mantenir la humanitat estirada durant una estona.

L'amor juvenil és una forma passatgera de bogeria. La pena és que en lloc de deixar-lo passar, la majoria de persones prenen matrimoni per a tractar-la.

Totes les parcel·les es troben a un tir de pedra de l'estació, la llàstima és que no tenim pedres.

Hi havia tanta pobresa que eren els coloms els que donaven de menjar als habitants d'aquell lloc.

Soc el seu nou guardaespalles. Digui'm quan vol que l'ataqui i arribaré al cap de deu minuts per defensar-lo.

Em sento l'home més feliç del món; he col·locat jo mateix l'aixeta del bany. Ara, l'aigua calenta surt freda i la freda, calenta.

Amb ganes i alguna cosa d'estudis, arribaràs molt lluny. I pots estar segur que m'agradaria que ja fossis allà.

Sempre he sabut que podríem fer grans coses junts: et ficaré dins d'un sac i practicaré la boxa amb tu.

Però si és molt fàcil, fins i tot un nen de quatre anys ho entendria. Porteu-me un nen de quatre anys perquè no entenc res.

Una dona cantava cant líric a prop d'una fàbrica. Els treballadors, escoltant els seus crits, van pensar que era la sirena de la fàbrica que assenyalava el fi de la jornada laboral i van marxar cap a casa seva.

Ets tan babau que em dóna la impressió de què et compraré un paracaigudes amb la garantia de què no s'obri.

Quan vam arribar a Toronto, per a actuar, estàvem a deu graus sota zero i el públic trenta graus més a sota.

Portem una vida activa: ens llevem a les sis, en despuntar el dia, esmorzem i a les set ja som de nou al llit.

Fumar en pipa és saludable per a l'ésser humà; s'ho van inventar els indis per firmar tractats de pau.

La meva definició d'esposa és la d'una persona que creu que el seu marit no balla el suficient.

Escriure, talment com impartir una conferència, és com jugar amb un io-io: cal no perdre el fil.

He de dir que considero la televisió quelcom molt educatiu; cada cop que algú l'engega, me'n vaig a llegir un llibre.

Butlletí d'últimes notícies! Perdonin, però el reporter encara no ha arribat; es troba a la caça de la darrera notícia.

I vam acabar la vetllada amb cançons noves i velles. Les generacions joves cantaven les noves i les generacions més madures, cantàvem les velles.

Diuen que la llet enforteix els ossos. Jo sempre prenia llet quan era petit i mira les meves dents... plenes de càries!

El matrimoni va durar tan poc que a l'esposa li van donar la custòdia del pastís de noccs.

Les seves cançons són tan dolentes que s'interpreten a qualsevol lloc on hi hagi un micròfon desconnectat.

Va tocar fins que em vaig quedar adormit i així em vaig poder afegir al seu ritme amb els meus roncs.

Qualsevol persona amb dos dits de front podria resoldre aquest cas. El difícil es trobar a algú amb dos dits de front.

Les edats dels concurrents a la sala oscil·laven entre els 18 i els 90... i els seus coeficients intel·lectuals també.

Podria ballar amb tu fins que les vaques tornessin a l'estable. O millor encara, ballaria amb les vaques fins que tornassis a l'estable.

No entenc perquè et queixes de no rebre cartes meves. Potser sigui perquè no t'he escrit.

No es pot negar que t'hi assembles, encara que no puc deixar d'insistir que hi tens una retirada.

Parla com un babau i s'assembla a un babau, però no es deixin entabanar, és que realment és un babau.

A millor és el restaurant, més vells són els cambrers; i a més vells els cambrers, menys mal ens faran quan ens treguin del restaurant a puntades de peu.

És la zona més exclusiva que tenim. Aquí estaran molt tranquils.
És tan exclusiva que mai no hi ve ningú.

La política és l'art de buscar problemes, trobar-los, fer-ne un diagnòstic fals i aplicar els remeis equivocats.

Per aconseguir que arribin vostès ràpids al sopar, la nostra soprano els plaurà amb una de les seves cançons (amb sort, s'estalviaran d'escoltar-la).

És vostè la dona més bonica que he vist a la meua vida. La qual cosa no diu gaire al seu favor.

Prengui alguna cosa, si us plau, em va dir. I me'n vaig endur la cadira.

On fa vostè amics? En el cementeri?

Servei d'habitacions? Porti'm una habitació més gran!

Vaig ser casat per un jutge; hauria d'haver demanat un jurat popular.

El matrimoni és la causa principal de divorci.

En defensa pròpia em vaig convertir en un lector voraç.

Vaig donar un cop de peu al terra. El terra no va dir res.

D'entrada (mig dòlar a platea, dos centaus al galliner) he de dir que...

Encara que és de domini públic, puc afirmar que vaig néixer a una edat temprana.

Com ser feliç encara que amargat.

Pacífic como un poblat mexicà a l'hora de la migdiada.

Era un menjar digne dels déus (suposant que en quedi algun).

Són tan escassos com dents de gallina.

Tenia les dents tan ben col·locades com els grans de blat d'una panotxa.

La justícia militar és a la justícia el que la música militar a la música.

Vull la suite nupcial. I posi tres núvies a dins!

Per què no et fas un forat i deixes sortir el tanoca que portes a dins?

L'avi no hi cabia aquí dintre. Li hem tallat la barba i l'hem enviada per correu.

És una jaqueta de tanta qualitat que fins i tot les arnes la respecten.

He fet cistells per fer diners i els he anomenat fi... nanses.

Es busca paper barat per fabricar bitllets cars.

$8+4=14$ (aquesta suma s'ha realitzat amb l'ajuda del Ministeri d'Hisenda)

El nostre públic no ens va abandonar, nosaltres el vam abandonar a ell.

Si voleu veure la nua comicitat, veniu-me a veure a la dutxa.

M'he passat la vida en la fama... de l'anonimat.

Hem de fer la guerra, tant si com no. Ja he pagat un mes de lloguer pel camp de batalla.

Veuré al meu advocat i li parlaré d'aquest afer tan bon punt es graduï en Dret.

Aquests papers eren molt importants, hi pensava embolicar l'esmorzar.

Una bona forma d'ascendir en l'escala social és fer-ho per l'escala d'incendis.

No diu mai res. Una vegada va dir una cosa i ens va posar en un compromís.

És vostè una de les dones més belles que conec, però no ho prengui com un elogi.

Ho consultaré al meu advocat i si accepta el cas, en contractaré un altre.

Epitafi: "Perdoni que no m'aixequi".

Epitafi: "Podia haver viscut més, però ara ja és massa tard".

Vaig néixer i no em va cohibir en absolut trobar-me amb una dona al llit.

Si no torno a veure't, se m'allargarà la vida deu anys.

M'agrada fer amics. No m'importa que no tinguin diners, mentre siguin rics.

Prefereixo jugar amb un mal perdedor que amb un bon guanyador.

Deixa-li que es posi robes de cotó i... tot anirà com una seda.

Per fer un abric de visó, primer desplomem el visó i després... desplomem el client!

Érem tres i treballàvem com un sol home: dos no feien res, tan sols treballava un.

Mai no ho oblidaré... encara que desitjaria poder-ho recordar.

Si, faré de vostè el centre de la meva diana.

Estic a favor dels drets de les dones. I de les seves esquerres també.

Prengui'm com el seu marit i jo em prendré unes vacances. Les necessitaré.

Heus aquí a un home amb la ment oberta... es nota la brisa des d'aquí.

Hi ha coses més importants a la vida que el diner, però... costen tant!

He gaudit molt d'aquesta obra de teatre. Especialment en el descans.

Mai no oblidó una cara, però amb vostè faré una excepció.

Hi ha coses sobre les que no s'ha de fer safareig, però continuï, l'escolto.

Vés i agafa qualsevol cosa... encara que sigui la varicel·la.

Soc vegetarià. Tan sols menjo carn quan em puc permetre comprar-la.

Comences a perdre el senderi. I com més trigui a tornar, millor per a tothom.

Aquests són els meus principis. Si a vostè no li agraden, en tinc d'altres.

Intel·ligència militar són dos termes contradictoris.

He passat una nit estupenda... però no ha estat aquesta.

Partint del no res, vaig arribar als cims més alts de la misèria.

Quan he treballat jo, aquí? Ah, sí, me n'oblidava, fa tant de temps... exactament la setmana passada. D'ençà he treballat en moltes altres llocs.

No tenim temps per a cavar trinxeres. Les haurem de comprar prefabricades.

Casa't amb mi i no miraré mai més cap altre cavall.

El matrimoni és una gran institució. Evidentment, si t'agrada viure en una institució.

Entrarà en societat, es casarà amb mi i la faran fora de la societat. No haurà perdut res.

És millor estar callat i semblar beneït que parlar i esclarir els dubtes definitivament.

Si tornem a veure'ns recorda'm que no et parli.

Mai no em subscriuria a una revista que m'admetés com a soci.

No oblidó mai una cara, però en el seu cas faré una excepció.

2. DIÀLEGS INVENTATS PER TONI GIMÉNEZ

Guions radiofònics per a en Groucho i en Chico

Guions inventats, situats en l'època en què van viure els germans Marx i que van realitzar les seves produccions teatrals, cinematogràfiques i radiofòniques. Posem-nos en situació d'entrar en el món i en l'època en què van viure els germans Marx: Nova York, primera meitat del segle XX. Imaginem en Groucho i en Chico amb les seves respectives expressions facials i corporals:

Les expressions de Groucho són informals, sarcàstiques i mentals. Assumeix el paper de Flywheel, un advocat desastrós i mandrós.

Les expressions de Chico són divertides, ingènues i emocionals. Assumeix el paper d'Emmanuel Ravelli, l'ajudant busca-raons que se'n desentén de tot.

GUIÓ 1

Són les 3 de la tarda, Flywheel és al despatx, fent la becaina, i Ravelli arriba tot xiulant un calypso.

Ravelli: Com anem, mestre?

Flywheel: Això d'anar és un dir perquè més aviat no m'he mogut d'aquí, ni tan sols recordo haver sortit a dinar, però ara que has arribat ja tinc prou motiu per anar-me'n.

Ravelli: Tranquil, patró, aquí té un parell de pomes que he pispat de la pomera de la Sra. Apple que viu a dues travessies d'aquí.

Flywheel: Si, es veuen prou xamoses. Gràcies, Ravelli, m'aniran bé per treure el ventre de pena. No deuen estar enverinades, oi?

Ravelli: No s'amoïni mestre, no té vostè aspecte de Blancaneus. I parlant de penes, la pena que li ha caigut a aquell paio que va defensar vostè fa tres mesos és de tres anys a la garjola per haver defraudat hisenda.

Flywheel: Ah, si, ja recordo aquest cas. Precisament el vaig defensar perquè jo soc un clar exemple de ciutadà que defrauda hisenda i vaig comprendre bé els motius del meu client. El fet d'haver dit la veritat, només la veritat i res més que la veritat em va costar una multa d'hisenda alhora que haver-me de retirar del cas. El cas va quedar sota secret de sumari, encara que jo diria que amb tant frau hauríem de parlar de secret de "restari".

Ravelli: Si, mai no he entès això de secret de sumari. Entenc el secret de confessió i fins i tot els secrets a cau d'orella, però el de sumari... només s'explica en relació als diners que has d'anar sumant si tu assumeixes tot el cost, fet que no hauria de ser un secret perquè tothom sap el que costa un advocat.

Flywheel: T'has de familiaritzar amb el llenguatge penal, Ravelli.

Ravelli: No gràcies, no vull res amb aquesta família. Acaben fent-te pena!

Flywheel: Si, no paga la pena.

Secretària: Vaig al banc a resoldre uns tràmits.

Flywheel: Per mi, cap problema.

Flywheel: Ravelli, pots dir-me per quins set sous no t'has presentat avui a la feina?

Ravelli: Ho sento, mestre, no m'ha estat possible, resulta que he anat al canòdrom per saludar un vell amic i no m'he pogut estar de fer una petita aposta per un galgo que només en veure'l ja he sabut que havia nascut per guanyar. El problema ha vingut quan ha ensopegat i ha perdut. El meu amic ha quedat molt decebut i no m'he pogut estar de convidar-lo a fer unes apostes a la ruleta del pis de sobre. I sense adonar-me se m'ha fet l'hora de dinar. Estigui content, amo, perquè torno a estar en actiu per a vostè aquesta mateixa tarda.

Flywheel: Això espero, Ravelli, perquè aquesta tarda m'has de fer un parell d'encàrrecs al jutjat.

Ravelli: Tranquil mestre, a tres quarts de quinze seré a punt per fer-li tots els parells que vulgui.

Flywheel es troba estirat amb les cames damunt la taula tot llegint el diari quan entra una veïna de l'escala, tota amoïnada.

Veïna: El Senyor Flywheel, he de veure de seguida el senyor Flywheel!

Secretària: Espera un moment que ara l'avis.

La dona entra directe al despatx.

Veïna: Senyor Flywheel, sort que el trobo.

Flywheel: Caram Sra. Primple, em troba ben enfeinat, com pot veure, i si arribo a saber que havia de venir hagués fet els possibles perquè no em trobés. Vostè dirà, no dispo de gaire temps ja que la feina em devora les vint-i-quatre hores del dia i és tan així que somnio i treballo alhora, cosa que em treu el son com bé es pot imaginar, però, digui'm, què se li ofereix?

Veïna: Sr. Flywheel la comunitat de veïns té un problema greu. Hi ha dos veïns que fa temps que no paguen la quota comunitària i ara que hem de fer obres, ens trobem que falten els seus diners per poder arribar al que ens ha demanat l'empresa rehabilitadora d'edificis.

Flywheel: No m'estranya, aquest edifici es cau a trossos. Més valdria tirar-lo i fer-ne un de nou, però, és clar, hi tinc el meu despatx, cosa que fa que l'edifici s'hagi de mantenir tal i com està. Amb una mica de sort aviat el declararan edifici d'interès turístic per a la ciutat i, aleshores, ens atorgaran una subvenció per rehabilitar-lo.

Veïna: Però, Sr. Flywheel, si una de les persones que no paga la quota és vostè.

Flywheel: Per això soc el que més necessita d'una subvenció, per tant, a menys coses hi fem més possibilitats tenim de què ens considerin en estat de ruïnes, cosa que em converteix en l'inversor més important d'aquesta comunitat: inverteixo per un futur millor a costa d'un present pitjor.

La veïna, desconcertada, s'acomiada del Sr Flywheel mentre aquest encara li proposa de fer-la sòcia no sap ben bé de què.

Secretària: Avui no tenim cap més visita, Sr Flywheel, que li fa res que marxi una mica més d'hora?

Flywheel: faci, faci que ja tancaré jo la paradeta.

Flywheel traient la llengua per la boca i foc pels queixals.

Secretària: Bona tarda, Sr Flywheel, com va el dia d'Acció de Gràcies?

Acció de gràcies? Aquestes accions van a la baixa! Si en té alguna, li recomano que se la vengui el més aviat possible.

Entra Ravelli.

Flywheel: Ravelli, crec que no ho has apuntat bé, això.

Ravelli: Té raó, mestre, li he de treure l'accent.

Flywheel: Ara està bé. És be, ja te l'han donat bo?

Ravelli: Jo he demanat be no pas bo.

Flywheel: Què t'hi jugues que t'han donat gat per llebre.

Ravelli: Gat per llebre? No conec aquesta taula de multiplicar.

Flywheel: Parlant de taules, què me'n dius d'una partida a escacs?

Ravelli: No, no m'interessa, sempre empato. És bo aquest, oi?

Flywheel: I una de dames?

Ravelli: Dames! Això sí que m'interessa! Dames, senyores, senyoretes, dones, noies, tot el que sigui femení m'interessa!

Flywheel: Doncs la senyora Rittenhouse té un deute pendent amb nosaltres. Per què no et presentes a casa seva i el cobres?

Ravelli: Se'm fa estrany, això, jo cobrant un deute quan són els altres que sempre em busquen perquè els pagui el que els dec. Bé, doni'm l'adreça i veuré què puc fer.

Ravelli marxa i Flywheel es queda fullejant el diari. Sona el telèfon.

Flywheel: Aquí, Flywheel, digui'm. Emmanuel Ravelli? No, no hi és, ha marxat a solucionar un tema de deutes. Que vostè també en té de deutes, doncs no es demori més i vagi a veure'l, es troba a casa de la Sra Rittenhouse. Potser avui sigui el seu dia de sort. Res home, no es mereixen. Passi-ho bé.

La secretària arriba amb retard a la feina.

Secretària: Ho sento, Sr Flywheel, he tingut un entrebanc i no he pogut arribar fins ara.

Flywheel: Un entrebanc? Que t'ha passat res?

Secretària: No, ja li ho dic, un entrebanc, anava a solucionar un afer al banc, però no hi he pogut entrar.

Flywheel: Estava tancat?

Secretària: No, és que feien vaga i no hi havia ni serveis mínims perquè els piquets no permetien l'entrada.

Flywheel: Bé, bé, anem per feina que avui és un dia atapeït.

Secretària: Atapeït? Però si en aquest despatx no hem tingut dos dies de feina seguits!

Flywheel: Doncs mira, avui deu ser una excepció perquè amb una mica de sort cobrarem dos deutes d'un sol tret i, amb sort, acabaré de llegir aquest diari de fa una setmana.

Secretària: Però ja sap el que succeeix, avui?

Flywheel: Com no sigui que el segon tret hagi estat per a en Ravelli, cosa que m'alegraria el dia i els propers deu anys, no puc dir pas que estigui al dia de notícies fresques.

Secretària: Que la Sra. Rittenhouse ha mort i ha deixat l'herència en mans del seu advocat.

Flywheel: Ai, la mare! El seu advocat? Però si el seu advocat soc jo! Localitza immediatament Ravelli que deu ser allí i digues-li que es deixi de cobrar deutes i es passi al terreny de les herències i que aprofiti l'avinentesa per emportar-se tot el que vegi al seu abast, començant per les joies i els quadres!

Flywheel: Ja has fet l'encàrrec que et vaig demanar?

Ravelli: Si, mestre, ja he dut aquells papers a la gestoria. Per cert, que el gestor en cap em va dir que li deu deu dòlars.

Flywheel: Deu dòlars, deu dòlars... serà que no recorda que són els que es va jugar a la carta més alta. I va perdre.

Ravelli: Què tenia vostè?

Flywheel: Una carta per Sant Pere!

Ravelli: I ell?

Flywheel: Una carta dalt les golfes. I sense segell! Bé, ens haurem de posar a la feina, no? Baixa al bar, Ravelli, i compra'm un entrepà per esmorzar.

Ravelli: Recordi, mestre que al bar de sota ja no li fien.

Flywheel: Si, han posat fi a la nostra relació. Ja no ens podem refiar. Haurem de buscar un altre beneit.

Ravelli: Veu com és millor buscar un be que un bé o un bo!

Flywheel: Ravelli, t'estamparia contra la paret si no fos que les parets parlen. I parlant de parlar, prou xerrameca i a veure si m'aconsegueixes alguna cosa per matar el cuc.

Ravelli: L'última vegada que vam matar el cuc vam tenir problemes amb la protectora d'animals.

Flywheel: Si, i tu pretenies que el cuc morís a força de dejunis que em deixaven cada dia més dèbil. Semblava el germà bessó d'en Gandhi.

Ravelli: D'acord, d'acord, aniré a buscar alguna cosa perquè pugui fer un mos.

Flywheel: Ah! I recorda d'afegir-hi dos ous durs (se sent una botzina en *off*). Bé enlloc de dos, que siguin tres.

Es veu en Flywheel estirat en el sofà amb una safata al costat, gairebé buida de menjar.

Flywheel: Ara si que soc a punt de fer una becaïna.

Sona el telèfon.

Secretària: El Sr Flywheel? Que és urgent? Ara mateix li passo.

Flywheel: Urgent, urgent, la meva becaïna també és urgent i no truco ningú per telèfon per fer-li saber la meva urgència. Si, digui'm, Flywheel a l'aparell.

Client: Sr Flywheel, ha de venir immediatament, la meva dona es vol divorciar de mi per un tema de faldilles.

Flywheel: Ah, ja veig, faldilles, eh? Jo volent fer una becaïna i vostè amb una mossa... veu que bé!

Client: No, Sr Flywheel, no és això, és que la meva dona es nega a continuar duent faldilla i diu que si li prohibeixo dur pantalons es divorcia. Però és que a casa meva els pantalons els porto jo, oi que m'entén?

Flywheel: Prou que l'entenc. Sigui una mica més diplomàtic i generós, home. Proposi-li a la seva dona que es posi pantalons curts, d'aquells de jugar a tennis o pantalons de pescador i com qui no fa la cosa vejам si cola i vostè continuarà portant els pantalons llargs que són els que valen.

Client: Gràcies, Flywheel, bona pensada!

Flywheel: Si, sempre tinc les millors idees abans d'anar a dormir. I ara, deixi'm clapar una estona. La meva secretària ja li enviarà la factura.

Client: Què diu ara de la factura? On s'és vist cobrar per una idea que hagués pogut tenir jo mateix...

Flywheel penja el telèfon i s'estira al sofà, disposat a agafar el son, però Ravelli entra tot esperitat...

Secretària: Sr Flywheel hi ha un client que el vol veure.

Flywheel: Beure? Bé, amb aquesta calor que fa no m'estranya que vulgui beure, se sua la gota grossa i n'hi ha per fer-ne un bon líquat. Digui-li que passi, a veure si m'escorra la camisa.

Flywheel: No serà pas cuiner, vostè? Ni un expert en sucs, oi?

Client: Sr Flywheel, vull que investigui el meu cap de treball. M'ensumo que em vol fer fora de la feina.

Flywheel: Entre líquar i ensumar sembla que estem en una cuina i no pas en un despatx. Què el fa sospitar que el volen despatxar?

Client: Des de fa un cert temps, el meu cap m'insinua que hauria de mirar la secció de treball dels diaris.

Flywheel: li recomano que es miri les de finances i a la mínima que pugui aposti a les curses de cavalls.

Client: Però jo no en sé pas res de cavalls ni de curses.

Flywheel: el meu ajudant Ravelli n'és un gran expert i li explicarà els intringulis de tot això. Sempre s'emporta tallada del premi. Fins i tot l'altre dia es va endur el premi especial.

Client? Un premi especial?

Flywheel: Si, el premi de consolació. Els sabia greu perquè mai no n'encertava ni una i li van oferir una figura de fang d'un cavall perquè se la posi a l'ampit de la xemeneia.

Client: Com puc posar-me en contacte amb el Sr Ravelli?

Flywheel: No s'amoïni, segur que el troba a qualsevol lloc de joc. Se'ls coneix tots. I tots el coneixen a ell. Sap allò de "Reservat el dret d'admissió", s'ho van inventar per ell. Quan no el deixen entrar a cap lloc, se'n va a l'associació de dones del *bridge*.

Apareix Ravelli, entrant per la porta.

Ravelli: Quan hi ha pont, acostumo a jugar al *bridge*. És bo, aquest, eh, mestre?

Flywheel: Miri, precisament aquí el té. No en dubti pas, és una mostra clara d'espècimen de babau de dalt a baix. Amb una mica de sort es faran amics. I ja tindrem la família de babaus en ple!

Client: Gràcies, Sr Flywheel.

Ravelli: Vingui, vingui, res millor que parlar d'apostes que a la sala de billars d'aquí sota. Té uns quants bitllets que li facin nosa? Si té bitllets, ja té company de joc i si té company de joc ja pot dir que s'ha iniciat en el món de les apostes.

Flywheel: Sobretot si té a en Ravelli com a company. A més bitllets vostè tingui més apostes farà en Ravelli, li ho ben asseguro.

Ravelli i el client marxen del despatx.

És divendres a la tarda i l'oficina d'en Flywheel és buida (com gairebé tots els divendres d'ençà que es va fundar el bufet). La secretària ja ha plegat. En Flywheel és a punt de posar-se la gavardina i el barret quan truquen a la porta. Amb cara de pomes agres, perquè l'espera un interessant partit de tennis, en Flywheel obra la porta. Un matrimoni desesperat se li adreça:

Matrimoni: Acabem d'arribar a Nova York, venim d'Itàlia. Som parents llunyans d'Emmanuel Ravelli.

Flywheel: Evidentment que són parents llunyans si venen d'Itàlia. Ho sento, però, Ravelli ha marxat de cap de setmana a una cacera de gossos i no tornarà fins dilluns.

Matrimoni: Una cacera de gossos? Però si el nostre estimat Emmanuel és un home molt pacífic.

Flywheel: És que en aquesta cacera són els gossos els que van a la recerca dels seus amos. Els han de trobar amb l'olfacte. El amos, mentre, gaudeixen d'unes bones partides de pòquer al casino del poble. Quan els gossos els troben, cosa que acostuma a ser el vespre del diumenge (ja s'ho apanyen perquè els deixin tranquils durant els dos dies) els amos han passat de les baralles de cartes a les baralles de punys, s'hi afegixen els gossos i tot en plegat pren un to de festa grossa que acaba, com sempre, amb els homes a cal metge i els gossos a cal veterinari. Heus aquí el contingut d'aquestes caceres.

Dilluns al matí apareix Ravelli tot xiulant la cançó "The Hunter".

Ravelli: Bon dia, patró! Porto cara de dilluns, però és que la cacera va ser un desastre. Els gossos es van perdre i vam haver d'acabar abans el joc de cartes per anar-los a buscar. I és que la majoria de pagesos estaven enfurismats perquè els havien destrossat les collites i els horts. Més que una cacera de gossos va acabar essent una trepitjada de

verdures. Tot el que havíem guanyat a la timba ho vam haver de donar per pagar els danys causats. Vam tornar amb les butxaques buides, les botes brutes i els gossos ferits.

Ravelli: Mestre, li porto el correu.

Flywheel: Alguna carta agradable?

Ravelli: tres de factures, dues de morosos, dues més de deutes i una postal.

Flywheel: Una postal?

Ravelli: Si, a la fotografia es veu un gos amb cara de pocs amics i al darrere posa:

“Tingui la decència de tornar-me els llibres que li vaig deixar fa un any!”. Signat

Thomas J. Benson.

Flywheel: Què diu ara, si els únics llibres que tinc són els de comptabilitat! (Amb la majoria de pàgines en blanc, per cert)

Ravelli: No seran pas aquells llibres que vam deixar al vàter per usar els fulls com a paper higiènic?

Flywheel: Si fos així, ja fa mesos que els “vam llegir”.

Adreçant-se a la secretària.

Flywheel: Prengui paper i llapis que li dictaré quatre ratlles: Apreciat Sr Benson, pel que fa als llibres que em reclama, lamento haver-li de dir que els corcs de la prestatgeria on els vaig deixar van aprofitar l’avinentesa per fer un bon tiberi amb ells. Ara resulta que tenim corcs intel·ligents al despatx. Haurem de buscar alguna rata de biblioteca perquè acabi amb ells. Li faig arribar, a canvi, unes llistes telefòniques de fa deu anys, per a la seva col·lecció. Rebi el nostre condol bibliòfil i disposi de mi per a futurs préstecs.

Flywheel: Aquesta nit no he pogut dormir bé.

Ravelli: Que ha tingut un malson?

Flywheel: Res de malsons. Un mosquit que no parava de brunzir.

Ravelli: Ha provat l’insecticida Plaf?

Flywheel: Oh, i tant! Per això no he dormit bé, només n’he tirat una mica i ha entrat tota la colònia de mosquits cap al dormitori de casa i sembla que s’hi ha instal·lat per passar-hi unes vacances.

Ravelli: Haurà de fumigar tota la casa!

Flywheel: No, gràcies, no fumo, jo.

Ravelli: No m’entén, amo, em refereixo a fer com quan hi ha formigues i escarabats.

Flywheel: Si, home, i que no puguis entrar a casa teva fins al cap de tres mesos. On m’instal·lo mentre?

Ravelli: A casa meva hi ha lloc per a dos. I quan dic dos vull dir que n’hi ha per a tres i per a quatre. I les seves respectives acompanyants.

Flywheel: Acompanyants? Això si que m’interessa!

Ravelli: Fet, mestre, ja li aconseguiré companyia.

És de nit. Flywheel es troba a casa de Ravelli.

Flywheel: I la companyia que m’havies de portar?

Ravelli: Mestre, tan sols he trobat la companyia de la llum, la del telèfon feia vaga i la del gas feia inventari. Així, doncs, s’haurà de conformar amb una sola companyia.

Flywheel: Ravelli, recorda’m que no t’apugi el sou de per vida. Més ben dit: que te l’abaixi i amb la diferència resultant faci un castell de focs, vejам si despertes. Parlant

de despertar, demà al matí no em despertis fins que no em despertis jo. I si veus que no em desperto pots quedar-te amb la meua herència, o sigui, amb els meus deutes.

Ravelli: Molt bé, mestre, li prenc la paraula.

Flywheel: No em prenguis l'únic que em queda, home.

Ravelli: Vaig a buscar una mica de sopar.

Flywheel: Per mi no t'amoïnis, amb un menú de restaurant ja en tinc prou.

Ravelli: Procuraré trobar algun os per aquí darrere i amb una mica de sort trobarem restes de pizza en algun contenidor.

Flywheel: No t'oblidis la beguda!

Ravelli: D'acord, m'enduré un parell de gots per si de cas plou.

Ravelli i Flywheel han acabat d'endrapar-se el sopar i escolten un partit de beisbol per la ràdio.

Ravelli: Això si que és una bona companyia, oi, amo?

Flywheel: Preferiria la veu d'una locutora, la veu d'aquest home em fa venir son.

Ravelli: Si vol, canviem de canal.

Flywheel: Canal! Ai, qui fos al canal de Panamà, estirat en una tombona tot flirtejant amb alguna joveneta o en algun canal de Venècia, al costat d'una dona granadeta mentre el gondoler taral·leja una serenata... Ai, la vida, quin cúmul de desigs!

Ravelli: Bé, mestre, i si anem a dormir? Demà m'he de llevar d'hora.

Flywheel: D'hora? I on has d'anar tan d'hora?

Ravelli: A la feina.

Flywheel: Però si tu mai no arribes puntual a la feina!

Ravelli: Però demà faré una excepció.

Flywheel: Precisament demà? Jo no hi seré i no podré donar-te l'enhorabona.

Ravelli: No hi serà, amo? I on va?

Flywheel: De fet, no aniré enlloc. Ni tan sols em mouré. Em quedaré dormint.

Ravelli: Ah, si no hi va, jo tampoc seré puntual.

Flywheel: Per cert, on és el meu llit?

Ravelli: Bé, de llit no en tinc, però el sofà és un lloc tan bo com un altre.

Flywheel: Doncs, digue-me'n un altre... una llitera, potser? Una camilla? Bé, ja em conformaré amb el sofà si no hi ha més remei.

Ravelli: No, mestre, no ho entén. Jo tinc el sofà, vostè haurà de dormir a terra.

Flywheel: A terra, dius? Aquesta és la consideració que tens a un superior? Fer-lo dormir al lloc inferior?

Ravelli: Jo el tinc en molta consideració a vostè, si vol dormir sobre la nevera, ja serà en un lloc superior. És bo aquest, oi, mestre?

Flywheel: Ravelli, no tan sols pots posar-te dempeus que t'abaixo el sou, sinó que un cop abaixat, te'l congelo de per vida!

Ravelli: Gràcies, amo, una mica de frescor, en aquesta nit calorosa d'estiu que haurem de passar, no m'anirà gens malament.

Ravelli dorm al sofà i Flywheel, talment com un gat, no para de moure's sobre l'estora del menjador.

Flywheel: No hi ha qui dormi aquí! Calor, sorolls... i a terra! Un advocat d'ofici ho tindria més ben parat.

Ravelli: Què diu mestre? Que vol jugar a tocar i parar?

Flywheel: Què dius, Ravelli! Si amb prou feines tenim espai per moure'ns. Com no sigui que t'amaguis sota l'alfombra!

Ravelli: Ho veu, patró, com el tinc en consideració, ja té un altre lloc superior per dormir: l'alt-fombra!

GUIÓ 2

És Nadal. Ravelli està decorant l'arbre i posant quatre garlandes a la sala d'espera del bufet.

Ravelli: És una sorpresa. L'amo té una gran debilitat pel Nadal.

Arriba Flywheel.

Flywheel: Què fas, Ravelli? No creguis que m'enganyaràs aquest any. Per molts arbres que hi posis, ni somniïs a tenir paga doble. Ni doble ració de gall d'indi.

Ravelli: Sap, mestre, que conec personalment a aquest famós indi?

Flywheel: Quin indi?

Ravelli: El del gall! És bo, aquest, oi?

Flywheel: És típic!

Ravelli: Exacte! És tipi... la llar dels indis. Què li ha semblat aquest altre?

Flywheel: No ho sé Ravelli, si arribo a saber-ho arrenco el full del calendari del dia d'avui i em llevo demà.

Ravelli: Avui és la nit de Nadal. Com vol arrencar una nit tan especial? És una nit d'alegria i regals.

Flywheel: No en vull pas de regals! Voldria ficar-me al llit i fer una bona dormida, vet-ho aquí!

Secretària: Sr Flywheel, la seva dona ha trucat i m'ha dit que li recordés de passar a recollir el sopar encarregat a la xarcuteria i les postres a la pastisseria. Ah, i que no oblidi que tenen convidats i que ha d'arribar d'hora.

Flywheel: Ràpid, truca a l'agència de viatges, vejам si tenen algun viatge d'oferta d'última hora.

Secretària: Però que no ha sentit el que li ha dit la seva dona?

Flywheel: Per això, per això vull marxar volant.

Ravelli cantusseja Jingle Bells.

Ravelli: La música de Nadal em porta records de la infància. A casa tots cantàvem i el pare preparava una escudella que hi cantaven els àngels! Tothom cantava, allí.

Flywheel: A mi, el Nadal em deixa fred i em posa negre anar-me trobant Pares Nòels a cada cantonada. A més a més, tothom vol fer-se el bo i et diuen paraules boniques: els del banc et feliciten el Nadal mentre et van cobrant els interessos, la companyia del gas et desitja bones festes mentre t'acaba de pujar el 4% les tarifes i els grans magatzems s'omplen de criatures que deixen els passadissos plens de tota mena de joguines, expressament esteses per terra perquè els pares i mares entrebanquin i acabin comprant-les-hi.

Ravelli: Doncs, jo li acabo de deixar un arbre de Nadal decorat que serà l'enveja del veïnat.

Flywheel: No t'amoïnis que de veïns no en venen gaires per aquí. No soc sant de la seva devoció, fet que confirma que soc aferrissadament agnòstic.

Ravelli: Però, ja deu tenir preparat un bon regal per a mi, oi, amo?
 Flywheel: El regal que et faré, Ravelli, serà un d'aquells que farà història.
 Ravelli: Bé, amo, l'espero amb ànsia. Ara he de marxar perquè he d'anar a vestir-me.
 Flywheel: Vestir-te? I és que vas despullat, potser?
 Ravelli: Vestir-me de Santa Claus! M'han contractat als grans magatzems per entretenir la mainada. Un sou extra no m'anirà malament sabent el poc que em paga vostè.
 Flywheel: Si, i després en un no res ja te'ls has jugat a les cartes i adéu sou extra!
 Aleshores et queda el sou que et pago. El que manté a ratlla les teves juguesques. És el millor sou que pots tenir i hauries de donar-me les gràcies per vetllar per les teves finances.

GUIÓ 3

És el dia d'Acció de Gràcies. Ravelli ha arribat abans al despatx i conjuntament amb la secretària amaguen un parell d'ous de pasqua al calaix de Flywheel. Flywheel arriba traient foc pels queixals.

Flywheel: Ja n'estic fins al capdamunt d'aquest trànsit. Cada vegada m'he de llevar més d'hora per arribar puntual a la feina. Les multes de trànsit haurien de ser precisament això: denúncies posades als que provoquen el trànsit. Crec que a partir d'ara aniré en bicicleta o en tàndem per venir acompanyat.

Ravelli: Ja sap quin dia és avui, mestre?

Flywheel: Segur que ja te n'has empescat alguna, oi, Ravelli? Quan no és una festa, és una data clau... sempre alguna cosa per no fer la feina!

Ravelli: És el dia d'Acció de Gràcies!

Flywheel: Doncs ja pots esperar-te assegut si creus que té de donar les gràcies per res.

Ravelli: És el dia per agrair que tenim feina, salut, amics...

Flywheel: No em facis riure, ja fa un mes que no apareix ningú pel nostre bufet; pel que fa a la salut, m'hi jugo el que vulguis que el metge em troba una tirallonga de coses si em faig una anàlisi de sang; i pel que fa als amics, ni tan sols em truquen pel meu aniversari.

Ravelli: Ànim, mestre, com que sé que li agrada el dolç, he amagat un parell d'ous de xocolata aquí al despatx. Vejam si els troba. Si els troba, el convido a dinar.

Flywheel: L'última vegada que em vas convidar a dinar vaig haver d'avançar-te els diners.

Ravelli: Aquesta vegada els avanço jo, amb l'avinentesa que me'ls torni el més aviat possible per poder-li pagar el que li dec, la qual cosa em porta a demanar-li un mes de paga per avançat.

Flywheel: I on vols anar a dinar? A l'hotel Plaza, potser?

Ravelli: Bé, no hi havia caigut en aquest, però ara que ho diu seria una bona manera de celebrar el dia d'Acció de Gràcies. Dinem i quan ens portin el compte els en donem les gràcies. A veure si cola.

Flywheel: Si, i ni tan sols em donaràs les gràcies per haver-t'hi convidat, oi?

Ravelli: Bé, si es tracte d'avançaments, ja li avanço ara les gràcies i, de passada, l'avanço per l'esquerra i em quedo davant seu.

Flywheel: Ravelli, deixa't de celebracions i posa't a ordenar aquests papers, els necessito per demà que he d'anar a cal notari.

Ravelli: Ja ho noto, ja, que vol anar al nota...ri. És bo aquest, oi?

Flywheel es troba al despatx del notari.

Flywheel: Bé, senyor notari, aquí té els papers del meu testament.

Notari: Vejam, deixi'm fer-hi una lectura ràpida. Ah, veig que deixa una part rellevant al seu ajudant Ravelli.

Flywheel: Si, és tot el que fa referència a deutes i factures per pagar.

Notari: I a la seva dona li deixa la resta.

Flywheel: Exacte! La suma la deixo per a mi. Prefereixo sumar que restar.

Notari: Però si vostè ja no hi serà, per què no li deixa tot?

Flywheel: Ni parlar-ne! Potser no hi seré de cos present, però hi seré de cos passat i no me'n fio. Vull que m'enterrin com cal: amb terra de la bona i ben adobada, per si puc tornar a néixer.

Notari: Bé, es farà com vostè vulgui. Ja sap que els meus honoraris són alts.

Flywheel: Si ja sé com són els seus honoraris... i quan es parla de testaments no sé per quins set sous sembla que es multipliquin per deu. No l'honora gaire tot això, sincerament, però bé, avui és Acció de Gràcies i no vull fer-li un lleig. Li faré una petita ganyota i prou, estalviant-me dir-li el nom del porc.

Notari: D'aquí a una setmana ho tindrè tot llest, ja el trucaré perquè vingui a signar.

Flywheel: D'acord, ja passaré.

Flywheel marxa de cal notari i fa camí cap al seu despatx, pel camí s'atura en una pastisseria.

Flywheel: Posi'm uns quants caramels, si us plau.

Pastisser: En tenim de tota mena. De què els voldria?

Flywheel: Jo els voldria de xocolata, però el metge m'ho té prohibit, ell em recomana els de menta, però jo no puc amb la menta. La meua dona em recomana els de cafè, que són els que li agraden a ella, però pateixo d'insomni i només em faltaria prendre cafè, o sigui que el millor és agafar-los de fruites, però dubto entre els de poma o els de maduixa, per tant, me'n posa uns quants d'aquells tous perquè les meves dents ja no poden amb els altres. I com que sempre estic alt de sucre, me'ls posa sense sucre. Encara que pensant-ho bé, aquests tous se m'enganxen entre els queixals i sempre tinc problemes per acabar-me'ls. Sap que li dic? Que ja passaré un altre dia!

Flywheel marxa de la pastisseria deixant bocabadat el pastisser i arriba a la porteria del seu despatx. Un rètol avisa que l'ascensor no funciona.

Flywheel: Ja hi som! Com és que la majoria de vegades que surto del despatx em trobo que l'ascensor no funciona?

En aquell precís moment, arriba el carter.

Carter: Bon dia, Sr Flywheel! Avui tinc dues cartes per a vostè. Deuen ser factures, com sempre.

Flywheel: Si que coneix de prop el meu correu!

Carter: La feina és la feina, pel correu es pot arribar a saber com és la persona que el rep. Vostè no rep mai cartes amoroses ni tan sols cartes personals ni postals, tan sols rep multes, factures i morosos. Això em porta a pensar que mai no el contractaria com a advocat.

Flywheel: Vaja, quina deducció la seva! Que s'està preparant les oposicions a psicòleg, potser? Què s'ha fet d'aquella imatge de postal de Nadal en què es veu un carter rialler

posant les cartes de manera amable a l'interior de la bústia? Ja m'agradaria a mi que m'arribés la feina tancada dins d'un sobre... Seria una bona sorpresa, obrir-lo i que la feina s'escampés pel meu despatx com qui ruixa amb un polvoritzador.

Carter: No van bé les coses, oi?

Flywheel: No van... i el més important: no venen!

Carter: Potser hauria de provar a buscar una nova feina. A Correus els fan falta mossos per ordenar les cartes.

Flywheel: Només em faltaria dedicar-me a apilar cartes i classificar paquets i postals!

Bona feina per a un advocat, aquesta!

Carter: Bé, si l'interessa, ja m'ho farà saber. Tinc bona relació amb el cap de personal.

Bon dia, Sr Flywheel!

Flywheel remugant: per caps estic jo! Cap aquí i cap allà! Només pensar a pujar les escales, ja m'agafa mal... de cap.

Flywheel es troba malalt.

Secretària: Hauríem d'avisar al metge.

Flywheel: Ni parlar-ne! Sempre troben més coses de les que tens i la factura es duplica!

Ravelli: Però així no es posarà bo.

Flywheel: Bo? No posis l'ètica pel mig! No n'he conegut cap de metge bo. Si fossin bons, no et receptarien medicaments de tan mal sabor.

Ravelli: Haurien de tenir un cuiner al costat i que els medicaments fossin receptes de xef.

Flywheel: Si, home, només faltaria que a la factura t'hi afegissin els honoraris del cuiner! Segur que s'ho cobrarien com si fos un xef de tres estrelles.

Ravelli: Ah, estrelles! Qui pogués estar en aquests moments sota el cel!

Flywheel: Si... i pelant-se de fred! Jo prefereixo estar ben calentó dins del llit, amb una bossa d'aigua calenta als peus.

Secretària: Arriba el metge!

Metge: Bon dia a tothom!

Flywheel: Bon dia? Això serà per a vostè perquè pel que fa a mi no és la manera com somnio un bon dia.

Metge: Descordi's la camisa que el vaig a auscultar.

Flywheel: Que no hi sent prou que m'ha d'escoltar amb la camisa descordada?

Metge: Veig que té el pit carregat.

Flywheel: No m'estranya, vostè m'està carregant massa!

Metge: Li hauré de receptar un xarop.

Flywheel: Ja hi som! Pagar per una cosa de tan mal sabor! És que no els ensenyen a respectar els gustos del client a vostès, a la facultat? Què se n'ha fet del jurament hipocràtic? Vetllar perquè res no sigui dolent per al pacient...

Metge: Una culleradeta cada quatre hores i això serà llum en un oli.

Flywheel: Oli, oli... ja m'agradaria veure'l a vostè quan es troba al llit... quines se'n deu empescar per no prendre aquestes potingues!

Metge: Bon dia, Sr Flywheel! Tornaré d'aquí uns dies per certificar que ha millorat.

Flywheel: Vigili no m'hagi de fer el certificat de defunció si continua receptant-me aquestes pòcimes.

Secretària: Gràcies, doctor. No faci cas del Sr Flywheel, avui no té un bon dia.

Flywheel: Què remugues, ara? Acompanya aquest curandero a l'escala, vejam si entrebanca amb algun graó i gaudim una estona de l'escena!

Fa molta calor, l'aire condicionat no funciona i en Flywheel, que treu foc pels queixals (i mai més ben dit), es troba davant del ventilador.

Secretària: Sr Flywheel, ja li han dit alguna cosa de quan vindran a arranjar l'aire condicionat?

Flywheel: Res de res! Nosaltres si que estem condicionats a patir calor! Com demà no hagin vingut, els denuncio per abandonament incandescent. He demanat a en Ravelli que pugui gel, però em sembla que si no convertim aquest edifici en una nevera, el gel s'haurà fos mentre el pugen per l'escala.

Ravelli: Ja soc aquí!

Flywheel: I el gel?

Ravelli: Se'ls ha acabat.

Flywheel: No m'ho puc creure! A ple estiu i sense gel, on s'és vist això?

Ravelli: He portat aquest altre ventilador que teníem per casa.

Flywheel: Endolla'l ara mateix i a veure si entre els dos ventiladors belluguem una mica l'aire.

Ravelli endolla el ventilador i paf! Peten els ploms.

Flywheel: Però, Ravelli, què has fet ara?

Ravelli: Crec que feia anys que no el fèiem anar.

Flywheel: Només faltava quedar-nos sense ventilador!

Ravelli: No s'amoïni, amo, vaig a comprar ploms nous, ara mateix torno.

Flywheel: Si, i espero que no em trobis desfet com la nata. Vinga, dóna't pressa.

En Ravelli triga més del compte. En Flywheel es desespera.

Flywheel: M'hi jugo el que vulguis que Ravelli s'ha quedat a la sala de billars de sota. Com allà hi tenen aire condicionat... I nosaltres aquí, abrasats. Segur que trec un llumí i s'encén sol. L'aire és tan calent que em fa l'efecte que podríem coure les patates a temperatura ambient. Funciona el telèfon?

Secretària: Crec que si.

Flywheel: Encara sort. Deixa'm trucar a aquí sota...

Sala de billars: Si, digui'm?

Flywheel: Soc en Flywheel no hi haurà per casualitat en Ravelli per aquí.

Sala de billars: Si, ara mateix es troba fent una carambola al billar.

Flywheel: Digues-li que s'hi posi, si us plau.

Ravelli: Si, patró?

Flywheel: No havíem quedat que ara mateix pujaves.

Ravelli: No li he mentit pas, amo. Ara mateix pujo.

Ravelli entra per la porta del despatx.

Ravelli: Ben pensat, podríem tancar la paradeta i anar-nos tots plegats a un lloc més fresc, no?

Flywheel: Tu ho has dit, Ravelli, per mi te'n pots anar a la Sibèria, vejам si et congels i et mantens en aquest estat un parell de segles! Que bonic, home! Tu juga que jugaràs i nosaltres bufa que bufaràs! Ja has comprat els ploms?

Ravelli: Ai, la mare, els ploms! Em fa l'efecte que m'he distret.

Flywheel: Distret, tu? Això si que m'estranya... com que sempre estàs al cas de tot!

Què t'hi jugues que et deixo sense vacances?
 Ravelli: Ca, home! Però si vostè no me'n dóna mai de vacances!
 Flywheel: Doncs aquest any faré una excepció. Tens un mes de vacances!
 Ravelli: Caram, amo, quina bona pensada!
 Flywheel: El problema és que te les hauràs de pagar tu, les vacances. Jo te les dono i tu te les pagues. Veus quin joc de parelles més bonic!
 Ravelli: Així, no les puc pas agafar.
 Flywheel: Tant se val, també te les hagués tretes.
 Ravelli: Ara que m'havia fet il·lusions!
 Flywheel: Il·lusions, il·lusions! Jo també somniava amb una temperatura fresca fa una estona. Ja veus quin pa s'hi dóna aquí.
 Ravelli: Ai, la mare! Pa! Ara que hi penso... Quan he trobat l'estufa vella, també he trobat la vella torradora de la meva mare i se m'ha acudit provar-la.
 Flywheel: I què, també has fos els ploms?
 Ravelli: No, que hi he posat el pa perquè es torrés i ara deu estar ben cremat...

Ravelli se'n va escales avall. Flywheel s'asseu a la seva butaca i maleint-ho tot es deixa ventar per la secretària que s'ha entretingut a fer un vano amb quatre fulls d'un diari de fa dues setmanes que corria pel despatx.

GUIÓ 4

És mig matí, Ravelli i Flywheel juguen una partida d'escacs. Flywheel belluga fitxa i mata un cavall d'en Ravelli.

Ravelli: Ah, ja veig que les apostes de cavalls van a la baixa.

Ara és Ravelli qui li mata la torre que li quedava a Flywheel.

Ravelli: I ara a vostè, mestre, li toca perdre capital immobiliari, però no s'enfadi, home, que segur que sabrà com defensar la dama!

Flywheel: dama, dama... fem una de dames i segur que et deixo pelat!

Ravelli: de dames no sé, però pel que fa als peons s'ha quedat vostè sense mà treballadora perquè aquest que li mato ja és el seu l'últim peó que li quedava.

Flywheel: Quan acabem et proposo una revenja al *mah-jong*.

Ravelli: Segur que faré meravelles! Construeixi vostè la gran muralla¹ i li aposto deu a una a què el guanyo.

Acabada la partida d'escacs es posen a jugar al *mah-jong*. En Ravelli se la sap llarga i el deixa absolutament escurat.

Flywheel: Avui, la meva sort està de vaga, me'n vaig a buscar més clients!

¹ Nota de l'autor: en el joc del *mah-jong* –joc de procedència xinesa al que els germans Marx eren aficionats– s'anomena les 24 meravelles a la millor jugada que es pot fer. Fer la muralla és ordenar les fitxes, apilades en forma de muralla de quatre costats. En Chico va ser un ludòpata al llarg de tota la seva vida. Apostava per qualsevol cosa i ja des de ben petit es revenia qualsevol cosa dels seus germans per obtenir diners.

Ravelli: Posi's content, amo, tots aquests diners que he guanyat seran per cobrir els deutes que tenim amb la comunitat de propietaris.

Flywheel: T'ho agraeixo, Ravelli, així ens deixaran en pau una bona temporada. És tot un detall per part teva, recorda-m'ho quan t'apugi el sou.

Ravelli: Per mi que pugi ara mateix!

Flywheel: Ja m'agradaria, ja, però no he trobat ni un client. Bé, si, n'he trobat un que havia perdut el gos, però com que era un galgo, he preferit deixar de banda la seva recerca, vés a saber on deu parar a hores d'ara.

Ravelli: jo l'aniré a buscar, no s'amoïni.

Flywheel: Bé, quan el trobis, truca'm i depèn de la recompensa que donin, ja t'avisaré si val la pena que el portis. Ben pensat, podries aprofitar l'ocasió per també perdre't tu i no tornar.

GUIÓ 5

Ens trobem a ple estiu, Ravelli està reparant el ventilador, l'únic que tenen.

Flywheel: Creus que te'n sortiràs, Ravelli?

Ravelli: No pateixi, amo, l'electrònica i jo hem estat fets l'un per l'altre.

Flywheel: Ja m'agradaria a mi que això fos així, l'última vegada que vas tocar un aparell ens vam quedar sense ploms² sis setmanes.

Ravelli: Confii en mi, mestre.

PAM! Se sent un fort soroll i un fum negre surt del ventilador.

Ravelli: Crec que això ja no farà més voltes!

Flywheel: Jo si que t'enviaré a tu a fer unes quantes voltes sota aquest sol de justícia, vejam si se t'escalfa el cap i se't desfan les idees. Un altre estiu sense ventilació!

Ravelli: Ja podria fer un petit esforç i comprar-ne un de nou, no?

Flywheel: Un de nou, dius? Però si no en tenim ni per un vano! Aquest que utilitzo li he pispat a la meva dona sense que se n'adonés.

Secretària: La seva dona és una santa, Sr. Flywheel.

Flywheel: Tant de bo, la posaria en una ermita i li demanaria uns quants miracles. I parlant de miracles, hi ha hagut cap trucada d'algun client?

Secretària: L'única trucada ha estat una trucada anònima que no parava d'etzibar insults. Em fa l'efecte que és el client a qui vostè li va portar el cas de divorci. I estava que treia foc pels queixals.

Flywheel: No m'estranya, la seva dona és pura dinamita. No hi ha qui pugui amb ella! Encara sort que ens la vam treure de sobre.

Secretària: Llevat d'això, el telèfon està ben mut.

Flywheel: Estem arreglats! Vaja estiu ens espera si no truca ningú més.

Ravelli: I les vacances, mestre?

Flywheel: Vacances? Però si et passes el dia dormint i jugant als billars d'aquí sota!

Ravelli: Si, però a tothom li agrada fer vacances. Encara que sigui per dir que n'has fet.

Flywheel: Ah, veig que tens ganes de fer coses. Cap problema, aquí tinc una llista de temes pendents!

² Recordem l'època en que vivien els germans Marx, no hi havia els sistemes elèctrics d'avui en dia, amb diferencials i manotèrmics. Els ploms eren unes peces de metall i ceràmica que "saltaven" (o sigui, es fonien) quan hi ha via més intensitat d'electricitat del que podien suportar. A Catalunya també n'havíem tingut, d'una manera habitual, fins entrats els anys 70 del segle XX.

Ravelli: Però això és feina!

Flywheel: Ah, i com et penses que t'has de guanyar les “merescudes” vacances?

GUIÓ 6

Avui comença la primavera i el despatx de Flywheel & Flywheel ha quedat perfumat de tota mena de flors que, de manera acurada, ha col·locat la secretària. Arriba Flywheel.

Flywheel: Atxís! Ja hi som, no havia dit que les flors em provoquen al·lèrgia! Maleïda primavera que tot ho altera, començant pel meu nas i acabant per la meva economia! No dono a l'abast en mocadors, els ulls em ploren, la gola em pica i no tinc humor per a res. Secretària: Què li ha dit el metge?

Flywheel: De dir-me no m'ha pogut dir res perquè era al llit malalt i no ha pogut visitar-me. Segur que l'al·lèrgia primaveral també ha pogut amb ell. M'ha visitat el seu substitut i com que encara es troba fent les pràctiques, m'ha enviat de dret a l'al·lèrgòleg.

Secretària: I doncs?

Flywheel: L'al·lèrgòleg m'ha rebut amb guants i mascareta i m'ha fet passar a la consulta. Ja hi havia la infermera amb la xeringa a punt. M'han injectat vés a saber què i m'han dit que m'esperés una estona, vejam si hi havia reacció. Oh, i tant que n'hi ha hagut de reacció: he marxat volant!

Secretària: I ara, què?

Flywheel: Com cada any, aguantar els efectes de la senyoreta primavera! Mal llamp l'arreplegui i la converteixi en fred hivern o calorós estiu!

Arriba Ravelli amb una flor al trau de l'americana.

Ravelli: Què tal, amo? Ja sap que avui comença la primavera?

Flywheel: Deixa't de floretes i alegries, Ravelli, i atansa'm la caixa de puros.

Ravelli: Aquí en té un, mentre jo me'n fumo un altre.

Flywheel: Alto aquí, Ravelli, que aquests són de qualitat extra i en la meva pel·lícula personal només hi ha un protagonista i cap extra. Oi que m'entens?

Ravelli: Bé, ja veig que no tindrè més remei que baixar i anar-me'n a comprar una capsa.

Flywheel: Baixar, dius, amb la feinada que tenim aquí?

Ravelli: Feina? Però si l'últim cas el vam liquidar fa dos mesos i com que el vam perdre, ara ja ningú no ens truca!

Flywheel: Parlant de trucades, què me'n dius de la factura del telèfon? Com s'entén que no tenint feina tinguem cent trucades a desconeguts?

Ravelli: Desconeguts? I ara! Són la meva dona i la meva germana. Com que m'avorreixo, les truco per fer petar la xerrada.

Flywheel: Molt bonic, home, i que Flywheel pagui la factura, oi?

Ravelli: Ves, ja que no em paga res a mi, potser que pagui alguna cosa, no?

Flywheel: Bé, deixem-nos de pagues i dediquem-nos a les pegues.

Ravelli: Ah! Jo en sé molt d'enganxar coses. Encara recordo les col·leccions de cromos que feia quan era petit i com m'agradava enganxar-los als àlbums.

Flywheel: No, Ravelli, no parlo d'aquestes pegues, sinó de les pegues del meu ofici en no tenir clients. O sigui, que haurem de posar un anunci al diari, no per anunciar els nostres serveis, sinó per reclamar-los!

Flywheel li dicta una nota a la seva secretària.

Flywheel: Apunti si us plau: Advocat experimentat vol omplir la seva cartera de clients de bona voluntat. Cal pagar per avançat i si el cas es perd no hi ha cap reintegrament.

Secretària: Però si vostè sempre perd tots els casos!

Flywheel: Una altra impertinència com aquesta i la despatxo!

Secretària: Li recordo que fa dos mesos que no em paga.

Flywheel: Veus que bé! Sempre pensant en la paga. Ja podria, de tant en tant, pensar en mi, no?

Ravelli: A quins diaris vol que posem l'anunci?

Flywheel: A tots, fins i tot als esportius, hi ha una mina d'or amb el tema de les denúncies als àrbitres.

Ravelli agafa l'anunci i es disposa a marxar.

Flywheel: No t'entretenguis a la sala de jocs de la cantonada, Ravelli, recorda que el nostre futur depèn d'aquest anunci.

Ravelli: Marxo de seguida, no sigui que la pluja m'atrapi i l'anunci acabi en paper mullat.

És l'hora de dinar i Flywheel, per mandra, s'està endrapant l'esmorzar que Ravelli no s'ha menjat per uns problemes estomacals. Truca el telèfon.

Flywheel: Digui? Aquí Flywheel en plena feina.

Clienta: Ah, perdoni, ja m'han dit, ja, que no té temps ni per menjar.

Flywheel: Exacte! Ni tan sols he pogut anar a dormir, avui, per això encara em troba en l'esmorzar d'ahir. Imagini's si vaig apretat de temps!

Clienta: No el destorbaré gaire, tan sols voldria saber si em pot donar dia i hora perquè tinc un problema amb un veí i voldria consell professional.

Flywheel: Problemes amb veïns, eh? Si, ja els conec aquests problemes. Jo li aconsellaria canviar de veïns, o sigui, mudar-se de casa, si pot ser a una casa sense veïns, és el millor per no tenir problemes amb el veïnat.

Clienta: Però jo no em puc permetre canviar de casa!

Flywheel: Però almenys es podrà permetre pagar-me a mi, oi? Jo no treballo de franc, miri si li soc franc.

Clienta: Per això, no s'ha d'amoïnar pas, li ho garanteixo. Bé, quin dia i a quina hora quedem?

Flywheel: La meva secretària no hi és, per tant, diguem demà a primera hora de la tarda.

Clienta: Entesos! Demà cap a les quatre em tindrà a aquí.

Flywheel: Si es tracta de tenir-la... no ha triat millor home! No hi ha millor que jo per entre-tenir-la.

Clienta: Fins demà!

Flywheel se sent content de tenir una clienta a punt i tanca la paradeta abans d'hora. La secretària té la tarda lliure i Ravelli ja no apareixerà fins demà, amb l'excusa d'haver de posar la notícia als diaris.

Flywheel fa una trucada a la seva dona, abans de tancar l'oficina.

Flywheel: Avui vindré d'hora a sopar i en acabat podrem aprofitar per anar a dormir d'hora. Un dia que tinc lliure, prefereixo recuperar la son de setmanes d'insomni.

Muller: D'acord, t'esperaré amb el plat a la taula i el llit preparat.

Flywheel: Com es nota que soc un home que fa content la seva dona... què millor per a una dona que tenir controlat el marit quan arriba al vespre.

A l'endemà Flywheel dorm com un soc i la seva dona el desperta a punta de despertador.

Flywheel: Com és possible que soni el despertador? Si tot just m'acabo de ficar al llit!

Muller: Això era fa dotze hores!

Flywheel: Espero no haver roncat gaire.

Muller: Amunt que la feina et crida!

Flywheel: La feina i una dona amb problemes amb els veïns (es diu per a si mateix).

Després d'una afaitadeta, una dutxa ràpida i un esmorzar escadusser, Flywheel marxa cap a l'oficina. De camí, fa parada al quiosc per comprar els diaris on surt el seu anunci. Arriba a l'oficina.

Secretària: Bon dia, Sr. Flywheel, ja ha vist l'anunci als diaris? Ha quedat molt bé.

Ravelli ha fet la feina.

Flywheel: Si, ja és curiós això, que Ravelli l'encerti per una vegada a la vida. Li hauré de pujar el sou.

Secretària: Això el farà feliç.

Flywheel: No li digui res... vejam si per una vegada a la vida també no em reclama cap augment i me'l puc evitar.

Arriba Ravelli amb un llibre sota el braç.

Flywheel: Caram, Ravelli, tu amb un llibre?

Ravelli: No digui res a ningú, mestre, però és que la taula del despatx em balla i l'he pispat de la biblioteca pública, per falcar la pota.

Secretària: I és algun títol especial?

Ravelli: Es titula "No li busquis els tres peus al gat". És un títol d'allò més escaient per a temes de potes.

Flywheel: Pota de pal et donaré jo! Sort en tens, Ravelli, que l'anunci dels diaris ha sortit a l'hora.

Ravelli: Si, patró, Déu n'hi do les cues que vaig haver de fer per inserir-lo a les millors pàgines. Els seus calerons li costarà!

Flywheel: Què vols dir amb això?

Ravelli: Mestre, era l'únic que quedava: les pàgines més cares, però vaig pensar que amb l'interès que vostè tenia, no podia defraudar-lo.

Flywheel: Defraudar-me? Tu ho has dit! Quin frau el teu... les millors pàgines... saps el que representa això per a la meva butxaca?

Ravelli: Ja sap que jo el represento.

Flywheel: Si, et representarà perdre el teu sou d'un any tornar-me aquesta inversió!

Ravelli: Parlant de representacions, sap que al teatre de la cantonada representen aquella obra que tant li agrada?

Flywheel: A quina obra et refereixes?

Ravelli: Toquem el dos!

GUIÓ 7

És dilluns, a primera hora, i en Flywheel ja es troba al despatx. Aquesta és una setmana atípica perquè té dos festius (dimarts i dijous) i tothom vol agafar-se un pont llarg.

Secretària: Bon dia, Sr. Flywheel, si que s'ha llevat d'hora, avui.

Flywheel: Amb una setmana que serà tan curta, hem d'anar per feina!

Arriba en Ravelli.

Ravelli: He sentit la paraula feina?

Flywheel: Si, una paraula que no existeix en el teu diccionari.

Ravelli: S'equivoca, amo. Jo, de fe en tinc molta. Tinc tanta fe que fins i tot confio que aviat em pagarà.

Flywheel: Treu-t'ho del cap, Ravelli, perquè si trec els festius que faràs aquesta setmana, ets tu qui em deu diners a mi.

Ravelli: On s'és vist que s'hagi de pagar per treballar?

Flywheel: Oh, si no pagues, no treballes, i si no treballes no guanyaràs diners, O, sigui que tu mateix.

Ravelli: Aquesta tarda no podré venir perquè vaig a una festa. Hi haurà noies i no em veurà el pèl.

Flywheel: Si, tu les mates callant, oi? No m'estranya! Si no et poses un bon desodorant em fa l'efecte que no et podré defensar quan t'acusin d'assassí amb aquest ferum que fas.

Ravelli: Amb tot, avui tinc la intuïció que ens en passarà una de bona.

Flywheel: Una de bona? Amb la setmana que ens espera, que sembla més de vacances que de feina, ja em diràs... no veurem ni un client... per tant, no veurem ni un cèntim i ben pensat no sé ni si nosaltres mateixos ens veurem?

Ravelli: Ben pensat potser que ens anem a visitar a ca l'oftalmòleg, si veiem tan poc, no? És bo aquest, eh?

Flywheel: Ravelli, un dia d'aquests recorda'm que et dissecioni i faci una conferència pública sobre tu.

Secretària: Sr. Flywheel, una trucada!

Flywheel: Una trucada? Feina a la vista!

Ravelli: Si, si, ja ho deia jo que hem d'anar a l'especialista de la vista.

Flywheel: Si? Flywheel a l'aparell. Com diu? Que el sindicat ha decidit atorgar pont a tots els treballadors dels bufets? Només em faltava aquesta! Ara si que podem tancar la paradeta!

Flywheel no s'ha adonat que l'han trucat de manera equivocada, pensant-se que és un bufet de menjar i no pas un bufet d'advocats.

Ravelli: Ah, m'encanta menjar!

Flywheel: A tu menys treballar, t'agrada tot!

Secretària: Bé, me'n vaig. Que passin un bon cap de setmana!

Ravelli: I jo ho duplico!

Flywheel: Si, per dir aquestes coses no teniu problemes, vosaltres. Apa doncs, que l'últim tanqui el llum i la porta.

“Li toca a vostè, mestre”, se sent dir de lluny. Flywheel, emmurriat baixa les persianes, tanca els llums i tanca la porta amb clau, mentre es diu a si mateix: “No sé com m’ho faig, soc l’amo, tinc secretària i un ajudant i sempre em toca fer aquestes feinetes”.

GUIÓ 8

Fa un fred que pela, Flywheel acaba de pujar del carrer, arrossega neu al barret i també a l’abric i porta els pantalons xops.

Secretària: Va moll com un pollet, Sr. Flywheel.

Flywheel: Ells rai que habitualment tenen mig cos dins de la closca!

Secretària: Aquí té una tovallola.

Flywheel: Vaig tan moll de peus que aviat s’hi criaran granotes dintre de les botes. Com m’agradaria de calçar-me els patins i anar a patinar sobre el gel que cobreix el llac del Central Park.

Ravelli: Vostè és l’amo! Pot fer el que vulgui!

Flywheel: Si, i el primer de tot serà despatxar-te, Ravelli, no et vaig dir que deixessis els paraigües a punt?

Ravelli: Amo, els paraigües ja fa setmanes que els vaig haver de llançar: estaven esparracats!

Flywheel: Esparracats, esparracats... ja saps que no m’agraden els espàrrecs!

Sonen ambulàncies i bombers que fan parada a l’edifici on es troben.

Ravelli: Caram, sembla que hi ha problemes a l’edifici.

Flywheel: Problemes? Però si fa poc que hem passat la revisió i no n’hi havia cap de problema.

Secretària: Em fa l’efecte que es deuen haver inundat els baixos com altres vegades.

Flywheel: No m’estranya que s’inundin, ja fa anys que fa aigües aquest banc d’aquí sota.

Ravelli: És que ben mirat, es dediquen al negoci dels baixos fondos. És bo aquest, eh?

Flywheel: Bé, anem per feina que si no aconseguim aixecar el nostre de negoci, els que caurem al fons serem nosaltres.

Ravelli: Algun cas a la vista, mestre?

Flywheel: Ni a la vista ni a l’oïda perquè ja fa temps que no se sent ni el telèfon ni el timbre en aquest bufet.

Ravelli: Aviat tocarem fondo!

Flywheel: Doncs, si estàs sempre al fons potser que pugis cap amunt, vejам si d’aquesta manera vas al fons de l’assumpte.

Ravelli: Exacte! Assumpte és el nom de la noia del pis de sota.

Flywheel: En cosa de dones mai no se t’escapa detall, eh, Ravelli? Series un bon detectiu, encara que un detectiu suspès perquè sempre et donen carabasses. I això que no som Halloween!

Ravelli: Ai, Halloween! Enyoro anar per les cases, trucant els timbres i espantar la gent. Quantes llatinadures obteníem que després ens reveníem per poder tenir diners per anar a jugar als billars!

Flywheel: A mi Halloween em recorda l’àpat que feia el pare: crema de carabassa i moniato, capó farcit i pastís de carabassa ensucrada. Llepar-se els dits era poc. Era una reunió familiar que acabava sempre provocant tants esglais a la gent que passava pel carrer que se sentia bategar els cors de les víctimes com si fossin els tam-tam dels indis.

GUIÓ 9

Ens trobem al Central Park, en Flywheel hi ha anat a fer un tomb per estirar les cames i esboirar els pensaments. Es troba assegut en un banc. Arriba en Ravelli que l'ha vist de lluny.

Ravelli: Què patró, fent campana de la feina?

Flywheel: Campana, campana... només em faltarien tocs de campana amb el mal de cap que tinc!

Ravelli: Tinc el remei perfecte per al mal de cap!

Flywheel: Què serà que quan et trobes malament tothom té solucions màgiques i consells per donar-te? Ja m'agradaria veure't amb aquestes punxades que se'm claven al front. Però, bé, digues, un remei més no m'atabalarà més del que estic.

Ravelli: Ha de provar això que em va dir la veïna de sota de casa: una dutxa freda, una dutxa calenta, una dutxa freda, una dutxa calenta, una dutxa freda, una dutxa calenta...

Flywheel: Què és això, una cantarella d'escola? Que és metge la teva veïna?

Ravelli: I ca! Crec que treballa en una funerària.

Flywheel: Ara entenc això de la dutxa freda i de la dutxa calenta. Li arriben els cossos calents i els van posant freds, deu estar acostumada als canvis de temperatura... Bé, deixem-nos de remeis casolans i anem per feina.

Ravelli: Per feina, mestre? Tan tranquils com som aquí, entre arbres i amb aquesta fresca del llac.

Flywheel: Ravelli, has d'anar a cal notari a portar-li uns papers que ja fa dies que me'ls reclama. Després has de passar per la gestoria a recollir uns impresos i, en acabat, recollir-me la roba que vaig deixar ahir a la bugaderia. Tot plegat i al ritme que et bellugues habitualment, t'ocuparà la tarda sencera, o sigui que ja pots fer via. I parlant de via, ja em vas recollir els bitllets de tren? Recorda que aquest dissabte tinc un dinar d'ex-alumnes i no me'l vull perdre.

Ravelli: Tranquil, amo, té els bitllets a la taula del seu despatx. No en vaig trobar ni de primera ni de segona, o sigui que haurà de viatjar en tercera, però no s'amoïni perquè m'han dit que no tindrà problemes per trobar seient.

Flywheel: Només faltaria! Pago el bitllet per anar assegut, no pas per passar-me el viatge amunt i avall buscant un forat lliure.

Ravelli: I la trobada d'ex-alumnes de què és, de l'escola?

Flywheel: No, és una trobada d'ex-alumnes d'un curset de detectius privats que vaig fer fa anys. Érem tan privats que no fèiem res en públic, o sigui que sempre fèiem la classe d'amagat, sortíem a l'hora nona perquè ningú no ens veiés i mai no ens dèiem pel nom autèntic, sinó per un sobrenom.

Ravelli: Caram, això sembla una aventura d'intriga a l'estil Enid Blyton, un misteri com els d'Agatha Christie.

Flywheel: Bé, Ravelli, ens veiem demà amb la feina feta, eh?

Ravelli: No és preocupi, home, ja sap que soc de confiança.

Flywheel: Ui, Ravelli, aquesta paraula té un significat diferent en el teu diccionari. I si ens regim per ell, em fa l'efecte que ningú no confiaria mai en ningú.

Ravelli marxa, Flywheel queda tranquil, envoltat d'un ventijol fresquet, excel·lent per a un dia d'estiu. Al cap d'una estona, algú que es troba perdut, li demana informació.

Desconegut: Perdoni, vaig bé per anar al zoo?

Flywheel que s'acaba de despertar i que quan li succeeix això es lleva de molt mal humor, li respon:

Flywheel: No ho sé però m'encantaria que fos a prop perquè n'estic convençut que hi tenen un lloc per a vostè.

Desconegut: Exacte! És que m'hi han ofert feina.

Flywheel: De despertador, potser?

Desconegut: Em fa l'efecte que vostè és una mica impertinent, oi?

Flywheel: No, no vaig fer de tinent, vaig fer de capità, durant la guerra.

Desconegut: Ah, jo també hi vaig anar a la guerra!

Flywheel: No em digui, no el feia per a aquestes coses!

Desconegut: A quina divisió?

Flywheel: A la divisió de tres xifres! La de quatre i la de cinc mai no se'm van donar bé.

Desconegut: Bé, ja veig que serà millor que marxi perquè no en trauré res de vostè.

Flywheel: Exacte, si pretén treure'n alguna cosa de mi, li recordo que soc advocat i tinc bons amics, tant a la comissaria de policia com als jutjats.

El desconegut marxa i Flywheel, traient foc pels queixals, s'aixeca i se'n va tot xinor-xano cap al despatx. Pel camí s'atura a comprar un gelat.

Venedor de gelats: De què el vol?

Flywheel: Posi'm un de xocolata amb trossets de nou, canyella i un raig de xarop de grosella.

Venedor: Aquí el té, són 1'50 \$.

Flywheel: Caram, noi, i saber que de petit li costaven 20 cèntims a la mare. Tingui i torni'm el canvi, eh? No estic pas per anar regalant canvis a ningú. Encara que el millor seria un canvi de preu. No fa un preu especial, ara que són rebaixes?

Flywheel marxa bo i llepant el gelat mentre rumia què comprarà per al bescanvi de regals amb els seus companys ex-alumnes de detectiu. Barrina alguna broma talment com faran els altres i s'atansa a una botiga de regals.

Flywheel: Bona tarda, que té alguna broma per a detectius?

Venedor: En aquella prestatgeria en trobarà unes quantes.

La botiga és una botiga d'època, plena de mil-i-una coses i costa destriar entre tanta oferta. Flywheel va provant coses diferents i al final es queda amb una mena de manilles que quan queden col·locades als canells s'hi despleguen unes ales i se'n van volant tot cantant una cançoneta: "Volaràs, volaràs, ja t'he deixat en llibertat, corre, escapa't abans no siguis novament enxampat". I s'adreça al botiguer.

Flywheel: Tingui, m'ho enduc, això farà les delícies dels meus companys!

Botiguer: Una bona tria, són les últimes que em queden... una peça de col·lecció, a preu de saldo.

Flywheel: Saldo, saldo... jo no "saldo d'alegria", sap? Bé, cobri, si us plau.

Flywheel paga i se'n duu la seva "joia". Fent camí cap al despatx, s'atura en un forn.

Flywheel: Posi'm una barra, si us plau.

Fornera: De mig o de quart?

Flywheel: Posi'm la de mig perquè la de quart no és prou barra per a la meva dona i jo. Quant costa?

Fornera: 90 centaus.

Flywheel: Quina barra!

Fornera: Vostè ho ha dit, això si que és una barra!

Flywheel paga malhumorat i s'adreça al despatx on hi troba encara a la seva secretària, que ja és a punt de plegar.

Secretària: Aquí li deixo els papers que ha de signar. La seva dona ha trucat per recordar-li que compri pa.

Flywheel: la propera vegada anirà ella per barres!

Secretària: Com diu, Sr. Flywheel?

Flywheel: Res, res, coses meves. Molt bé, fins demà.

Secretària: Bona nit!

Flywheel endreça quatre coses i quan es disposa a tancar el llum i marxar, sona el telèfon.

Flywheel: Si, aquí Flywheel & Flywheel.

Persona que truca: Ai, perdoni, em fa l'efecte que m'he confós de número.

Flywheel: A mi també em fa l'efecte que m'he confós, la propera vegada no contestaré i tots tan feliços!

Tots dos pengen el telèfon, Flywheel tanca el llum del despatx, també la porta i se'n va cap a casa. Al cap d'una estona s'adona que ja no té mal de cap i recorda la recomanació d'en Ravelli. Amb tot, pensa per si mateix, una bona dutxa no m'anirà gens malament.

GUIÓ 10

Flywheel es troba a l'aeroport. Està neguitós perquè Ravelli no arriba i és ell qui porta els bitllets. Finalment apareix.

Flywheel: Ravelli, on carai t'havies ficat? Ja ens han cridat tres vegades per l'altaveu perquè l'avió és a punt d'enlairar-se.

Ravelli: Ho sento, mestre, la partida de billar estava d'allò més igualada i la guanyava el meu rival, taxista de professió, si la guanyava jo, em portava de franc a l'aeroport.

Flywheel: Veig que has guanyat, doncs.

Ravelli: Ca! Li he hagut de pagar el trajecte bitllo-bitllo, afegir-li la propina i donar-li cinc dòlars més per ser un viatge urgent. O sigui, que la broma li ha costat uns bons calerons, amo.

Flywheel: Com que m'ha costat?

Ravelli: Si, ho he tret dels diners que em va donar i ara haurem d'anar a la classe turista.

Flywheel: Com és que encara confi-ho en tu, Ravelli, després de tants anys de fer-me'n una darrera l'altra? Però bé, deixem-nos de romanços i embarquem!

Ravelli: Embarquem? Però si això no és un vaixell!

Flywheel: Ravelli, ets ben tòtil!

Ravelli: Si, mestre, tot un Aris-tòtil!

Flywheel i Ravelli pugen a l'avió i fan cap a Los Angeles. Hi ha una convenció d'advocats i han convidat Flywheel a explicar les seves experiències a la gran poma. Se'l veu feliç com mai i es disposa a preparar el seu discurs.

Ravelli: Mestre, cordi's el cinturó que salpem!

Flywheel: Veig que se't dóna bé el vocabulari mariner! Bé, espero que el viatge duri poc perquè l'avió em mareja, encara que el vaixell és molt pitjor!

Ravelli: Relaxi's, home! Entre llegir el diari i fer conversa amb la noia que tinc al costat em fa l'efecte que el vol em passarà en un tres i no res.

Flywheel: Prefereixo tancar els ulls i fer una becaïna. M'he portat aquest antifaç. Desperta'm quan portin el dinar.

Flywheel dorm el son dels justos i Ravelli la fa petar amb la noia del costat que, per cert, es advocada i va a la mateixa convenció.

Ravelli: Doncs, el meu amo, en Flywheel, en sap molt de la professió. Té més anècdotes que casos a resoldre.

Noia: I vostè?

Ravelli: Bé, diguem que jo soc la persona d'encàrrecs, qui va amunt i avall.

Noia: Ah, és un corredor!

Ravelli: Exacte, corro a les apostes!

Noia: Ah, ho fa aposta això de córrer?

Ravelli: Oh, i tant que m'agraden les postes de sol i els *post offices* i els posts de planxar.

Noia: També planxa? Caram quin home més modern!

Ravelli: Oh, i tant! El clàssic és el meu amo: és tirat a l'antiga.

Noia: I quants dies s'estaran a la convenció?

Ravelli: Per a mi, mentre paguin, pot durar tot el mes, si cal. Ara bé, crec que hi estarem els tres dies que dura. Cada dia tenim una activitat diferent. El primer dia parla el meu amo i el segon dia parlen del meu amo.

Noia: I el tercer?

Ravelli: I el tercer, va la vençuda!

Noia: O sigui que parla vostè, oi?

Ravelli: No, ni parlar-ne, el tercer dia es guarda silenci. Es reflexiona sobre tot el que s'ha dit i en acabat, tothom marxa a casa seva per a treure les seves pròpies conclusions.

Noia: Així m'esperen tres dies d'aprendre molt!

Ravelli: I si vol, m'estic al seu costat i li faig d'interpret de tot allò que vostè no entengui. De vegades no és fàcil entendre el meu amo.

Noia: Oh, gràcies, ho accepto.

Ravelli: En-cantat! Per cert, veig que ja porten el dinar. Vaig a despertar el meu patró.

Ravelli desperta Flywheel que ho fa a desdit i malhumorat.

Flywheel: Però no t'he dit que em despertessis a l'hora de dinar?

Ravelli: Aquí el té, mestre!

Flywheel: Caram, que ets mag o què? A l'atac! Tinc una gana que em "moro", ahir no vaig ni dinar ni sopar i avui no he pogut esmorzar.

Ravelli: Que fa dejuni, mestre?

Flywheel: Avui menjaré pels tres àpats que no vaig fer.

Ravelli: Doncs, som-hi, que només l'olor ja m'emociona.

Després de la fartanera, Flywheel torna a dormir i Ravelli s'entreté amb els mots encreuats del diari. L'hostessa avisa que s'apropen a l'aeroport de Los Angeles i desperta tothom alhora que els prega que posin el seient recte i es cordin el cinturó. Un cop ja han aterrat, Flywheel corre a atrapar les maletes.

Flywheel: L'última vegada no em va arribar la maleta i en vaig haver de comprar una de nova a preu de saldo.

Ravelli: La va recuperar?

Flywheel: No, no l'he tornat a veure mai més.

Ravelli: També era de saldo, oi?

Flywheel: No ho diguis a ningú, eh?

Ravelli: Ja sap que soc una tomba.

Flywheel: Tomba, tomba... que em diguis això si que tomba... d'esquena!

Ravelli: Si, és que és bo saber entom(b)ar les coses.

Flywheel: Crec que no caldrà agafar un taxi perquè crec que ens hi espera algú de l'organització de la convenció.

Exacte! Només sortir de recollir les maletes, troben un home amb un cartell a la mà que posa "Flywheel". Després de les salutacions pertinents, els acompanya amb el cotxe al centre de convencions per fer-hi la primera xerrada.

President: És un goig tenir-lo entre nosaltres, Sr. Flywheel, serà tot un honor escoltar la seva experiència.

Flywheel: Faré tot el que estigui a la meva mà per no decebre'ls.

Ravelli: Si, el primer que haurà de fer és rentar-se les mans després d'haver tocat tant menjar a l'avió.

Flywheel: No hi fiquis cullerada, tu, ara, recorda que ets el segon Flywheel d'abord i que si tinc una lipotímia, tu hauràs de fer el discurs.

Ravelli: Ni parlar-ne, mestre! Els discursos no són la meva especialitat. Una vegada en vaig fer un i em vaig quedar en blanc, em vaig posar vermell com un tomàquet i les vaig passar morades fins que tothom es va posar negre.

Flywheel: Negre! Jo si que ho veig negre perquè encara no tinc el discurs a punt.

Ravelli: No s'amoïni, vostè sempre té paraules a punt, ja s'empescarà alguna cosa.

Recordo aquella vegada que el van convidar a parlar sobre els perills del tabac i vostè va acabar convencent-los que no hi havia res com fumar. En acabat, l'estanc del costat estava ple de gom a gom.

Flywheel: Si... bé... també recordo l'esbrancada dels organitzadors i que vaig haver de córrer a buscar un taxi (pagant-lo jo) perquè em van negar pagar-me el viatge de tornada a casa.

Ravelli: Són els riscos que es corren, però el més important és que sap adreçar-se a l'auditori de manera ferma i decidida. Segur que aquesta vegada no serà menys.

Flywheel: Tant de bo, Ravelli, però tu no ets qui te la jugues.

Ravelli: Oh, i tant que jugo! Mentre vostè sigui impartint la conferència, jo seré a la bolera del costat, corrent altres riscos.

Flywheel ha acabat la conferència i diverses persones s'apropen a felicitar-lo, entusiasmadament pel que han escoltat.

Flywheel: Bé, gràcies, ja sé que tinc molta experiència però no em mereixo els seus afalacs.

En el fons Flywheel se sent tan cofoi que no hi cap a la sala. Arriba Ravelli.

Ravelli: Què, amo, veig que la xerrada ha donat resultat, oi? Tal com li havia dit.

Flywheel: Si, Ravelli, per una vegada a la vida, l'has encertada. T'he de confessar que no em faria res trobar-me més sovint tan bé com em trobo ara.

Ravelli: Ho veu, home, si la paraula és el seu fort. I parlant de paraula, perquè no me la dóna, tot dient-me que m'apujarà el sou?

Flywheel: Si, Ravelli, t'apujaré el sou perquè avui em sento magnànim.

Ravelli: Si, Magnànim I. És bo aquest, oi?

Flywheel: I perquè tinguis prova de la meva magnificència, et convido a sopar.

Ravelli: Sopar? Convidat per vostè? Això és més que magnànim, això és magnífic! I on em durà?

Flywheel: A casa meva! Anem que l'avió marxa d'aquí a una hora! Un cop a casa, passarem per la cadena de congelats que tinc al costat de casa i ens farem un bon tiberi.

Ravelli: Però si avui és el primer dia i encara ens en queden dos!

Flywheel: Oh, i tant, però recorda: demà parlen de mi i l'altre és el dia per reflexionar. Per què hem d'estar dos dies més aquí i pagar dos dies més d'hotel i àpats? Amb tot el que m'estalviaré, et podré pagar la pujada de sou!

GUIÓ 11

Avui és l'aniversari d'en Flywheel i al despatx li preparen una petita festa sorpresa. Arriba en Flywheel.

Flywheel: Bon dia a tothom!

Ravelli: Per molts anys, amo. Mig segle no es compleix tots els dies.

Flywheel: No estic per aniversaris, Ravelli. La meva dona ja ha començat de bon matí amb aquestes martingales i ja saps que jo no soc home de celebracions.

Secretària: Però Sr. Flywheel l'aniversari només se celebra un cop l'any i avui és una data especial i rodona.

Flywheel: I tan rodona! Prefereixo que se'n vagi "rodonant".

Secretària: Aquí té un present que li hem fet entre tots.

Flywheel: Present? Jo ja voldria que fos passat i per què no regalar un futur? Un futur radiant de felicitat! No, no us penseu que m'ensarronareu. No us penso pas apujar el sou ni afegir un dia més de vacances dels que us pertiquen per contracte.

Ravelli: Bufi les espelmes, home, i desembali el regal!

Flywheel: No tinc bufera ni per apagar un llumí, com vols que apagui cinquanta espelmes? Ah, bé... el regal...

Flywheel desembala el regal i destapa la capsa, a dintre hi ha un abric nou, un barret i un bastó, tot d'allò més elegant.

Flywheel: Que penseu que soc en Sherlock Holmes? Bé, no us diré que em desagrada, però no espereu que us doni festa la resta del dia, eh, que avui tenim molta feina, ha de venir la Sra. Smithhouse perquè vol que li portem el seu cas de robatori de joies.

Secretària: Creu que podem agafar-lo?

Flywheel: Agafar-lo? Al vol l'agafarem! Aquesta dona té més diners al banc que Alí Babà a la seva estimada cova.

Ravelli: Potser que diguem allò de "Obre't sèsam!" no sigui que li hagi robat l'Alí Babà en persona. És bo aquest, oi?

Flywheel: Ravelli, perquè és el meu aniversari, perquè si no ja series fora d'aquest gabinet.

Ravelli: Ah, ganivets! El meu pare en tenia una col·lecció sencera, n'hi havia fins i tot per tallar gel i fins i tot un que era adequat per tallar la línia de telèfon quan un usuari no paga.

Flywheel: Doncs, tallem pel dret, Ravelli.

GUIÓ 12

En Flywheel i en Ravelli es troben dalt del tren. Han hagut d'agafar un compartiment per a sis persones.

Flywheel: Jo pensava que havies reservat un compartiment amb llits i resulta que he de fer un viatge llarg compartit amb altres persones.

Ravelli: No s'amoïni, amo. Amb una mica de sort el compartirem amb un parell de xicotes ben xamoses.

Entra un matrimoni d'avis pagesos al compartiment amb uns cistells amb verdures i un parell de gàbies de gallines.

Flywheel: Xamoses, xamoses... ja em diràs quin viatge tindrem amb aquest aviram!

Ravelli: Miri el costat bo: tenim assegurades les truites i amb sort ens podrem fer una bona amanida.

Ravelli, adreçant-se al matrimoni: Què, com va la granja?

Pagès: Força bé per ser que de "gran" no en té gaire la granja, tan sols un petit hortet i un galliner.

Ravelli: I cap on van, ara?

Pagès: Anem al mercat principal, a veure si venem tot això que portem.

Flywheel (amb ironia): *bye-bye* sopar!

Ravelli: I en trauran gaire de tot això?

Pagès: No cregui, fins i tot ens costa que ens ho treguin de les mans.

Flywheel: O sigui, que no dona per gaire aquesta feina, eh?

Pagès: No, però l'avantatge és que si ens ho hem de tornar a emportar cap a casa, tenim l'àpat assegurat.

Flywheel: Àpats! Això és el que m'agradaria tenir a mi de tant en tant: un bon àpat!

Ravelli: No s'hi escarrassi, mestre, ja veurà com me n'empesco alguna per treure el ventre de pena.

Flywheel: Procura-ho perquè prou pena fem d'anar d'aquestes maneres! Com vols que faci clientela amb gent que ni tan sols té assegurat vendre un parell de gallines?

Ravelli: Me'n vaig, a veure si arreplego alguna cosa per sopar. M'enduc la baralla de cartes com a esquer.

Flywheel: Un salmó fumat m'aniria de primera, ben mirat. Ah, i no t'oblidis de l'oli i la llimona!

Ravelli: Cap problema! M'aproparé al restaurant del tren, vejam si el cuiner s'avé a treure la carta més alta.

Ravelli marxa i Flywheel s'hi posa bé. Mentrestant el matrimoni d'avis comenten aspectes del dia a dia de la granja.

Pagès: Per poc que puguem, haurem de fer nit a la ciutat.

Pagesa: Ah, si, i de passada, a veure si m'apropo a la farmàcia a comprar una capsula d'aspirines.

Flywheel (pensant per si mateix): Parlant d'aspirines, espero que en Ravelli es tregui un bon as de la màniga amb el cuiner i es presenti aquí abans d'anar a dormir. Tinc una gana que em moro.

Al cap d'una estona arriba en Ravelli amb una bossa sota el braç.

Ravelli: Mestre, ja m'he rifat! Porto teca que li farà la boca aigua.

Flywheel: Aigua, aigua... una cervesa fresca em prendria ara!

Ravelli: De cervesa no en porto, però l'oli, la llimona i un parell de salmons a la salsa rosa són a punt per a ser endrapats.

Flywheel: Et felicito, Ravelli, per una vegada a la vida m'alegro de la teva afició al joc.

En Flywheel i en Ravelli s'han fet una bona fartanera i el matrimoni de pagesos s'ha quedat adormit.

Flywheel: M'entra la nyonya, Ravelli.

Ravelli: Feliços somnis, patró! Jo aprofitaré per fer un tomb pel tren, a veure si trobo una rossa que vulgui una estona de companyia.

Flywheel: I no t'oblidis de tocar-li al piano el bolero de Ravel...li!

Ha passat la nit i ja som a punta d'alba. En Flywheel es desperta mentre Ravelli dorm com un soc. El matrimoni de pagesos s'ha llevat "en cantar el gall".

Flywheel: Caram, ja no recordava que teníem companyia animal en aquest vagó.

Pagesa: Aquest gall és el millor despertador que conec. Puntual com no n'hi ha cap!

Flywheel: Si i té un cant que si no t'eixorda, poc li falta.

Pagès: És el que té viure al camp: tenim sons de tota mena, al matí amb el gall, al migdia amb les cigales, a la tarda amb les granotes i a la nit amb els grills.

Flywheel: Massa animals per a un home de ciutat com jo!

Pagesa: Ja s'hi faria, ja!

Flywheel: Ho dubto, no soc au de corral, jo.

Ravelli es desperta amb tanta xerinola.

Flywheel: Què, ja vas trobar una rossa, anit?

Ravelli: Ni una ni mitja! Un vell borratxo a qui vaig poder-li polir les poques monedes que li quedaven i encara gràcies.

Flywheel: Ets home de massa somnis, Ravelli. Has de tocar de peus a terra!

Ravelli: Si, ja el toco el piano amb els peus a terra però és que els peus se m'hi enganxen a terra, a mi m'agrada més volar.

Flywheel: Doncs, vigila perquè qui fa volar estels, tard o d'hora s'estavella.

Ravelli: Per cert, amo, vaig tenir l'oportunitat de parlar amb un home que el coneixia de quan eren joves. Un tal Martin.

Flywheel: Espero que no sigui en Martin de l'institut, encara li he de tornar uns llibres que em va deixar. Amb tot, el molt bordejàs em va prendre la xicota i no parava de copiar els meus exàmens.

Ravelli: Però si vostè sempre ha dit que no n'estudiava ni un d'examen!
 Flywheel: D'això em queixo! Em tenia mania perquè sempre suspenia. D'aquí que es vengés enduent-se la nineta dels meus ulls.
 Ravelli: Mestre, les dones no són el seu punt fort.
 Flywheel: Ni el punt ni la coma, t'ho asseguro!
 Ravelli: Hauria de fer un punt i a part si no vol fer molts punts suspensius en aquest afer.
 Flywheel: Pel que fa a aquest tema, ja fa temps que vaig posar el punt i final. Tinc la sort de tenir una esposa que cada dia em té el sopar... a punt!

GUIÓ 13

Avui comença la tardor i en Flywheel no està per romanços.

Secretària: Bona tarda, Sr. Flywheel, sap que avui comença la tardor?
 Flywheel: Tardor, tardor! Tot cau quan arriba la tardor, no només les fulles, també cauen els cabells!
 Ravelli: Si, estan per terra, com les accions! És bo aquest, eh!
 Flywheel: Tu si que t'has de posar en acció, Ravelli, perquè si no el que caurà per terra serà el teu sou!
 Ravelli: Però si mai no s'ha mogut de terra!
 Flywheel: Millor, més avall no pot baixar-te!
 Secretària: Avui, l'ha trucat el Sr. Fall.
 Ravelli: Si, aquest també les mata ca...ient!
 Flywheel: Doncs si volem alçar-nos una mica ens hem d'agafar a ell perquè és l'únic client que tenim a la vista. I parlant de vista, quin dia em toca revisió oftalmològica?
 Secretària: Deixi'm que miri l'agenda... si, demà a la tarda.
 Flywheel: Demà, però si han pronosticat pluja! Només em faltava anar-hi amb les ulleres plenes de gotes de pluja. Confondré totes les lletres!
 Ravelli: Ca, home! Quan dubti d'alguna lletra faci com la meva veïna que és professora de ball, que quan comença a dubtar d'alguna lletra diu que totes li ballen i es posa a ballar un mambo.
 Flywheel: Per mambos estaré! Fa anys que no m'hi guipo i aquesta vegada necessito renovar el permís de conduir.
 Ravelli: Si vol, hi vaig jo el dia anterior, memoritzo totes les files de lletres i les hi apunto. Vostè se les estudia i ja està fet!
 Flywheel: Faries això per mi, Ravelli?
 Ravelli: Això i el que calgui, amo.
 Flywheel: Doncs ja que et veig tan predisposat, perquè no baixes a buscar-me alguna cosa per esmorzar?
 Ravelli: Què vol, una pasta i un cafè amb llet?
 Flywheel: Pasta, si, això és el que em fa falta! Deixem-ho només amb un cafè amb llet perquè no hi ha pasta per a la pasta. Oi, que m'entens?
 Ravelli: Ara torno!
 Flywheel: Bé, que sigui cert, això, eh! Una vegada em vas portar un cafè amb llet a l'hora de dinar.
 Ravelli: Cap problema, mestre!

Ravelli marxa i Flywheel es queda repassant els comptes; la secretària ha anat un moment al lavabo. Truca el telèfon i Flywheel es veu obligat a contestar.

Flywheel: Si, digui! Ah, Sr. Fall, com anem?

Sr. Fall: Avui no podré venir, tal com havíem quedat, perquè vaig caure per les escales ahir al vespre i em vaig torçar el turmell.

Flywheel: No m'estranya, amb el seu cognom jo no les tindria totes. Bé, què hi farem... ara que tenia la possibilitat de veure uns calerons...

Sr. Fall: M'han dit que és cosa d'un parell de setmanes. Quedem que el trucaré tan bon punt pugui posar el peu a terra.

Flywheel: Si, tot va a parar a terra, darrerament. Bé, quedem que ja em dirà alguna cosa i vigili de no entrebancar de nou que de vegades quan no vols caldo te'n donen tres tasses. Passi-ho bé!

Secretària: Problemes, Sr. Flywheel?

Flywheel: El de sempre, la mala sort que sempre m'acompanya. Saps què et dic que com som divendres et dono la resta del dia lliure, jo també me'n vaig cap a casa.

Secretària: Recordi que el senyor Ravelli li ha de pujar el cafè amb llet.

Flywheel: Què t'hi jugues que el trobo jugant a billar i que ni se'n recorda de mi?

Bé, ja tancaràs tu i fins dilluns!

Secretària: Passi-ho bé, Sr. Flywheel i records a la seva dona.

GUIO 14

Aquella nit, l'advocat menys buscat de Manhattan, es quedava al seu despatx per acabar de resoldre uns mots encreuats. El seu gabinet d'advocat s'havia convertit en un gabinet de detectius i no pas per buscar ningú, sinó per buscar mots... molts mots! N'hi havia un llibre sencer per començar i Flywheel confiava en la seva intuïció, entre els encreuats s'hi amagava alguna pista i la volia trobar.

Secretària: Bona nit, Sr. Flywheel, que la nit sigui curta!

Flywheel: Curta, dius? Ja voldria ser fora d'aquí, imagina't si la vull curta!

Secretària: Li he deixat la cafetera plena. Fins demà!

Flywheel: Espero que de cafè! L'última vegada tan sols hi havia aigua.

Ravelli: És que era descafeïnat, amo! És bo aquest, eh!

Flywheel: Només em falten les teves bromes, Ravelli. Suposo que tocaràs el dos, aviat, oi?

Ravelli: No conec aquest instrument, patró, ja sap que jo tan sols toco el piano; ara, això sí, de vegades el toco amb dos dits de la mà dreta (i fa el senyal amb l'índex i el polze)

Flywheel: Home, no estaria malament que et quedessis aquí a fer-me una serenata però a l'endemà algú ens hauria denunciat per la forma com tens de treure-li el so. Un boxejador ho faria millor.

Ravelli: Bona nit, que la vetlla li sigui profitosa!

Flywheel: Gràcies, Ravelli, per a mi res no seria tan profitós que perdre't de vista, però tal com veig les coses, prefereixo que la vista es quedi. Fins demà.

Ravelli tanca la porta. Flywheel s'omple una tassa de cafè i obre la primera pàgina del llibre de mots encreuats. Al cap de poc, un soroll al replà de l'escala el distreu de la seva atenta mirada de les caselles per emplenar de lletres. Són les deu de la nit i algú es discuteix en el replà. S'apropa a la porta i posa l'orella alhora que a cua d'ull mira per l'espiell. Resulta que en Ravelli se les té amb el veí per no se sap quins set sous de dona. En Flywheel prefereix no sortir que ja sap de quin peu s'hi calça amb això dels seus veïns i també sap de la passió de Ravelli pel sexe femení.

GUIÓ 15

És cap d'any. Ha nevat de valent i en Flywheel passa pel seu despatx perquè sap que quan neva la teulada que està per arranjar de fa anys escola l'aigua cap avall i va a parar directe a la seva taula on en Flywheel té els assumptes pendents, o sigui, res de res.

Flywheel (parlant per si mateix): Caram, com està tot això! Mai més ben dit allò de que plou sobre mullat perquè en aquest despatx s'hi podria fer una competició aquàtica.

Se senten claus que obren el pany de la porta del despatx. És la secretària d'en Flywheel que ha tingut la mateixa pensada que ell i ha vingut a fer un cop d'ull.

Flywheel: Qui és que pretén robar en una piscina com aquesta? Ah és vostè, secretària. Què dintre hi fa un dia de festa al despatx?

Secretària: He pensat que amb la nevada que ha caigut això devia estar fet un bon aiguader.

Flywheel: Bé, d'aiguader a passat a aigumoll. Hauríem de trucar l'asseguradora.

Secretària: Però no recorda que fa tres anys que no tenim pòlissa d'assegurança?

De nou se senten claus al pany i s'obre la porta. En Flywheel agafa un bat vell de beisbol per atonyinar el presumpte lladre. I quina sorpresa en veure que és Ravelli.

Flywheel: Què dimonis hi fa al despatx, Ravelli, el dia d'any nou, jo et feia dormint la mona.

Ravelli: No s'espanti, mestre, encara no he anat a dormir i com que passava per aquí he pensat que seria un bon lloc per fer-hi una becaina.

Flywheel: Becaina? Però si les teves migdiades són de durada XXL! Crec que amb aquest bat que porto t'atonyinaré de valent i treure la son de les orelles d'uns quants anys.

Ravelli: És any nou, amo, i el meu primer desig per a aquest any és fer becaines més curtes. No es queixarà, eh!

Flywheel: Queixar-me? Si hagués d'escriure la teva biografia, Ravelli, crec que la titularia El llibre de queixes. De què vols que em queixi, home, si treballes menys que les cigales!

Ravelli: Tinc una llista enorme de desitjos per a aquest any, patró.

Flywheel: I has inclòs el meu desig dins de la teva llista? Perquè si el veig acomplert seré l'home més feliç de la Terra.

Ravelli: I quin és aquest desig, patró?

Flywheel: Doncs que...

Ravelli: Sembla que el veïnat està cantant l'hora dels adéus!

Flywheel: Exacte! Aquest és el meu desig, Ravelli, dir-te adéu.

Ravelli: I jo que he vingut per fer-li un favor.

Flywheel: Un favor, dius? Però si has vingut per dormir la mona!

Ravelli: Això, això! La mona! Vol que fem una partida de cartes? Cinc a un que el deixo pelat!

Flywheel: Si, pelat com un cul de mona, oi? D'aquí deu venir el nom d'aquest joc.

La secretària s'acomiada i en Ravelli també, en Flywheel tanca els llums i la porta del gabinet. Al carrer tot és barrila i gent que crida i canta tot esperant que es facin les dotze per celebrar l'any nou. En Flywheel s'encamina carrer amunt per tornar a casa seva i brindar amb la seva muller. Pensa que haurà de passar pel supermercat a comprar una ampolla de cava, d'aquelles que no "s'acava" (mai més ben dit) perquè ni ell ni la seva dona els agrada l'alcohol. Per tant, es mullaran els llavis i deixaran l'ampolla a la nevera fins a la propera celebració familiar. És una cosa de mai no "a-cavà", vet-ho aquí. Després potser se n'aniran a Times Square, encara que aquestes celebracions multitudinàries el treuen de polleguera: ampolles trencades, confetti que es fica per dins de la samarreta, orelles que s'eixorden pel petards. Ben pensat creu que s'ho miraran a la tele, a casa, calentons, perquè en Flywheel és dels que encara es posa peücs als peus i dorm amb la bossa d'aigua calenta a una mà i la bossa dels diners a l'altra.

GUIÓ 16

Flywheel camina amunt i avall del pis on té el despatx. Està amoïnats perquè l'han avisat que hi ha hagut problemes de filtracions d'aigua i com a resultat està afectada la comunitat: l'ascensor no funciona, els baixos s'han inundat i l'enllumenat de l'escala falla. Truquen al timbre. Flywheel va a obrir la porta.

President de l'escala: Bones tardes, senyor Flywheel!

Flywheel: Això ho dirà vostè que són bones perquè per a mi són les pitjors del que portem d'any. Ja fa temps que avisava jo que les canonades estaven massa envellides.

President: És que les canonades envellides són de casa seva, senyor Flywheel.

Flywheel: Envellides, envellides, s'envelleixen per l'aigua tan dolenta que hi passa, ja li vaig dir un dia al batlle que l'aigua d'aquesta ciutat més que potable l'haurien d'anomenar "puta"ble perquè és com una meuca.

President de l'escala: No serà per tant, senyor Flywheel. Vostè també hi té a veure amb tot aquest desgavell.

Flywheel: Desgavell, ja li ho dic jo que tot és vell per aquí. Pel que fa a mi, no penso posar ni un penic més en tot això.

President de l'escala: Però si vostè encara és hora que hi hagi posat res!

Flywheel: Pensi que pago les taxes, la comunitat, els impostos... ho pago tot! No se'm pot pas considerar mal pagador, doncs.

President de l'escala: Si, però paga els mínims!

Flywheel: No pretendrà que pagui els màxims, oi? La meva clientela està sota mínims!

President de l'escala: Bé, Flywheel, centrem el tema.

Flywheel: Això, això, centrem el tema i el fem servir de diana. Què s'hi juga que en Ravelli el desploma en un parell de partides.

President de l'escala: Ravelli, vaja peça aquest home! L'altre dia el vaig trobar a l'entrada i si em descuido perdo fins la cartera. No es pot parlar amb aquest home, t'etziba un reguitzell de paraules tan ràpides que la feina és teva perquè l'orella les arribi a captar totes amb la velocitat que les diu.

Flywheel: Si, Ravelli ja ho té això d'ensarronar-te amb la seva làbia. S'hauria d'haver fet predicador.

President de l'escala: La propera setmana farem una reunió de veïnat per exposar el tema a la comunitat i veure què fem amb tot això de les canonades. Mentre, tanqui l'aixeta de pas, Flywheel.

Flywheel: Tancar l'aixeta de pas? Com vol que ompli la cisterna del vàter? I amb quina aigua reguem les flors del rebedor? I quina aigua beurem quan tinguem set?

President de l'escala: Vostè veurà, Flywheel. El que no podem tenir és aquesta mena d'inundacions cada tres per quatre i que el veïnat es quedi sense ascensor i sense llum a l'escala. Per cert, les flors del seu rebedor estan mortes i ben mortes!

Flywheel: No m'estranya, ja li ho he dit, amb la qualitat d'aquesta aigua ens aniran matant a tots de mica en mica. Bé, li diré a en Ravelli que tanqui la clau de pas i que passi per casa seva amb unes quantes garrafes perquè les ompli d'aigua.

President de l'escala: Per què no ve vostè? Si ve en Ravelli és capaç d'instal·lar una mànega des de casa seva al seu despatx per no estar sense aigua.

Flywheel: Deixem-ho així, doncs.

El president de l'escala marxa, en Flywheel tanca la porta i truca a en Ravelli que no dubte que el trobarà a la sala de billars de sota.

Flywheel: Passa'm a en Ravelli que sé que es troba als teus billars. Ravelli, acabo de tenir una xerradeta amb el president de l'escala pel tema de les canonades. Però no et vaig donar uns bons calerons perquè solucionessis el tema de les canonades del despatx?

Ravelli: Si, amo, però ja sap com va això de trobar un lampista lliure. La feina va ser meva!

Flywheel: Teva, Ravelli? Doncs, t'hi vas lluir amb la feina. Les canonades estan foradades per totes bandes i han fet una inundació que es necessitaran dies per buidar l'aigua dels pisos baixos. A sobre haurem de pagar un camió cisterna perquè xucli...

Ravelli: No pot ser, mestre, un camió cisterna no ens el podem permetre. Haurem d'anar nosaltres amb galledes.

Flywheel: Galledes? I d'on traurem tantes galledes? A més, ja saps que jo pateixo de l'esquena, no puc aixecar pesos!

Ravelli: Tranquil, amo. Amb la colla d'aquí, dels billars, serà com un joc de criatures això.

Flywheel: Si puja la colla que dius et ben asseguro que et despatxo, Ravelli.

Ravelli: No el sento bé, mestre. Si, si, despatxo, vindrem al seu "despatxo".

En Ravelli ha tallat la comunicació i en Flywheel està que s'enfila per les parets. Tanca els llums, finestres i portes i prega als déus que tot se solucioni el més aviat possible.

GUIÓ 17

Ravelli: Que se'ns escpa el tren!

Flywheel: A quina hora havíem quedat, Ravelli?

Ravelli: Em va dir a les 8 en punt.

Flywheel: I quina hora és ara?

Ravelli: Les 10.

Flywheel: En el meu món això són dues hores de diferència. Tu saps el que és tanta estona esperant?

Ravelli: Segur que ha pogut experimentar les característiques de la desesperació (és bo aquest, oi?)

Flywheel: Desesperar-me? Trec foc pels queixals, Ravelli, i això que ja em falta alguna peça! Te les descompatré del sou, que et sembla?

Ravelli: Del sou? Però si el sou que em paga fluctua més que la borsa de Wall Street!

Flywheel: Doncs, amb retards com aquest encara el faràs fluctuar més! I canviem de tema perquè no estic d'humor per més xerrameca. Has portat els papers del banc que et vaig dir?

Ravelli: Vaig anar al banc però de papers ni un. El banc em va dir que estan en números vermells i que no ens poden avalar.

Flywheel: N'estic fins al capdemunt dels bancs. Quan tens diners et tracten com un rei i fins i tot et fan algun regalet, però quan van maldades fan com si ni et coneguessin.

Ravelli: I si canviem de banc, mestre?

Flywheel: Com vols que canviem de banc si no tenim diners? Per obrir un compte et demanen diners. Ja és curiós això: hi vas per demanar diners i primer et demanen que en tinguis.

Ravelli: I si no tenim diners no podrem pagar dinars. Què li diré jo al meu estómac quan em faci rau-rau?

Flywheel: Tu només pensant en el teu estómac. I jo, què faré sense préstec? Tu seràs el primer afectat perquè ni dinars ni sou tindràs.

Ravelli: Sou? Fa anys que somnio de tenir-ne ni que sigui un de petit.

Flywheel: Doncs deixa de somniar i toca de peus a terra perquè aquest cop ens l'han ben jugada aquests del banc.

Ravelli: Anim, home, n'he vistes de pitjors! Ja sap que això de jugar és el meu fort.

Flywheel: Què t'hi jugues que no ens sortim d'aquesta?

Ravelli: Quatre contra u que sí!

Flywheel: Si, tu quan es tracte de jugar i d'apostes no tens fre, Ravelli.

Ravelli: Ja estem arribant, amo, la propera parada és la nostra.

Flywheel: A veure com s'ho prenen aquests quan els diguem que no ens han concedit el préstec i els demanem d'allargar el termini del pagament.

Ravelli: Fàcil! Els diem que estem esperant resoldre un cas i que si el guanyem ens caurà un bon feix de bitllets.

Flywheel: Si, és l'únic cas que tenim i la probabilitat de guanyar-lo és gairebé nul·la.

Ravelli: Pensava que estava fet.

Flywheel: Fet? Més aviat desfet!

Ravelli: Jo si que estic desfet amb aquesta calor i ara el tren aturat.

Flywheel: Només ens faltava arribar tard. Es pensaran que ens rifem d'ells.

Ravelli: Això, això, una bona rifa, a veure si ens toca alguna cosa.

Flywheel: Tu sempre amb la mateixa, oi, Ravelli?

Ravelli: Ja hem arribat! Agafem un taxi per no fer més tard?

Flywheel: Un taxi em dius? I que el paguin ells, oi? Prepara't a caminar una bona estona!

Ravelli: No he esmorzat, patró i amb la calor que fa no sé si tindré forces.

Flywheel: Doncs tira dels teus estalvis energètics que darrerament només fas el ronsa.

Després d'una bona caminada, Flywheel i Ravelli arriben al despatx dels germans Wolf.

Flywheel: Ja hem arribat a la mansió del llop, com bé diu el seu cognom. A veure com udolen aquests avui.

Frank Wolf: Bon dia, senyors! Després de l'espera suposo que ens porten el que ens deuen, oi?

Flywheel: Precisament d'això parlàvem amb en Ravelli, de deutes, de veure com ens capfiquem per temes tan poc transcendents.

Ravelli: Dinars! Si vstès ja en tenen molts de diners, és com tenir cromos repetits.

Jonathan Wolf: Cromos? La cara com un cromó us deixaré si no pagueu bitllo-bitllo.

Ravelli: Ah, si, bitllo! Per què no ens ho juguem tot a unes partides de "bitllar"?

Frank Wolf: Amb el pal jugaré a la carambola amb vosaltres dos! O traieu la pasta o no sortiu d'aquí.

Flywheel: Corre, Ravelli, per aquella porta!

Flywheel i Ravelli corren com llebres i els germans Wolf i els seus guardaspatlles van a la cacera. Surten al carrer i un parell de trets ressonen a l'aire.

Ravelli: Amo, que aquests no estan per romanços!

Flywheel: Corre, Ravelli, agafem aquell taxi!

Ravelli: I com el pagarem?

Flywheel: No pensis en els diners per una vegada a la teva vida! Ja ens inventarem alguna excusa!

Ravelli i Flywheel entren al taxi i demanen al taxista que els porti a l'estació de tren el més aviat possible, que els estan empaitant i perden el tren. El taxista s'abraona al volant i en un moment ja hi són.

Taxista: Tres dòlars amb quaranta, si us plau.

Flywheel fa que busca la cartera.

Ravelli: No, mestre, que no té la cartera no recorda que aquells que ens empaitaven la hi ha robat.

Flywheel: És cert, Ravelli, no tenim diners!

Taxista: Mirin, allà mateix hi ha un agent de la policia, li ho poden explicar.

Flywheel: Tornem-hi Ravelli, surt per la porta i apreta a córrer.

Entre corredisses i crits del taxista s'han pogut amagar darrere uns cubells d'escombraries i esperen el moment idoni per agafar el tren sense que ningú els vegi. Veurem quina s'empesquen quan el revisor els demani els bitllets.

GUIÓ ESPECIAL

MARXNHATTAN

(Amb Chico, Harpo, Groucho i Zeppo)

Central Park de Nova York. Els quatre germans Marx es troben gaudint d'una estona de lleure. En Groucho prova de ficar la pilota en el forat tot jugant al minigolf (la seva economia no els permet pagar la matrícula d'un camp de golf). En Chico i en Harpo estan practicant el beisbol i una mica més enllà es troba en Zeppo tot fent anar la raqueta amb una pilota de tennis, bo i esperant que algun dels seus germans es cansi i vingui a jugar amb ell.

Groucho: Ja porto vint-i-tres cops i no hi ha manera de ficar aquesta pilota al forat.

Chico: Jo, de tu, em dedicaria a esports més vistosos, amb la miopia que tens, no m'estranya que no vegis el forat. Prova amb el futbol, la portaria és força gran, no tindràs problemes.

Groucho: Ah! Com enyoro la coberta d'un vaixell, tot estirat als peus d'una dama, conquerint el seu cos i plantant la bandera al bell mig del seu melic.

Harpo es tapa les orelles, fa veure que no ha sentit res i es disposa a enviar la pilota de beisbol a en Chico. Un toc de botzina i la pilota surt enlairada cap al seu germà però sobrepassa en Chico i va a parar a l'aigua del llac.

Chico: Aigua! I ja van quatre! Com continuem així, ens quedem sense pilotes. O sigui que vés en compte o prepara't a bussejar.

En Harpo fa la seva típica cara de *goofy*, empipat per l'esbrancada.

Zeppo: És que ningú no té ganes de compartir un set amb mi?

Groucho: Quan siguin les vuit i em senti com nou faré un set amb tu perquè toquis el dos i jo pugui ser el número u després de tres intents perquè ja se sap que a la tercera va la vençuda.

Chico: Veig que fas números, Groucho.

Groucho: Si, sempre m'ha agradat fer el numeret.

En Harpo fa sonar tres vegades la seva botzina.

Zeppo: Tens raó Harpo, en Groucho sap de números però n'hi faltaven tres: el quatre, el cinc i el sis. I ja tenim el ple!

Groucho: I parlant de plens, quin plaer més gran seria tenir-vos ben lluny d'aquí i poder gandulejar i no fer res.

Chico: Bé, potser que anem a comprar algun *hot-dog*, no?

Groucho: Si, per mi pots anar a comprar el que vulguis, d'aquesta manera no t'hauré de veure durant una estona. I recorda que en el meu m'hi posin força mostassa.

Zeppo: I a mi que m'hi posin molt quetxup!

Chico: Què?

Zeppo: Xup!

Harpo: Fa dos tocs amb la seva botzina.

Groucho: Em sona això, no serà que vols afegir-hi dos ous durs, oi?

Mentre en Chico és a comprar els *hot-dogs*, en Groucho s'estira a l'herba del parc i aprofita per donar unes molles de pa que troba a terra a un esquiol que s'apropa. En Harpo veu passar una noia i no s'ho pensa dues vegades per empaitar-la.

Groucho: Si, això també em sona. Em fa l'efecte que ja t'ho he vist fer altres vegades.

Zeppo: Aquesta tarda tinc una reunió amb el sindicat d'obrers. Us hauré de deixar aviat.

Groucho: Serà tot un plaer acomiadar-te.

Zeppo: Si, precisament he de tractar amb el sindicat el tema del meu comiat.

Groucho: Això m'ha recordat que jo també he de fer tractes amb la Cindy Cat. És una gata maula aquesta noia.

En Chico, que torna amb els entrepans, s'afegeix a la conversa.

Chico: Per gata mèu...la de la meva veïna que no para tot el dia de miolar.

En Harpo fa ganyotes i dóna a entendre que ell sap com espantar aquestes gatetes.

Chico: Bé, Harpo, tampoc es tracte d'això, ja sé que tu ets l'home ideal per espantar qualsevol, sigui qui sigui.

En Harpo fa una riallada de galta a galta.

Groucho: Deixem-nos de plans felins i pensem en el nostre futur immediat, o sigui, on passarem la nit, companyons? Per què no pretendreu quedar-vos a fer nit aquí al Central Park, oi?

Zeppo: Jo tinc una habitació de lloguer a Brooklyn, però només hi cabem dos.

Chico: On caben dos, hi caben tres i on hi caben tres, hi caben quatre.

Groucho: Exacte!, en Zeppo i jo i dues senyoretes fan quatre.

En Harpo toca la botzina dues vegades.

Groucho: Bé, afegeix dues noies més, doncs.

En Harpo toca repetidament la botzina, tot empipat.

Groucho: O sigui que tu també vols companyia, eh?

Chico: Si sou sis, què hi fa que siguem vuit?

Zeppo: Si l'amo del pis se n'assabenta ens farà fora.

Chicco: Tens balcó? Ens amagarem allí i encara que faci fred com que serem set estarem com torronets.

Zeppo: No ho puc permetre pas! Vuit a casa! Que us heu tornat bojós?

Groucho: Mira la cara del teu germà Harpo i ja tindràs la resposta.

Harpo fa la seva cara de *goofy*.

Chico: Fet! Deixem la companyia femenina de banda i ja som quatre. No et podràs queixar, ho hem reduït a la meitat!

Finalment, tots quatre s'encaminen cap a casa d'en Zeppo, com que no tenen diners, es colen al metro i arriben a Brooklyn. En Groucho no es pot estar de coquetejar amb totes les noies que troba al seu pas i Chico li segueix la corrent, però en Harpo s'anima i totes marxen corrent. En Zeppo es manté serè i preocupat pel tema de l'apartament.

Zeppo: Per fi hem arribat!

Groucho: O sigui que aquest serà el nostre niuet, eh?

Zeppo: Bé, no us pensareu quedar aquí gaires dies, oi?

Chico: Dies? Què dius ara? Anys ens hi quedarem! Això és fantàstic: un sostre!

En Harpo no diu res però ho diu tot amb la mirada. El seu somriure innocent fa tremolar el més valent.

Groucho: Bé, companys, pel que fa a mi, com que pateixo d'insomni, em quedaré amb aquesta butaca i continuaré llegint el llibre que tinc entre mans.

Chico: Voldràs dir que has pispat amb les mans!

Groucho: Bé, he de confessar que en vaig veure molts de llibres a la biblioteca, què voleu que us digui, un de menys no el trobaran pas a faltar.

Zeppo: Bé, assignats els espais que ocuparà cadascú, us proposo que ens anem tornant per als sopars.

Chico: Si és així, jo no sopo, ja trobaré alguna cosa a la cuina d'algun bar.

Groucho: Pel que fa a mi, amb un got de llet calenta vaig sobrat.

En Harpo toca la botzina dues vegades.

Groucho: Ah, si, en Harpo amb un parell d'ous en té suficient.

Zeppo: Doncs, a mi m'agradaria sopar com un rei! Ja us ho fareu! Cuinaré per a mi i us morireu d'enveja.

Chico: Morir per morir, prefereixo morir per una rossa.

Groucho: Doncs fes-ho aviat i així ja serem un menys en aquest cau de conills.

En Harpo ha trobat un crostó de pa a la butxaca de la gavadina i es disposa a menjar-se'l.

Zeppo: Si hi vols un raig d'oli, trobaràs les setrilleres al costat dels fogons.

S'ha anat fent fosc i la son comença a fer acte de presència a casa d'en Zeppo i dels seus germans autoconvidats. En Chico és el primer a caure rendit, en Harpo ja no aguanta el pes de les parpelles i en Zeppo, després d'haver fregat l'únic plat que s'ha utilitzat, el seu, es disposa a estirar-se al seu llit, l'únic llit que hi ha, després d'haver-se raspallat les dents. La sorpresa és gran quan s'adona que a sota dels llençols hi ha en Groucho tot llegint el llibre manllevat de la biblioteca.

Zeppo: Fora d'aquí, que aquí dormo jo! Ja fa temps que hi dormo.

Groucho: Quina sort, per a mi és tot el contrari: fa temps que no hi dormo.

Zeppo: Però si no has dormit mai a aquí.

Groucho: Ah, qui ho sap això, no recordo tots els llocs de tants romanços que he tingut.

Zeppo: Bona nit!

Groucho: Tant de bo! Per a mi les nits són llargues... no puc dormir i ja ho he provat tot. Aviat em donaran el títol d'insomne de l'any.

Zeppo ja ronca i en Groucho no para de donar voltes damunt la seva butaca. El llençol que el tapa sembla que balli una polca, la manta ja és a terra i el coixí ja és deformat de tant aferrar-s'hi. Finalment, en Groucho sembla que ha quedat embolcallat per la son dels justos (això és un dir). No diguem res, no fos cosa que es despertés.

A l'endemà, en Harpo és el primer a llevar-se, fa sonar la botzina i els altres es pensen que és la sirena de la fàbrica i gairebé d'esma s'han llevat per anar al lavabo. De cop i volta, un espai que estava buit es troba invadit per quatre joves que es volen afaitar, dutxar-se i treure's la son de les orelles.

Groucho: això em recorda el cambrot d'aquell vaixell... És que la meva barba i jo no podem tenir la intimitat necessària per fer una afaitadeta?

Chico: Intimitat? D'ençà que vau néixer, jo, que soc el més gran, la vaig perdre tota! Em conformaria amb la "intimeitat".

Zeppo: Exacte! Mitja meitat, tot a mitges, com a bons germans!

En Harpo fa dos tocs de botzina i els altres li etziben les tovalloles al cap. Taula parada i els quatre esmorzant. Bé, això d'esmorzar és dir molt.

Groucho: Ja és trist això d'esmorzar mitja llesca de pa i un quart de taronja.

Chico: I dóna gràcies que li vaig pispar les llesques a la veïna de sota, mentre vaig anar a demanar un pessic de sal.

Zeppo: I les taronges?

Chico: Les taronges són del jardí de la parròquia del rector. Ell diu que són bordes, però a mi m'és igual bordar a fi d'aconseguir un parell de taronges.

En Harpo és el primer a acabar-se-les i badalla.

Groucho: No pretendràs fer una becaina, ara? Pensa que això és l'esmorzar i no pas el dinar! Fet i fet no és que en el nostre cas hi hagi gaire diferència. La feina serà nostra per igualar aquest esmorzar a l'hora de dinar.

Zeppo: Conec un restaurant que un cop han acabat de servir tots els dinars donen les sobres als que hi van a fer cua, per la porta del darrere.

Groucho: Home, fantàstic! Per la porta del darrere? A mi sempre m'ha agradat entrar per la porta gran!

Chico: No, si de gran ja ho és prou, hi ha de passar el contenidor d'escombraries! És bo aquest, oi?

Groucho: Si és tan bo, per què no te'l menges? Encara millor, fes-ne uns quants bocins i en preparem una sopa que al pas que anem és l'únic que menjarem avui.

Zeppo: Bé, nois, què fem avui? Anem a buscar feina?

Chico: Que t'has begut l'enteniment?

Zeppo: Si i, a més a més, un parell de gots de llet i encara continuo no entenent res.

Groucho: Almenys ell té alguna cosa per beure, que nosaltres...

Chico: Feina? Qui necessita feina? Anem a jugar unes quantes timbes i a veure què en traïem.

Groucho: Tot ens ho trauran! Si depenem de les teves cartes, ja ens podem descalçar... no ens quedaran ni les botes!

Zeppo: Us puc ensenyar uns trucs que no els caça ni el millor gos perdiguer.

Harpo: Fa sonar la seva botzina i fa una cara de gos a punt de caça.

Chico: Explica, explica que això m'interessa.

Groucho: A la garjola és on acabarem... jugant a cartes.

En Harpo, que ha sentit la paraula garjola, ja volia saltar per la finestra, però en Chico li ha dit que no s'amoïni pas, que allà tindrà tres àpats calents i un llit segur, fet que l'anima encara més a anar a jugar a cartes. En Groucho, amb cara de pomes agres, no ha tingut més remei que acompanyar-los a la sala de joc i s'asseuen en una taula que ha escollit en Chico.

Chico: Aquest és un bon lloc.

Groucho: Si, es troba prop de la sortida per quan haguem de córrer, empaitats pels altres jugadors i acusats de tramposos.

Zeppo: Què, t'han quedat clars els trucs, Chico? Sobretot, recorda la numeració que t'he dit.

Chico: No pateixis que tinc bona memòria.

Groucho: I espero que la tinguis a l'abast, no sigui cosa que hagi marxat a fer una volta. Ens hi juguem molt amb això i mai més ben dit, com a mínim un bon dinar. Ja puc veure les patates al caliu que acompanyen el capó farcit i l'ampolla de cava que vessa bombolles tot emplenant les copes.

A TALL D'ACUDITS

Secretària: Senyor Flywheel, és el carter.

Flywheel: Doncs digues-li que passi i aprofitarem que té cartes a les mans per fer unes quantes partides.

Ravelli: A les nits, no puc dormir.

Flywheel: Doncs de dia, a la feina, dorms la mar de bé!

Polícia: Porto una citació.

Ravelli: No, gràcies, ja tinc xicota, no em calen més cites.

Polícia: Venim a detenir Emmanuel Ravelli.

Ravelli: Jo soc Ravelli, de quins càrrecs se m'acusa?

Flywheel: Càrrecs? Només faltaria donar-li un càrrec a aquest. Jo de vostè el deixaria tal com està ara: sense càrrecs.

Flywheel: Sembla com si t'agradés estar a la presó.

Ravelli: M'encanta. Dormo, menjo, jugo a cartes i ningú no m'obliga a treballar. Allà soc un home lliure!

Flywheel: Que t'has begut l'enteniment?

Ravelli: Oh, i tant! I m'ha sentat de meravella, per això ho entenc tot tan bé.

Ravelli: M'he passat tota la vida lluitant.

Flywheel: Que ets boxejador?

Ravelli: Crec que tinc una malaltia.

Flywheel: Jo de tu no guardaria aquesta mena de coses!

Ravelli: He d'anar al metge a que m'examini.

Flywheel: Que prefereixes matemàtiques o llenguatge?

Ravelli: Crec que tinc un refredat.

Flywheel: No m'interessen les teves creences.

Flywheel: Mira el calendari i digue'm quin dia és avui.

Ravelli: 28 de desembre.

Flywheel: No em vinguis amb innocentades!

Ravelli: Tinc un problema amb els meus peus: són plans.

Flywheel: I això és un problema? Colom creia que el món era pla, això si que és un problema!

Metge: Soc el metge!

Flywheel: Sort que ha arribat, la meva senyora no es troba bé.

Metge: Ja veig que no estan per visites, doncs. Potser que torni un altre dia.

Flywheel: Però si vostè és el metge!

Metge: Si, però no m'agrada molestar quan les persones són al llit.

Metge: Fa vint-i-dos anys que practico la medecina.

Flywheel: Caram, així que és practicant! Jo el feia metge!

Flywheel: Només tinc un preu: treure'n el màxim possible!

Polícia: Les cantaràs clares!

Ravelli: Oh, i tant, i fins i tot canto els rovells!

Flywheel: Coneixes alguna tonada?

Ravelli: Jo les conec totes les cançons de "tuna".

Flywheel: No tens amor propi.

Ravelli: No, no m'agraden les propietats. L'únic que tinc meu és el nom propi.

Ravelli: He agafat un refredat.

Flywheel: No m'estranya, sempre has tingut tendència a agafar les coses.

Flywheel: Ho tinc tot al cap. Si tingués un aparell de raigs x, t'ho ensenyaria.

Ravelli: He perdut la feina.

Flywheel: Has preguntat a objectes perduts?

Flywheel: Ets aquí, Ravelli? Pensava que t'havia enviat a una altra part del món a preguntar l'hora.

Flywheel: Ja ha passat el carter?

Ravelli: Si, mestre, ha deixat una baralla de cartes per a vostè.

Flywheel: I qui ha guanyat la baralla?

Ravelli: Les piques han estat vençudes pels cors.

Flywheel: Així, es tracte de cartes d'amor, eh?

Ravelli: Són 10 dòlars d'un amic meu.

Flywheel: Tens un amic? I a què es dedica?

Ravelli: En aquests moments deu estar buscant 10 dòlars.

Flywheel: Et cases massa de pressa. Com és que el teu vestit de núvia no té cua? Ah, ja m'ho imagino: s'ha acabat la cua de pretendents, oi? Per això et cases tan de pressa.

Flywheel: M'ho pots aclarir?

Ravelli: Oh, i tant, fins i tot a clarir... net!

Flywheel: He mirat dins del mitjó penjat a la xemeneia i saps què he trobat? El teu peu!

Flywheel: Em captes?

Ravelli: No, no soc captaire.

Ravelli: M'encanta cantar.

Flywheel: Però si un infant que brama ho fa millor que tu!

Ravelli: És que jo canto d'oïda.

Flywheel: Doncs et recomano que ho facis amb la boca.

Ravelli: Ja n'està segur?

Flywheel: Si, ja veuràs com t'hi "notes".

En un restaurant.

Cambrer: Em permet l'impermeable?

Flywheel: No, el meu impermeable és impermissible.

Flywheel: És un restaurant massa car per a nosaltres. Serà tot un honor que ens en facin fora.

Flywheel: Taula per a quatre, si us plau. Si pot ser prop de la porta, per poder fugir ràpid quan ens portin el compte. Ben mirat, no ens podrien posar la taula fora al carrer?

Ravelli: Hi ha alternatives?

Flywheel: Oh, i tant que hi ha altres natives!

Ravelli: Estic cremat de treballar en aquesta oficina.

Flywheel: Doncs, crema't una mica més, vejам si així tenim una mica de calefacció. Fa un any que no funciona.

Flywheel: La propera vegada que travessis el carrer, assegura't de fer-ho pel mig, vejам si algun cotxe t'inxampa!

Flywheel: Estic tan malament de diners que enlloc de compte corrent tinc compte caminant.

Ravelli: Estic fent temps.

Flywheel: Doncs regala'm un parell d'hores.

Ravelli: Estic matant el temps.

Flywheel: Doncs no el rematis del tot o no arribarem a demà.

Ravelli: Estic passant el temps.

Flywheel: Doncs passa-me'l perquè no tinc prou hores.

Flywheel: Què és això d'arribar a aquestes hores?

Ravelli: Si, ja ho sé que no són hores. Com sempre, arribo massa d'hora.

En Flywheel revisa un testament.

Flywheel: En possessió plena de les meves facultats...

Ravelli: Això és el primer que hem de revisar, patró!

Flywheel: Ho he deixat molt clar.

Ravelli: Si, tan clar que sembla transparent.

Ravelli: Soc tan honest com vostè.

Flywheel: Vaig a amagar la meva caixa forta.

Flywheel: Deixa'm en pau.

Ravelli: Ho sento, no conec cap Pau per deixar-li.

Flywheel: M'has tret un pes de sobre!

Ravelli: I això que no hi havia posat segell!

Flywheel: Et faré empassar aquestes paraules!

Ravelli: Si me les deixa ben escrites, me les empasso jo sol.

Client: Em vull divorciar!

Flywheel: I qui és l'afortunada?

En Flywheel truca a la porta d'un client potencial.

Client: Si, digui'm.

Flywheel: Vinc a casa seva.

Client: Però si no el conec de res a vostè.

Flywheel: És que com a l'estora posa "Benvinguts".

Ravelli: La meva cunyada no cuina gens bé.

Flywheel: És el teu germà qui cuina a casa, doncs?

Ravelli: No, ell ni cuina ni es queixa, simplement menja fora de casa.

Un client s'adreça a Flywheel.

Client: He vingut per un problema.

Flywheel: Ho sento, les matemàtiques no són el meu fort.

Client: Està posant a prova la meva paciència!

Flywheel: Doncs vingui demà i posi a prova la meva.

Ravelli entra cantant.

Flywheel: Deixa de fer aquest soroll amb la boca, Ravelli.

Ravelli: No és soroll, és cant.

Flywheel: Si d'això en dius cant, més val que et dediquis a fer soroll.

Ravelli: És soroll cantat.

Flywheel: I per què dintre cantes?

Ravelli: Per matar el temps.

Flywheel: Doncs no es pot negar que has escollit la millor arma.

Client: Com sap que la meva dona és a casa?

Flywheel: Perquè vostè s'ha calçat les seves sabates.

Client: Això vol dir que ella no ha pogut sortir!

Flywheel: Exacte! Així descobrirem qui és el seu amant.

Flywheel: El meu ajudant Ravelli, l'ajudarà. Sembla un babau, però no es deixi entabanar, és que és un babau. Vostè i ell s'entendran bé, tenen moltes coses en comú.

Per cert, què vol que faci Ravelli?

Client: Vull que segueixi a la meva dona.

Flywheel: Home, per seguir-la ell, ja la segueixo jo.

Client: És que la meva dona surt amb altres homes.

Flywheel: Creu que li agradaré, jo?

Flywheel: Tinc una reunió executiva a la sala de jocs de la cantonada.

Client: En una sala de jocs te les reunions vostè?

Flywheel: Oh, i tant! La nostra empresa juga fort!

Flywheel: Vaig anar a veure un amic meu i es va posar molt feliç. I quan vaig marxar, jo encara me'n vaig posar més.

Client: Quan em pagarà el que em deu?

Flywheel: A banda de fer preguntes, es dedica a alguna altra cosa vostè?

Flywheel: Surti al vestíbul i amagui's. M'hi jugo deu contra u que no el trobo. És més, m'hi jugaré vint contra u que ni tan sols el busco.

Client: Vull saber la identitat de l'amant de la meva dona.

Flywheel: Deixi-ho a les meves mans.

Client: Què farà?

Flywheel: Ja li ho he dit: faré mans i mànigues.

Flywheel: Li regalo una entrada per al ball de festa major.

Client: Però si és de l'any passat!

Flywheel: Va ser un ball excel·lent, d'aquesta manera té l'èxit assegurat.

Flywheel a Ravelli.

Flywheel: Errar és d'humans, cosa que demostra que tu ets molt humà perquè no pares d'equivocar-te constantment.

Un amic adreçant-se a en Flywheel.

Amic: M'han fet cap de l'empresa. Què creus que he de fer?

Flywheel: Acomiadar tota la plantilla!

Flywheel: La millor estona per a mi és la del silenci. No hi ha discussió possible.

Flywheel: Era el presentador de les notícies del vespre. Tenia un estil propi: les explicava de manera que ningú no les pogués entendre. D'aquesta manera, oferia un programa de televisió per fer pensar i mentre hom pensa, s'allunya de la vulgaritat i de l'estupidesa humana.

Flywheel: Ravelli, t'apujo el sou 10 dòlars! Per cert, me'ls pots avançar per poder-te'ls pagar?

Flywheel: He vist una fotografia meva penjada en un cartell al panell públic de la policia que, per cert, no em fa justícia. Semblo el meu pare. Bé, en veritat és una fotografia del meu pare. Hauré d'esbrinar on donen la recompensa. Potser m'interessi presentar-m'hi per cobrar-la.

Ravelli: Ho passarem per alt.

Flywheel: Doncs no passis tantes coses per alt que aviat semblarem una companyia aèria!

Ravelli: Això són coses d'estar per casa.

Flywheel: Oh, i tant! La família, la dona, els nens... tot això és d'estar per casa i mentre es manté a casa jo em mantinc fora de casa.

Flywheel: Com a expert en insomnis puc afirmar per experiència pròpia que comptar ovelles encara desvetlla més, ja que els números no s'acaben mai.

Ravelli: Doncs jo, com a expert en llocs per dormir, puc afirmar que el millor lloc per dormir és a classe, dorms el son dels justos talment com la bella dorment, mentre els altres miren la pissarra.

MÉS HUMOR PER FOMENTAR LA INTEL·LIGÈNCIA AGUDA

1. ACUDITS POPULARS

Quin és el temps de la frase “La meva dona està embarassada”?
Preservatiu imperfecte.

Talment com les ampolles, del coll cap amunt estàs força buit.

Què entén un home per col·laborar en les feines de casa?
Aixecar els peus mentre la seva dona passa l’aspiradora.

Per què Déu va fer primer l’home i després la dona?
Perquè tota obra mestra necessita un esborrany.

Per què no pot ser un home guapo i intel·ligent alhora?
Perquè seria una dona.

Darrere de tot gran home i hi ha una gran dona... sorpresa!

Què tenen en comú els espermatozoides i els homes?
Que d’entre un milió, tan sols en serveix un.

Han detingut un nudista per portar una cosa oculta a sobre.

Com que en aquell poble no moria mai ningú, per poder inaugurar el cementiri van
haver de matar una persona.

Si un homicidi és matar un home; un suïcidi és matar un suís?

Si un home de signe astral peixos es casa amb una dona de signe astral aquari, el
matrimoni naufraga.

Tinc tants grans a la cara que una persona cega m’ha confós amb una
carta escrita en Braille.

Aquest dissabte, es representarà una obra de William Shakespeare al teatre de la nostra
vila. Hem de reconèixer que aquest esdeveniment és una tragèdia.

Bessó intenta suïcidar-se i mata el seu germà per error. Fins i tot a ell li costava
diferenciar-se del seu germà.

Va quedar desert el premi “Sàhara” de literatura.

Va posar una acadèmia d’estafadors. Se li marxaren tots sense pagar.

Va frustrar la seva carrera de metge pel seu cognom (es deia Mata)

Una multa és un impost per fer una cosa malament; un impost és una multa per fer una
cosa bé.

Per què el porc camina amb el cap abaixat?

Per vergonya de saber que la seva dona és una porca i els seus fills uns porquets.

Aquesta escola és ideal: sempre roman tancada.

Quins són els sants més barats? Sant Pere Donat i sant Pere Regalat.

Per fi he trobat la resposta, però ara el meu problema és que, després de tant de temps, ja no me'n recordo de quina era la pregunta.

En què s'assemblen un pagès i un joier?
En què tots dos que treballen l'or (l'hort)

Al meu poble, en època de Quaresma, com que no podem menjar carn, tirem els animals al riu i els pesquem.

Un pescador va trobar un cadàver i va voler vendre'l a la família del mort, però demanava massa diners. La família pensava que tard o d'hora rebaixaria el preu, ja que ells eren els únics compradors que podria trobar. Alhora, el pescador pensava que tard o d'hora li donarien el que demanava, ja que només ell tenia el que ells buscaven.

Un home és a punt de morir-se i el seu fill és a punt d'heretar una gran fortuna. Com és solter va a la recerca d'una dona amb qui pugui compartir els seus guanys. Un dia troba la dona més bonica que ha conegut mai i li comenta si vol casar-se amb ell, ja que rebrà una gran fortuna perquè el seu pare és a punt de morir. Astuta com una guineu, al cap de tres dies es converteix en la seva madrastra.

Un home, d'edat avançada, li explica al metge que ha deixat embarassada a la seva dona de divuit anys. El metge li contesta amb una anècdota: un home va anar a caçar però, per error, enlloc d'agafar l'escopeta, va agafar el paraigua i va matar uns quants conills. L'home li replica que això és impossible, que els devia matar algú altre. Exactament, li diu el metge, jo penso el mateix del seu embaràs.

Un home, arribat als 70, decideix canviar d'estil de vida per poder viure més anys: fer fúting, nedar, prendre el sol, seguir una dieta saludable. Tres mesos després havia perdut quinze quilos, la cintura se li havia reduït i es veia bronzejat i esbelt. Va acabar-ho d'arrodonir fent-se un tall de cabells a l'última moda, però en sortir de la perruqueria, un autobús el va atropellar. Mentre agonitzava, preguntava a Déu com era possible que li hagués fet això i una veu provinent del cel va contestar: si vols que et digui la veritat, no t'havia reconegut.

Un optimista creu que aquest és el millor de tots els mons possibles. Un pessimista té por de què sigui així.

Era una persona tan vella que en lloc d'espermatozoides, tenia espermatosaurus.

Era una persona que es vestia tan malament que l'anomenaven caixa forta perquè mai no trobava la combinació.

No més vessament de sang!
(Firmat: una compresa)

No a l'atur!
(Firmat: un cardíac)

Unes tortugues marxen d'excursió i quan arriben al destí s'adonen que s'han deixat l'obridor de llaunes i li diuen a la més petita que torni a buscar-lo. Ella s'hi nega en rodó perquè creu que si marxa les altres es menjaran tots els entrepans. Les altres tortugues la tranquil·litzen tot dient-li que no passi ànsia, que ja l'esperen. Ella fa que marxa però s'amaga rere uns arbustos. Passa una setmana, passen dues, passa un mes i al final les altres, mortes de gana, decideixen menjar-se els entrepans. En el moment just que feien la primera queixalada, surt la tortuga petita i diu:

— Veieu com he fet bé de no marxar?

— Soc historiador.

— Ah! Tu ets dels que ensenya història sense haver estat allí, oi?

— No puc amb el meu fill adolescent!

— T'entenc! I això em fa entendre també perquè certs animals es mengen les seves cries.

— Has provat de parlar amb l'infant que tots portem dins nostre?

— Si, però m'ha dit que li tenen prohibit de parlar amb desconeguts.

— Has de confiar en el teu metge!

— Com vols que hi confii si tots els seus pacients estan malalts!

— El camí és estudiar.

— Jo prefereixo les dreceres, o sigui, copiar!

— No tinc sort amb aquestes coses!

— Però almenys tens una sort: la de saber que no saps la sort que tens.

— Tinc la consciència tranquil·la.

— Això vol dir que no la utilitzes gaire!

— M'han dit que és més fàcil psicoanalitzar un home que una dona.

— Oh, i tant! Perquè quan cal fer una regressió a la infància, els homes encara s'hi troben.

— Com fer que un violinista toqui *pianissimo tremolando*?

— Posi vostè la paraula “solo” a la partitura.

— Per què els violoncel·listes estan mal vistos dintre d'una orquestra?

— Perquè són els únics músics que s'obren de cames.

— El meu fill ha après a tocar un instrument diví.

— Si, i només Déu sap què en sortirà.

Un director d'orquestra s'adreça als seus músics:

— L'última vegada que vaig escoltar un so semblant va ser a casa meua quan vam canviar els mobles de lloc.

— Haurem de traslladar-nos a una casa més gran perquè la meua mare vol venir a viure amb nosaltres.

— Serà inútil, amor meu. Tard o d'hora ens trobarà.

Un noi al seu futur sogre:

— Vinc a demanar la mà de la seva filla.

— Ja has parlat amb la meua dona?

— Bé, la seva dona no està malament, però, si no li fa res, prefereixo la seva filla.

Tres amics fan elogis dels seus respectius gossos:

— Jo tinc un gos d'atura que recull tot el ramat en un tres i no res i, a més a més, muny totes les cabres.

— Doncs jo tinc un gos de curses que les guanya totes i m'he fet milionari.

— El que jo tenia si que era un gos intel·ligent.

— I que li va succeir?

— Que es va morir electrocutat.

— Li va caure un llamp?

— No, estava reparant la nevera.

Un client al cambrer:

— Al menú presenten quatre plats, però només me n'han servit tres.

— És que el quart és el que utilitzem per presentar el compte.

Un nen a un altre:

— Els adults són ben estranys, oi?

— Si, primer t'ensenyen a parlar i quan ja en saps, et fan callar.

Un client entra en una ferreteria i s'adreça al botiguer, un home vellet amb l'esquena encorbada, i el client li pregunta:

— Que té boles de plom?

— No senyor, és el reuma el que em fa anar encorbat.

— Només compto amb la meua intel·ligència.

— Així, doncs, comptaràs molts pocs números.

— Porto el ball a la sang!

— Doncs tal com et surt deus tenir molt mala circulació!

— Què vol dir el senyal d'un triangle vermell amb uns nens corrent, a dins?

— Que més val fugir de l'escola!

Dos bojos es troben pel carrer:

- On vas, amic meu?
- A casa teva, a buscar-te.
- Millor que no hi vagis, no m'hi trobaràs!.

— Mare, per què et vas casar amb el pare?

— Tu tampoc no ho entens, oi, fill meu?

Un amic troba un altre amic que porta un pot de confitura a la mà i li pregunta:

- De qui és aquesta confitura?
- La meitat meva i l'altra meitat del meu germà.
- Que me'n deixes provar una mica?
- No puc.
- Per què?
- Perquè la meva meitat és la del fons del pot.

El metge li pregunta al pacient:

- Vostè parla mentre dorm?
- Al contrari, els altres dormen quan jo parlo.
- Com és possible?
- És que soc conferenciant.

— A quina edat et vas casar?

— Em fa l'efecte que encara no tenia ús de raó.

— Estic segura que a en Jordi li agrado.

— Per què?

— Perquè li agraden totes.

— Per l'edat que tens, conserves molt bé el cabell. Què t'hi poses al cap?

— Habitualment, la gorra.

— Crec que els fills no haurien de veure com es barallen els pares.

— Ara entenc perquè sempre envies als teus a jugar al carrer.

— Tinguin compassió d'un pobret que no té ni pare ni mare!

— Doncs més pobre soc jo que els he de mantenir a tots dos.

— Tan ganàpia i encara no saps canviar un pneumàtic?

— I és que has vist mai un pianista de renom que s'afini el seu propi piano?

— Mira, pare, un avió mascle.

— No fill, això són les rodes.

— Les germanetes dels pobres?

— No, aquí les cosinetes dels rics.

— Quan et casis amb la meva filla dipositaré tres milions d'euros al banc.

— I no podria avançar-me ara els tres milions i dipositar al banc la seva filla?

— Si que vas a poc a poc.
— És que soc el “xino-xano”.
— Pare, on treballa un espeleòleg?
— Busca-ho al diccionari.
— Ah, en el diccionari treballa?

— Digue’m el futur de “jo visc”?
— Moriré.

— T’agraden els infants?
— Jo menjo de tot.

Un capellà li ofereix un entrepà a un rabí:

— No, gràcies, no puc menjar porc.
— No sap el que es perd, diu el capellà.
— Me’n vaig, diu el rabí, records a la seva dona.
— No, gràcies, la meva religió no em permet tenir dona.
— No sap el que es perd, respon el rabí.

— Quan costa una habitació?
— 20 euros por habitació i nit. 15 si es fa vostè mateix el llit.
— D’acord, doni’m una habitació de 15 euros.
— Aquí té la clau. A dintre l’habitació trobarà la caixa d’eines.

Una persona troba a les seves golfes un vell violí i un vell quadre i els porta a un expert perquè els valori. Després d’examinar-los, l’entès li diu:

— M’ha portat vostè un Stradivarius i un Rembrandt.
— Aleshores deuen valer milions.
— Desgraciadament, Stradivarius va pintar el quadre i Rembrandt va construir el violí.

— Vint anys per escriure un llibre?
— Si, l’autor era molt lent escrivint; va estar-hi deu anys. I l’editor era molt lent llegint; en va estar uns altres deu.

— És un autor que ven molt.
— Si, s’ho ha hagut de vendre tot i s’ha quedat sense res.

Dues persones en un museu:

— Fixa’t hi ha un retrat meu penjat a la paret!
— No siguis tanoca, home, no t’adones que això és un mirall!

Una persona en una biblioteca:

— Tenen algun llibre sobre el suïcidi?
— Ho sento, ja no ens en queda cap. Mai no els tornen.

— M’he trencat el braç per diferents llocs.
— Doncs jo de tu no tornaria més a aquests llocs!

Un pacient al seu metge:

— Com que la llei em dona dret a tenir una altra opinió mèdica, em quedo amb la meva i rebutjo la seva.

— La meva dona és un àngel.

— Doncs, la meva encara viu.

— Al final vaig trobar Santiago.

— On?

— A Compostela.

— Quin és el pis que mata?

— La pistola.

Una esposa en l'agència d'assegurances:

— El meu marit tenia una pòlissa contra incendis. Ha mort i l'he fet incinerar.

Em poden enviar el diner que em correspon?

— Quin és el mètode anticonceptiu més natural?

— Matar las cigonyes.

— Cara dura, ho sé tot!

— Doncs, comença per dir-me las valències dels elements químics.

— Estimat, m'agradaria passar una nit fantàstica.

— Cap problema, però quan tornis no facis massa soroll.

— Vaig a celebrar las bodes de gel.

— De gel?

— Sí, se celebren quan les relacions ja són molt fredes.

— Una dona va posar el següent anunci: “Busco marit”. Va rebre una muntanya de cartes de dones que li regalaven el seu.

— Quan la meva muller i jo vam complir deu anys de casats, la vaig portar al Japó.

— Molt bé! I què faràs quan celebris els vint?

— L'aniré a buscar.

— El meu pare és a punt complir els cent anys.

— Caram, quina vida més llarga!

— No, és que no té on caure's mort.

— Cambrer, hi ha una mosca a la sopa!

— No es preocupi, se la menjarà l'aranya que hi ha a l'amanida.

— Saps quina és la part del cos humà que es dilata fins a vuit vegades el seu tamany, si se l'excita?

— No m'agrada parlar d'aquestes coses.

— És la pupil·la de l'ull; què t'maginaves que era?

- Vols treball?
- ¡Ni parlar-ne! Amb tenir sou en tinc prou.

Un pare envia el següent telegrama al seu fill: “Voldria veure’t. Vindràs o vinc jo?”

El fill contesta: “Sí”.

El pare, sorprès, envia un altre missatge: “Sí, què?”

La resposta no es fa esperar: “Sí, gràcies”

- Infermera, tot el món m’ignora.
- El següent, si us plau!

La mestra a un alumne:

- Com t’imagines l’escola ideal?
- Tancada, senyoreta, tancada.

- Quin càrrec li agradaria tenir?
- El de director general.
- Què és boig, vostè?
- Si és un requisit que fa falta, no tinc problema a ser-ho.

- Una llagosta de camp li diu a un centpeus:
- Com és que has trigat tant a venir?
- És que he seguit el consell de la teva estora: eixuguis els peus abans d’entrar.

- Voldria una habitació.
- Són 100 euros la nit.
- Caram que cara!
- Si, però tindrà una vista extraordinària.
- Perdoni, però jo conservo molt bé la vista, eh?

Som al paleolític i un fill li dona les notes d’escola al seu pare:

- A veure: de caça, zero. Bé, els bisons van molt ràpids, ja aprendràs a fer-ho millor;
- de pintura, zero. Bé, podem passar sense tenir la cova decorada com cal; però,
- d’història, zero? Si el llibre d’història només té una pàgina!

Tres amics parlen de les grandeses dels seus familiars:

- El meu pare va matar molts porcs senglars al llarg de la seva vida.
- Doncs, el meu va matar molts lleons en els safaris en què anava.
- Heu sentit a parlar del mar mort? Doncs, el va matar el meu rebesavi.

- No estem mai d’acord en res, d’ençà que ens vam casar, ara fa 47 anys.
- 48, estimat, 48.

- Per què es va fer famós Cristòfor Colom?
- Per la seva memòria.
- Per la seva memòria?
- Si, al peu del seu monument posa: “A la memòria de Colom”.
- Estic estudiant la guia telefònica.
- De memòria?
- No, comprenent-la.

— Les dents postisses que m’ha posat em fan molt de mal.
— Ja li vaig dir que no notaria la diferència amb les de veritat.

— Estic trist perquè he d’anar a l’escola fins als 16 anys.
— Tranquil, jo soc mestre i hi he d’anar fins que em jubili.

Un professor d’universitat al metge:

— Tinc problemes de son.
— S’adorm quan parla?
— No, més aviat són els meus alumnes els que s’adormen quan jo els parlo.

Una mestra a un alumne:

— Què és el jurament hipocràtic?
— El jurament dels hipòcrites!

— Soc un gos llop, fill d’una gossa i d’un llop.
— Doncs, jo soc un ós formiguer.
— Si, home!

— El meu marit és aquari i jo soc peixos.
— Caram, així et trobes com peix a l’aigua, eh!

— Què m’ha dit? Àries, Verge, Balança?
— Càncer, amic meu, el que té és càncer.

— Avui, el governador visitarà la presó.
— Ja era hora que empresonessin a aquest pocavergonya!

— Aquest pa és d’ahir. Vull pa d’avui.
— Doncs, vés a comprar-lo demà.

— En la consulta de l’oftalmòleg:
— Se m’ajunten les lletres.
— Doncs pagui-les, home, pagui-les!

La dona al seu marit:

— Portem massa maletes. Hauríem d’agafar l’imprescindible i prou.
— Si, em fa l’efecte que la propera vegada et deixaré a casa.

— Toco la trompeta per matar el temps.
— Doncs has escollit una arma perfecta!

— Fes-ho amb prudència.
I Prudència va quedar embarassada.

— Tira la foto sense flaix.
I en Flash no va sortir a la foto.

— Per què entreu de puntetes?
— Perquè no s'admeten talons.

— El meu problema és que orino a les set del matí.
— I quin és el problema?
— Que em desperto a les vuit.

— Estic negre!
— Doncs ets un blanc perfecte.

— Estic a punt de morir-me i vull confessar-te un secret.
— Quin secret?
— Et vaig enganyar amb la teva millor amiga.
— Ja ho sabia. Per què creus que t'he enverinat?

— Estimat, creus en l'amor a primera vista?
— Sens dubte, si ho hagués pensat dues vegades no m'hauria casat amb tu.

— Soc el veí del tercer pis. Li demano, si us plau, que baixi el volum.
— Impossible, no puc baixar més: visc en el subsòl.

Un periodista a un polític:

— Com a polític, què fa vostè per tenir la consciència neta?
— No usar-la mai, la mantinc guardada a l'armari.

— Per què poses el termo a l'interior d'una gàbia?
— Perquè no s'escapi la calor.

— Per què posen ungüent d'eucaliptus als carrers?
— Per a descongestionar-los.

— Per què han convertit en capelles totes las torres de control dels aeroports?
— Per confirmar els vols.

— Han tingut bessons i s'han divorciat.
— Per què?
— Perquè tots dos dubtaven de qui era el segon fill.

— S'ha mort el meu llibre de matemàtiques.
— Com ha estat això?
— És que tenia molts problemes i s'ha suïcidat.

— És un honor per a mi rebre aquesta premi que em mereixo sobradament.
Tothom es va estranyar d'aquestes paraules i un assistent a l'acte el va interpel·lir:
— Els premiats acostumen a ser més humils i diuen sempre que no es mereixen un premi.

A la qual cosa el premiat respongué: — Segurament no els falta raó.

Una persona va adreçar-se per escrit a un hotel d'una ciutat que volia visitar durant les seves vacances:

— M'agradaria portar el meu gos amb mi. Està ben educat i sap comportar-se. Em permetran vostès portar-lo?

La resposta del propietari de l'hotel no es va fer esperar:

— Fa molt temps que vaig inaugurar aquest hotel i durant tots aquests anys mai no he vist que un gos s'endugués les tovalloles ni he hagut de cridar-li l'atenció per estar borratxo, fer escàndol o no pagar el compte. Estigui tranquil, el seu gos serà molt benvingut al nostre hotel. I si ell es fa responsable de vostè, a vostè també el rebrem amb molt de gust.

Un gegant a un nan:

— Com és que no em tens por?

— Depèn. Tu et consideres una cosa bona o dolenta?

— Bona, per suposat.

— Doncs per què t'hauria de tenir por?

Observant que un arquer no n'encertava ni una a la diana, l'home s'hi va asseure al costat. L'arquer li demanà que sortís perquè el podia ferir, però l'home li respongué:

— Amb el poc domini que tens de l'arc és el lloc més segur que puc trobar.

Una persona volia prendre un bany per netejar-se el cos, però l'aigua estava tan bruta que l'home demanà:

— Els qui es banyen aquí, on van a netejar-se després?

— Com és que parles amb les parets?

— És que m'estic acostumant a què no em contestin res. Això és el que em succeeix amb la majoria de persones quan les saludo pel carrer.

Un home entrebanca pel carrer amb una persona que anava distreta. Aquesta li diu:

— En compte, si us plau!

— Per què? Que em vols tornar a fer caure?

Un venedor d'esclaus a un esclau:

— Què saps fer?

— Sé manar. A veure si em trobes un amo que em vulgui obeir!

— Per què no vols reconstruir la ciutat després de la guerra que hem patit?

— Per què? Perquè vingui un altre sonat i ens l'arrasi de nou?

Encara que tenia quaranta anys, sempre deia que en tenia trenta. Una persona la va inquirir tot dient que mentia.

Un savi respongué:

— Com pot mentir algú que porta deu anys dient la veritat?

— A mi cap barber no em pot enganyar... de seguida els veig la pinta.

— S'ha mort.

— Si, això demostra una vegada més que som mortals.

— Sempre parla malament de mi.

— Si, mai no va aprendre a parlar bé.

— Jo, abans, era com tu.
— Si, però mai no seràs com jo soc ara.

— Per què sempre camines enrere?
— Per demostrar a la gent que vaig a contracorrent.

— Què et passa?
— La vida.
— Si, la vida només passa una vegada a la vida.

— Les persones perdem una part de la nostra vida intentant aparcar.
— Doncs cal sumar-ne una altra, buscant el tiquet del pàrquing.

Una filla als seus pares:

— Una nena m'ha dit que els Reis mags són els pares. I l'avi és Déu?

— En aquest restaurant sempre ens serveixen menjar d'estrelles.
— Si, és que l'empresa es diu Càtering Hepburn.

En un bar:

— Què li poso?
— Una truiteta.
— I de beure?
— Una aigüeta. Pujarà molt?
— Una... miqueta!

— El meu marit és artista i jo sempre somniava viatjar a París.
— I quantes vegades hi has anat?
— Cap!
— Això confirma que era un somni.

— S'ha interessat alguna vegada alguna noia per vostè?
— Si, encara que no estan gaire estona amb mi.
— A què és degut això?
— A que tenen una cita amb un altre noi.

— El diumenge es un dia de preparació per a un mal major.
— I quin és aquest mal?
— El dilluns!

— De vegades desitjo morir-me.
— No et preocupis, tard o d'hora es complirà el teu desig.

— Et vas tornar a casar, veritat?
— Si, però he après dels meus errors: en el meu segon matrimoni no em vaig casar amb la meva primera dona.

— He aconseguit no pensar res durant deu minuts.
— Vigila, no acabis com els polítics, ells ho fan les vint-i-quatre hores del dia.

- He decidit escriure la meva autobiografia.
- Però si tan sols tens 22 anys.
- Si, però és que aquest serà el primer volum.

- No t'adones que ella tan sols queda amb tu quan està deprimida?
- Si, però al menys aquesta estona la passem junts.

- Em diverteixo molt amb ella.
- Què teniu en comú?
- Decepcions, problemes, estrès, ansietat, mal humor. Ens divertim així.

Un advocat li diu al seu client:

- Ahir et vaig veure pel carrer, i en anar-te a saludar, em vaig adonar que et confonia amb una altra persona. Això és la desena part d'una hora: 50 euros!

Un home s'adreça a Déu:

- Senyor, es veritat que un milió d'anys per a tu són com un segon?
- Si.
- Doncs, que són un milió de dòlars per a tu?
- Un cèntim.
- Ah, doncs em pots donar un cèntim?
- Espera un segon!

- Ets un lladre!
- No, no soc cap lladre i per demostrar-t'ho et diré que vaig treballar en uns banys públics durant molts anys i mai vaig prendre cap bany!

- M'han robat el rellotge!
- Però si no anava!
- Bé, però ara si que se n'ha anat.

- Aquestes sabates em fan mal.
- Doncs a mi el que em fan mal són els peus.

Un francès, amb un lloro sobre l'espalla, entra en un bar i el cambrer li diu:

- Caram, que és bufó. D'on l'ha tret?

I el lloro respon:

- De França, al meu país n'hi ha moltíssims com aquest.

Un amic li diu un altre:

- Soc a l'autopista i et truco des del meu nou mòbil.
- Vigila, li diu l'amic, he escoltat a la ràdio que hi ha un boig que va per l'autopista en sentit contrari.
- Un boig? Però si n'hi ha centenars!

Un treballador de morosos truca a la porta d'un metge:

- Que em podria rebre, si us plau?
- No, avui el metge no rep ningú.
- És que no ha de rebre, ha de donar.

- No sé de qui haurà tret els defectes, el nostre noi. De mi, no.
- No, es clar, de tu no els ha tret perquè tu encara els conserves tots.
- No m'agrada la cara que fa, li diu el metge a un pacient.
- És que jo vinc com a malalt no pas com a “guaperes”.

Una persona entra en una papereria:

- Un quadern, si us plau.
- No en tenim.
- I un llapis?
- Tampoc no en tenim.
- I una goma d'esborrar?
- Se'ns han acabat.
- I una maquineta de fer punta?
- Ni una!
- Caram, si no tenen res seria millor que tanquessin la botiga.
- No pot ser, no tenim les claus.

- Doctor, doctor, em trobo molt malament, pot visitar-me?
- Perdoni, jo soc doctor en psicologia. El llicenciat en medecina es troba al pis de sota.

Un amic a un altre:

- O sigui, que no hi ha cap veritat absoluta, oi?
- Exacte.
- N'estàs segur?”
- Absolutament!”
- Soc amnèsic.
- Des de quan?
- Des de quan, què?

A tres homes a qui han d'executar els pregunten què volen com a últim àpat, abans de ser executats. El primer demana un arròs negre i l'executen; el segon demana un bon plat de pasta fresca i l'executen i el tercer demana maduixes amb nata però deixa desconcertats els executors i li diuen:

- Ara no és temps de maduixes.
- I el condemnat respon:
- Cap problema. Ja m'espero.

Un home, en la final d'un torneig de golf, li diu a un altre:

- Hauria d'haver vingut amb la meva dona, però és morta. És la primera final que no veiem plegats des del 1967 que és quan ens vam casar.
 - Quin greu que em sap. I no ha pogut trobar ningú que l'acompanyés? Algun amic o familiar...
- I l'home li respon:
- No, són tots al seu enterrament.

Un home a una dona a qui coneix de fa anys i de qui està enamorat:

- No creus que ens hauríem de casar?
- A la nostra edat? Qui ens voldria?

Un home li diu al metge que està preocupat perquè la seva dona està perdent l'oïda. El metge li proposa una prova:

- Pregunta-li alguna cosa, primer a deu passes de distància, després a cinc i després a tocar d'ella.

L'home torna a casa i li pregunta a la seva dona què prepara per sopar, primer a deu passes, però no rep resposta, després a cinc, però tampoc no li contesta res i, finalment, a cau d'orella. La dona es gira i li respon:

- És la tercera vegada que t'ho dic: truita!

Una dona li diu a la seva ginecòloga:

- Tinc un problema, el meu marit ja no m'excita.

La metgessa li respon que el porti per poder-li fer una revisió exhaustiva. L'home es visita amb ella, la ginecòloga li diu que es despulli i li fa la revisió. En acabat, li diu a la dona:

- Vostè no té cap problema. A mi tampoc no m'excita.

Un matrimoni va a la consulta de l'odontòleg i l'home s'avança:

- Res d'agulles ni d'anestèsia. Vostè arranqui el queixal, i llestos.
 - Tant de bo tingués pacients tan valents com vostè, li respon el dentista, admirat.
- A veure quin queixal és?

L'home es gira cap a la dona i li diu:

- Obre la boca, amor meu.

Un amic li diu a un altre:

- El meu avi sabia l'any exacte, el dia exacte i l'hora exacte en què es moriria.
- Caram, quin home més savi, com ho sabia?
- El jutge el va sentenciar a mort.

Tres amics tenen un accident de cotxe i, quan arriben al cel, el monitor celestial els pregunta quin record els agradaria que tinguessin d'ells els seus familiars i amics.

El primer diu:

- Que era un mestre amb vocació i amb delit per la meva tasca.

El segon afegeix:

- Que com a metge, em vaig implicar amb els meus pacients.

I el tercer reflexiona:

- A mi m'agradaria que algú digués: «mira, es mou!».

Quins són els criminals que més es repeteixen?

Els assassins en sèrie.

Tres persones realitzen un test de memòria.

El metge li pregunta al primer:

- Quant fan tres per tres?

- 742 respon.

Preocupat, el metge fa la mateixa pregunta al segon.

- Divendres, li contesta.

Més preocupat encara, el metge li ho pregunta al tercer:

- Nou, respon.

- Fantàstic, exclama el metge. Com ho ha calculat?

- És molt fàcil, només cal restar 742 de divendres.

Una dona surt al carrer i crida als quatre vents:

– Vull que algun home em faci sentir com una dona!

S’hi atansa un home mentre es va despullant; la dona ja es comença a excitar. I quan arriba al seu costat li diu:

– Planxa’m aquesta roba!”

Un milionari es va fer la barba d’or amb el negoci dels coloms missatgers i un periodista li va preguntar:

– Quants n’ha venut per arribar a tenir tants diners?

– Un, li respon el milionari, perquè sempre torna”.

Un home va comprar un cavall a un granger per 300 dòlars. Van acordar que el granger li portaria el cavall a l’endemà però en el moment de fer-ho li va comunicar que havia mort. L’home exigí que li tornés els diners, però el granger li contestà que no ho podia fer, perquè ja se’ls havia gastat.

– Doncs, doni-me’l mort.

– I què en pensa fer? El rifaré. No es pot rifar un cavall mort.

– Oh, i tant, que es pot fer. No diré a ningú que es mort.

I la cosa va quedar així. Va passar el temps i un dia en què es trobaren de nou, per casualitat, el granger li demanà com li havia anat allò de la rifa del cavall.

Molt bé va contestar l’home: vaig vendre 500 tiquets a dos dòlars cadascun i vaig tenir uns beneficis de 998 dòlars.

– Es va queixar algú?

– Només el jove que va guanyar. Per tant, li vaig tornar els 2 dòlars.

Després de molta estona de cua, un home es presenta a la citació del jutge per una infracció de trànsit. El magistrat li diu que s’aixeca la sessió i que ha de tornar demà.

L’home, exasperat, li respon:

– Al carall!

– Vint dòlars per desacatament al tribunal, respon el jutge.

L’home es treu la cartera i el jutge afegeix:

– No cal que pagui ara.

– No, si no és que vulgui pagar ara, és que miro si tinc prou diners per dir-li quatre coses més.

Una dona es disposa a pescar al bell mig d’un llac. Arriba un policia i li diu que l’haurà de detenir, ja que allí no s’hi pot pescar; i la senyora respon:

– Però si no estic pescant.

– Pel que jo veig té tot l’equipament necessari, diu el policia.

- Si ho fa, l'hauré d'acusar de violació, diu la dona.
- Però si ni tan sols l'he tocada, afegeix el policia.
- Ja ho sé, però té tot l'equipament necessari, afegeix la dona.

Un home li diu al millor arquitecte:

- A que no ets capaç de construir una casa amb bigues d'aigua?

I l'arquitecte li respon:

- Oh, i tant que sí! Te la faig el dia que tu em portis cordes de fum per lligar-les.

Una dona li diu a la millor modista:

- A que no ets capaç de fer-me un vestit de marbre?

I la modista li contesta:

- Cap problema! Te'l faig el dia que em portis fils de sorra per cosir-lo.

— M'he fet donant d'òrgans.

— Quan te'n sobri algun, dóna-me'l. A casa ens encanta el so d'aquest instrument.

— Tu què faries per estalviar temps?

— Guardaria les hores.

Ella és “la Bella” i el seu xicot és una bèstia. De quin conte es tracte?

Aquest matí he enganyat al conductor de l'autobús: he pagat, però no he pujat.

Tens menys futur que una biga de fusta amb tèrmits.

Una persona entra en un hotel i el porter l'acompanya a la seva habitació.

En veure l'espai tan petit, l'home crida:

— Però com vol que dormi en aquesta habitació?

— No es desesperi, home, això no és la seva habitació; això és l'ascensor.

— Mare, t'agraden les mongetes cuites?

— Moltíssim!

— Llavors, posa't contenta que l'hort s'està cremant.

Un nen visita al seu millor amic a l'hospital:

— Com va ser l'accident?

— El braç dret me'l va atropellar una bicicleta, el braça esquerre, el cotxe de bombers i les cames, un elefant.

— Com és possible?

I sort que van parar els “cavallitos” a temps, sinó se'm tiren a sobre l'helicòpter i un parell de motos.

— Com és que aquest home té tan poc cabell?

— Perquè és un savi i ha de pensar molt, per qual cosa li cau el cabell.

— Així, tu que en tens tant, no deus pensar gaire, oi?

Una mestra envia la nota següent als pares d'un alumne:

— Haurien de rentar més sovint al seu fill. Acostuma a fer molta pudor.

A l'endemà la mestra rep la següent nota:

— El nostre fill va escola per a estudiar no perquè l'olorin. Li agrairé que no el confongui amb una flor.

Un mestre li diu a un alumne:

— Ets un ruc! Tota la vida seràs un ruc. A la teva edat, jo ja havia après tot això i molt més.

— Devia tenir més bon mestre que jo.

Un home truca per telèfon:

— Hi ha la teva mare a casa?

— No.

— I el teu pare?

— Tampoc.

— I algun germà?

— Un moment, si us plau... passen uns minuts i torna al telèfon.

— No es pot posar.

— Per què?

— Perquè està plorant en el bressol.

— M'han dit que rentes la vaixella, el terra i el que calgui.

— I la teva dona?

— No, la meva dona es renta ella tota sola.

— Caram, Joan, abans eres baix i ara has crescut; eres gras i ara ets prim; eres moreno i ara ets ros.

— Però si jo no soc en Joan.

— Veus, fins i tot has canviat de nom.

— Quan creixi vull ser como tu, pare.

— Per què fill meu?

— Per poder tenir un fill como jo.

— Perdoni, el carrer Major?

— És el primer que ve.

— Així, m'espero a què arribi.

— Un bitllet de metro, si us plau.

— No, de tan llargs no en tenim.

— M'he quedat amb la pell i els ossos.

— Doncs, no t'apropis a cap gos.

— No crec que l'hagis escrit tu, aquest llibre, te l'han escrit.

— Si, ni jo crec que tu l'hagis llegit, te l'han llegit.

— M'agrada més donar que rebre.

— Si que ets generós!

— No, és que soc boxejador.

- L'altre dia la meva mare va caure del balcó i ara es troba al cel.
- Caram, com rebota la teva mare!

- Hem perdut la guerra!
- Fantàstic! Espero que no la trobis mai més!

- Per què poses sucre sota el coixí?
- Per tenir somnis dolços.

- Què fas pujat en aquesta escala, enmig del supermercat?
- És que diuen que els preus estan pels núvols i no arribo a veure'ls.

- Per què destrossen els seus rellotges?
- Per matar el temps.

- Per què has posat aquesta escala davant del mar?
- Perquè pugui pujar la marea.

- Per què no s'asseca l'oceà?
- Perquè no té tovallola.

El metge al pacient:

- Ha dormit amb la finestra oberta, tal i com li vaig recomanar?
- Sí, però m'han entrat a robar.

- Veig que no has utilitzat cap nota “sol” en la teva nova obra musical.
- Oh, i tant que no. No t'has adonat que és un nocturn?

- Quan costa aquesta creu de fusta?
- 60 euros.
- És cara.
- No, no és cara, és creu.

- Tenim un menú de nou euros i un de sis.
- Quina diferència hi ha?
- Tres euros.

- Cambrer, què m'aconsella per menjar bé?
- Anar-se'n a un altre restaurant.

- Cambrer, aquest filet és un autèntica sola de sabata.
- Sí, un altre client s'ha pres la resta del calçat.

- Quin és el principi d'Arquímides?
- La “A”, senyoreta.

En una farmàcia:

- Tenen calmants?
- Sens dubte.
- Doncs, prenguin una dotzena perquè això és un atracament.

Un fill a la seva mare:

- De qui vaig treure la intel·ligència?
- Del teu pare perquè jo encara conservo la meva.

- Per què ensenyes als teus porcs a robar?
- Perquè surtin bons xoriços.

El metge al pacient:

- Tinc una notícia bona i una de dolenta.
- Comencem per la dolenta.
- Li hem amputat la cama equivocada.
- I la bona?
- Que l'altra està millorant.

- Venen quinze barques.
- Una flota?
- No només una, totes floten.

- Auxili, que m'ofego!
- Plori, plori!
- Per què?
- Per a desofegar-se.

En la consulta del psicòleg:

- Tinc tendències suïcides, què faig?
- Pagui'm el més aviat possible!

Ring, ring!

- Si, digui'm.
- És la policia secreta?
- No puc dir res.

Qui és que menja a mercè de les dents dels altres?
L'odontòleg.

A qui és que totes les medecines el fan viure?
Al farmacèutic.

- Un pagès va sembrar patates i saps què va passar?
- No.
- Que va sortir un porquet i se les va menjar.

- Porta baca el teu cotxe?
- No, però porta gat.

- Dit pel dret és una ciutat i dit pel revés és allò que sents quan estàs enamorat.

Ho endevines?

- No.
- Roma.

— Ha quedat prou clar?
— Si!
— Doncs ara ho enfosquirem una mica.

— Me les pagaràs!
— Quant et dec?

— Saps per què viatjo en submarí?
— Perquè en el fons no soc tan tanoca.

— Saps per què posen els semàfors tan alts?
— Perquè ningú no se'ls salti.

Un home li explica a un amic seu que s'ha adonat que sempre que cau la seva llesca a terra ho fa pel costat que ha untat de mantega. El seu amic li replica que les possibilitats són del cinquanta per cent. L'home deixa caure la torrada i, curiosament, ho fa pel costat no untat. I respon:
— És que he untat la llesca pel costat equivocat.

Una senyora sortia cada dia al carrer i cridava:
— Que els lleons no ataquin aquesta casa.
Finalment, els veïns li varen dir que mai no havia hagut lleons per aquella zona. I ella respongué:
— Veieu com funciona!

El cap d'una tribu d'indis estava amoïnat pel temps que faria. Per curar-se en salut, va dir als indis de la reserva que apleguessin tota la llenya possible. Al cap d'uns dies, va trucar al Servei Meteorològic per estar-ne més convençut i li digueren que realment s'apropava una onada de fred. I ell els digué:
— Com poden estar-ne tan segurs?
— És que hem vist que els indis arpleguen llenya com bojos!

— Un cafè, si us plau, i apunti-ho.
— Aquí no apuntem res.
— Visca la bona memòria!

— Una truita, si us plau.
— Francesa o espanyola?
— És igual, no haig de parlar amb ella.

— Saps qui és la patrona dels pianistes?
— Si, santa Tecla.

— Quants són quatre per quatre?
— Empat.
— I dos per un?
— Oferta.

- Quin és l'animal amb més dents?
- El ratolí Pérez.

- M'acaben d'operar i m'han deixat fet una esponja.
- I t'han fet mal?
- Gens ni mica, però regalimo aigua constantment.

- Em pots donar un euro per donar-lo a una velleta?
- Aquí el tens. Trobo que fas molt bé d'ajudar els pobres.
- És que ven gelats.

- Des de quan creus que ets un gos?
- D'ençà que era un cadell.

- Em dones un caramel?
- Si, té.
- Gràcies, que en tens més?
- No, precisament ara en tinc menys.

- Per què no regues el jardí?
- Perquè plou a bots i a barrals!
- Doncs, agafa un paraigües, home!

- Vull fer un viatge per arribar al sol.
- Però no veus que et cremaràs!
- És que creus que hi aniré de dia?

- Tens gat?
- Si, tinc un gat hidràulic!

- Està Fèlix?
- No, està trixt.

- Un policia a un infractor:
- És que no ha vist la fletxa?
- Ni la fletxa ni l'indi!

- Com ha anat el part?
- Bé, però hem hagut de posar-li oxigen.
- I nosaltres que volíem posar-li Bernat...

- A la consulta del pediatra:
- El meu fill té sis mesos i sembla com si no obrís els ulls.
- Però no s'ha adonat de què el seu fill és xinès?

- Una persona li diu una endevinalla a una altra.
- Em pots donar una pista?
- Una pista de què? De tennis, de bàsquet, d'aterratge?

- Soc un globus i no suportó les agulles de cap.

Et mires més al mirall que la madrastra de Blancaneus.

De petit m'ho repetien tantes vegades que em pensava que em deia "Calla!"

— Vols que et digui una evidència?

— Si!

— Cinc de cada deu conductors són la meitat.

— Dius que has perdut el ruc i l'estic sentint des d'aquí! Quina mena d'amic ets?

— I quina mena d'amic ets tu que prefereixes creure al ruc que no pas a mi.

— Em sembla que aquest paracaigudes no s'obre.

— És que és diumenge i els diumenges no obren.

Què fa una vaca amb els ulls tancats? Llet concentrada.

Sabeu per què els peixos no poden fer programes de ràdio? Perquè han d'emetre a l'aire.

Un fill cuc li pregunta a la seva mare:

— On ha anat el pare?

— Ha sortit a pescar.

PREGUNTES

Aquesta frase és falsa. Veritat o fals?

Tenen llits resistents? És que tinc el son molt pesat.

Com es diu el germà negre de James Bond?

Bo, Car Bo.

Tarzan li pregunta a un ratolí:

— Tan petit i amb bigoti?

I el ratolí replica:

— Tan gran i amb bolquer?

Per què "tot junt" s'escriu separat i "separat" s'escriu tot junt?

Com és que abreviatura (que convida a ser breu) resulta que és una paraula tan llarga?

Quins són els sants més barats? Sant Pere Donat i sant Pere Regalat.

Com és que...:

Amb els bombers es forma un cos i amb els futbolistes una plantilla?

S'anomena beguda fins i tot a la beguda que encara no s'ha begut?

Als que maten el temps no se'ls considera assassins?

ERA TAN...

Tan baixet, tan baixet que l'ungla del dit gros li servia de visera.
Tan garrepa, tan garrepa que abans de donar la mà a algú es comptava els dits.
Tan petit, tan petit que per fer un petó a la seva dona havia de fer nit al melic.

VIBERREGES DE PARAULES

No és el mateix:
Un joc de taula que una taula de joc.
Una gorra de viatge que un viatge de gorra.
Un pessic de pa que un pa de pessic.
Un vestit de ball que un ball de vestits.
Un all sec que un secall.

SANTS PATRONS DELS...

Bevedors: sant Josep de Calisay.
Cineastes: sant Filmí.
Conductors: sant Frenant.
Farmacèutics: sant Frasquet de Sals.
Manyars: santa Rosca de Llima.
Pianistes: santa Tecla.
Restrets: sant Ramon d'Empenyafort.
Reumàtics: sant Reumald.
Trelladors: sant Tornem-hi.

EL SANT MÉS...

Absent: sant Va.
Acabat: san Cer.
Acolorit: sant Màfor.
Assegut: sant Tat.
Avar: sant Queda.
Bo: sant vitx.
Complet: sant Sera.
Dur: sant Roc.
Esbojarrat: sant Boi.
Esperat: sant Vanà.
Fort: sant Son.
Quadrat: sant Marc.

COMPARANCES

Com el gos del ferrer que només sent allò que li convé.
Com el pet d'en Romeu que va fer trontollar la Seu.
Com la pipa d'en Llacuna que quan no té tabac, no fuma.
Com la cobla de Maçaners que li pagaven un sou perquè comencés i deu perquè callés.
Com la cobla de Fitó que un dia tocava i l'altre, no.
Com la cobla de Vilanant que se'ls va fer de dia afinant.

GREGUERIES

La gregueria és un gènere inventat per Ramón Gómez de la Serna, que combina el laconisme (expressar-se amb poques paraules) amb l'humor.

Quart creixent i quart minvant posen la nit entre parèntesi.
El peix més difícil de pescar és el sabó dins de l'aigua.
El cervell és un paquet d'idees arrugades que portem al cap.
La lluna és el fanal del vaixell de la nit.
Les mans són el farciment dels guants.
La pistola és l'aixeta de la mort.
En tancar una porta enganxem els dits al silenci.
Els badalls són as que fugen.
El 8 és el rellotge de sol dels números.
La gaita és una mena de bota de vi musical.
Tro: caiguda d'un bagul per les escales del cel.
La metralladora sona a màquina d'escriure de la mort.
El cap és la peixera de les idees.
L'infant de bressol se saluda a si mateix donant la mà al seu peu.
El ventilador afaita la calor.
Les flors que no fan olor són flors mudes.
L'arc de sant Martí és la bufanda del cel.
El matalàs és ple de melics.
La gramàtica és la policia de la llengua.
Els qui venen de la pluja fan cara de vas d'aigua.
Obrir un paraigües és com disparar a la pluja.
Els mapes tenen venes de sang blava.
El banjo és fill d'una raqueta i d'una mandolina.
El rellotge no existeix en les hores de felicitat.
Sifó: aigua amb singlot.

2. MÉS HUMOR

DEL GRUP 'LES LUTHIERS': UNA PETITA TRIA

Acudits

La dona es posa a tocar l'arpa i el marit... la viola.

— Mira, el rei té un cavall.
— Si, només li falta la sota.

És tan musical que ja va néixer amb una flauta de pa sota el braç.

— Un lladre li diu a un altre: "He escollit tres bancs i en dos d'ells ja he robat."
— I en el tercer?
— Hi he ingressat els diners robats.

— Conec un monjo que ha decidit penjar els hàbits. Ni tan sols té l'hàbit d'escoltar.

- Quants anys tens? Quaranta i tants... quaranta i vint.
- Amb el pas dels anys no et modifiques, sinó que et momifiques.
- Hi ha una paraula que t'obrirà totes les portes: "empenyi".
- Aquest lloc té tanta ressonància que el que ara escolto va ser dit ahir.
- Si segueixes la corrent i l'atrapes tens el perill de morir electrocutat.
- La mandra es la mare de tots els vicis, i como a mare, cal respectar-la.
- No et matis treballant, hi ha maneres més simples de fer-ho.
- Mata't estudiant i seràs un suïcida culte.
- El trist no és anar al cementeri, sinó quedar-s'hi.
- Passeges amb el temps que fa?
- No, passejo sol.
- Tinc molts caps de bestiar.
- Quants?
- Un per cada ovella.
- Què són 20 anys, oi?
- Doncs 240 mesos.
- Quan me'n vaig anar, fa un parell de dies, els meus fills encara dormien.
- I com estan ara?
- Bé, suposo que ja s'hauran despertat.
- És molt difícil conjuguar treball amb vida familiar.
- No, no ho és, mira: "jo treballo amb vida familiar, tu treballes amb vida familiar, ell treballa amb vida familiar..."
- Ho tinc a la punta de la llengua.
- Doncs, vigila que no t'ho mengis!
- Una mestra a una altra:
- Aquests nens i nenes d'avui són els homes i dones del demà.
- Caram, si que creixen ràpid!
- Va descobrir l'esport als tres anys, encara que hi ha qui diu que l'esport ja hi era abans.
- Si parlo sol, faig un monòleg; si parlo amb tu faig un... biòleg.

Un amic a un altre:
— He perdut la veu.
— Doncs pel bé de tots espero que no la trobis!

Un fan al seu cantant favorit:
— Tinc tots els teus discos.
— Doncs ja me'ls pots anar tornant!

— M'han dit que ha deixat els hàbits.
— Si, i no recorda on..

El director d'orquestra diu:
— Han d'atacar el tema principal, encara que l'han de deixar ilès.

— Han repetit l'obra.
— Si, han dit: “obra, obra”.

Mai no m'he sentit millor subjete que quan he predicat.

Alguns especialistes afirmen que hi ha animals molt intel·ligents,
jo entre ells, entre els especialistes.

Evidències

- Tot temps passat va ser anterior.
- Quan finalitzi l'acte, l'acte haurà acabat.
- L'eternitat és llarga.
- Si no hagués marxat, no hauria pogut tornar.
- Si no guanyo... estic perdut.
- Quan vaig néixer, la meva mare ja no estava embarassada.
- El que t'acabo de dir no tan sols és cert, sinó que, a més a més, és veritat.
- Cada mare és una sogra en potència.
- Amb el pas dels anys els seus encants no havien disminuït, havienn desaparegut.
- A la casella on posa sexo en els impresos que demanen dades personals caldria posar: si, si, si us plau!
- La va contratar perquè li llegís les mans i li tirés les cartes però ella li llegia les cartes i es rentava les mans.

Incongruència

No m'agrada pressionar ningú però, t'ordeno que t'aixequis!

Súmmums

D'una persona cega: veure venir la mort.

De Venècia: que es quedi sense canals... de televisió.

D'un creient: ser tan creient que no ho puguís arribar a creure.

D'un diabètic: no poder anar de lluna de mel.

DE WOODY ALLEN: UNA PETITA TRIA

Canta tan malament que la gent sorda ni tan sols vol veure el moviment dels seu llavis.

Volia ser una estrella i no va ser res més que un forat negre.

Em dol no poder assistir al teu 75è aniversari, però espero que vinguis al meu.

Sexe dèbil? Després dels seixanta tothom és del sexe dèbil!

Es curiós que es denomini sexe oral a la pràctica sexual en què menys es pot parlar.

Estimeu-vos els uns... sobre els altres.

L'alta fidelitat ja només es troba en els equips de música.

— Fa quinze anys que vaig al psicoanalista.

— Has notat algun canvi?

— No, ara preparo un viatge a Lourdes.

La música japonesa és una tortura xinesa.

L'eco sempre diu l'última paraula.

— Li agradava cantar però sempre el deixaven sol.

— I això?

— Li encantava menjar alls.

Quin és l'animal que un cop mort encara dona moltes voltes? El pollastre rostit.

Els avantatges del nudisme es veuen a simple vista.

Cursets filosòfics: Com ser feliç per poder ser feliç! / Com ser feliç malgrat ser desgraciat.

Disfressa per a un boxejador: de castanya i anar donant bufetades a tothom.

Dos impossibles: tossir per les orelles; escriure un vers en prosa.

Feia un menjar tan bo que les glàndules salivars sempre posaven la directa.

En una sessió d'espiritisme, la taula no tan sols es va aixecar, sinó que se'n va anar a dormir.

El cotxe passava per uns sotracs tan monumentals que feien caure les pròtesis dentals.

Tenia uns pantalons tan ajustats que semblaven dos enormes gelats de cornet.

“Telèfon contacontes” per a mares i pares apurats. Servei les 24 hores.

No sé si hi ha vida després de la mort, però m'emporto una muda de recanvi, per si de cas.

No em fa res morir però espero no ser-hi quan això succeeixi.

Dono voltes en la persona que podia haver estat i no soc, en el que soc i no volia ser per res del món. Amb tot, he de tenir en compte el que vaig ser perquè si no, no seria el que soc.

Hi ha persones que aconsegueixen la immortalitat gràcies a les obres que deixen. Jo prefereixo aconseguir-la no morint.

Un polític és una persona que mai no ha aprovat l'assignatura d'ètica.

SELECCIÓ DE CITES HUMORÍSTIQUES

Els homes són de Mart, les dones són de Venus i els homosexuals... de la Terra.
Samuel Red

L'ésser humà: un mil·límetre per sobre del mico, un centímetre per sota del porc.
Pío Baroja

Els homes estimen amb els ulls, les dones estimen amb les orelles.
Zsa Zsa Gabor

Quan, de petit, preguntava una cosa al meu pare, ell em responia amb paraules sàvies:
“pregunta-li a la teva mare”.
Alan Ray

La meva dona i jo tenim un sexe de caire olímpic: una vegada cada quatre anys.
Rodney Dangerfield

Si algú et cau malament, regala-li un tambor al seu fill.
Fran Lebowitz

El seu llibre és bo i original alhora, però la part que és bona no és original, i la part original no és bona.
Samuel Johnson

La mort no és el final, després queda barallar-se per l'herència.
Ambrose Bierce

Vaig anar a una reunió d'anorèxiques i bulímiques i fou horrible: les bulímiques es menjaren a les anorèxiques. Però tot va acabar bé: al cap de deu minuts les bulímiques ja les havien vomitades.
Monica Piper

No és tan sols més fàcil que un pobre entri al cel, sinó que també té moltes més possibilitats de fer-ho abans.
Jaume Perich

Gràcies per enviar-me el seu llibre, però no perdré el meu temps llegint-lo.
Benjamin Franklin

Per Nadal, vaig regalar als meus fills un paquet de piles amb una nota que deia:
“joguina no inclosa”.
Bernard Manning

De vegades em quedo mirant fixament una foto meva i em trobo a faltar.
Larry Sanders

Quan tinc necessitat de llegir un llibre, l'escric.
Benjamín Disraeli

Benaventurats siguin els nostres imitadors, perquè d'ells seran tots els nostres defectes.
Jacinto Benavente

Se suposa que la professió de polític és la segona més vella del món. I amb el temps m'he adonat de què s'assembla molt a la primera.
Ronald Reagan

La política és l'única professió per a la que se suposa que no fa falta cap coneixement especial.
Robert L. Stevenson

Li vaig dir al meu psiquiatre que tenia instints suïcides... a partir d'ara he de pagar-li per avançat.
Richard Lewis

Quan mori, penso donar el meu cos a la ciència... ficció.
Steven Wright

La prova més clara de què existeix una altra vida intel·ligent a l'univers és que mai han intentat entrar en contacte amb nosaltres.
Hill Watterson

T'adones que t'estàs fent vell quan comença a no importar-te on va la teva dona, sempre que tu no hakis d'acompanyar-la.
Jacob Braude

La vellesa comença quan dius: "Mai no m'he sentit tan jove".
Jules Renard

La nostra vida seria infinitament més feliç si naixíem amb vuitanta anys i ens anàvem apropant progressivament als divuit.
Mark Twain

Imagineu-vos si soc vell que quan jo era jove, el Mar Mort era viu.
George Burns

Hi ha un temps per a estimar i un temps per a treballar. I això et deixa sense temps lliure.
Coco Chanel

Saps que t'estàs fent vell quan les espelmes costen més diners que el pastís d'aniversari.
Bob Hope

Quan ens fem vells, succeeixen tres coses: primer, perds la memòria i de les altres dues no me'n recordo.
Norman Wisdom

Tot el món vol viure per sempre, però ningú no vol fer-se vell.
Jonathan Swift

Quan era jove, deien que jo era un reaccionari individualista; quan vaig arribar als cinquanta, deien que era un excèntric; ara, que continuo dient i fent les mateixes coses, diuen que soc senil.

George Burns

Quan s'arriba als vuitanta ja ho saps tot. El problema és aconseguir recordar-ho.

George Burns

La meva salut està bé. El que no està bé és la meva edat.

Roy Acuff

Que desagradable que és caure-li bé a la gent que et cau malament.

Jaume Perich

Soc tan vell que el meu grup sanguini ha caducat.

Bob Hope

A la meva edat (tan avançada) les flors em fan por.

George Burns

Si algú elogia l'aspecte tan jove que tens, és perquè pensa que t'estàs fent vell.

Washington Irving

Fer-se vell és obligatori. Madurar és opcional.

Bob Monkhouse

Quan som joves volem canviar el món; quan som vells, volem canviar als joves.

Lucille Ball

El temps és un bon mestre. Però, per desgràcia, mata a tots els seus alumnes.

Hector Berlioz

El temps no s'acaba, el temps roman; som nosaltres els que ens acabem.

Austin Dobson

Quan ens trobem mirant l'abisme de la vellesa, venen els infants, per darrere i ens empenyen.

Ramon Gómez de la Serna

El cinema ajuda a somniar; la televisió a dormir.

Jaume Perich

La millor manera d'alliberar-se de la temptació és caure en ella.

Oscar Wilde

3. HUMOR INVENTAT PER TONI GIMÉNEZ

ACUDITS

En quin mar es banya un marxista? Al Mar Roig.

I una persona que està de dol? Al Mar Negre.

I el director d'una funerària? Al Mar Mort.

— Ets una perla!

— Doncs fes-me teva, ostra meva!

— Tornes molt content de l'escola!

— És que una cosa és anar-hi i una altra molt diferent sortir-ne.

— Digui'm els tres naixements populars més falsos:

— Em va portar una cigonya; m'enviaren de París; em trobaren sota una col.

No és tan sols una persona optimista, sinó que se sent animat a tirar endavant.

— Aquí tenim reservat el dret d'admissió”.

— També tenen reservat el deure d'admissió?

— Aquí tenim reservat el dret d'admissió”.

— I el de l'esquerre no?

Entre dos filòsofs:

— On creus que es troba Déu?

— On creus tu que no es troba?

Una persona en una carnisseria:

— Posi'm una botifarra, si us plau.

— Blanca o negra?

— La prefereixo negra perquè estic de dol.

— Me'n vaig a Madrid.

— En què hi vas?

— En tren exprés.

— A mi l'únic que em fa anar és el cafè exprés.

Recomanacions a un pescador:

Troba't com peix a l'aigua tallant el bacallà i no siguis lluç perquè tinguis l'aigua al coll; millor si ets prim com una anguila perquè tots som pops i posa't la mar de content perquè en aquests temes estàs ben peix.

A la tarda, hi haurà concurs de menjada de botifarra amb seques. En acabat, hi haurà el concert de vespre (us imagineu per què?)

- Tenen pa de llet?
- Si.
- Doncs exprimeixi'm la llet del pa, me la posa en una tassa i el pa sobrant em servirà per sucar-lo a la llet.

- Curset “Pregàries i dejuni”. Es realitzarà al convent de les germanes Niunmos. El preu inclou l'estada de genolls i els àpats.

- L'orquestra nacional del nostre país suspendrà tota activitat artística durant l'estiu. El poble ho agraeix.

- Li ensenyaré un parell de quatre coses a aquest.

- Quin es el mòbil d'aquest assassinat?
- Apunti: 6422432362

- Necessites algú perquè et doni un cop de mà?
- No, el que necessito és un cop de sort.

- Tens la clau?
- Per obrir què?
- Aquesta corba tan tancada.

- Al meu restaurant falten cambrers.
- Doncs, al meu falten clients.

- A la carnisseria:
- Tregui'm les vísceres, les orelles i els ulls, si us plau.
- Apropí's més que no hi arribo.

- D'un pacifista a un altre:
- Què, com vas?
- Ja ho veus, com sempre, donant guerra.

- Volen tirar a terra el ministeri de ramaderia.
- No diguis animalades, home!”

- Saps que quan es diuen mentides et creix el nas?
- Doncs jo no veig que el teu t'hagi crescut pas!

- Al matí, sempre em llevo espès.
- Doncs afegeix-te una mica d'aigua i t'aclariràs.

- Era tan poc racista que quan entrava en una pastisseria demanava braç de “paio”.

- Què tal aquesta persona?
- No dóna gaire de si.
- O sigui que no és gaire elàstica, oi?

Torna cap al seu seient després d'haver combregat i es dóna un cop amb la paret:
– Hòstia, amb l'església hem topat!

El jutge al condemnat:

– És culpable d'un delictes greu.
– Ho vaig fer, ja li ho he dit, però no va ser culpa meua.
– Són deu anys de presó. Tampoc no és culpa meua, ho diu el codi penal.

– Saps quina és la diferència entre un sastre i tu?
– No.
– Que tu ets un de-sastre!

– Hi ha músiques que em cansen, en canvi la teua, no.
– És que toco música lleugera.

– Aquesta és la meua prescripció facultativa: un do cada 8 hores, un suc de re barrejat amb mi, en llevar-se i en anar-se'n a dormir, i una tisana de fa, sol i la després de cada àpat.

– L'arresto en nom de la llei.
– I quin és el nom de la llei?

– Va fugir amb la meua dona; no n'he sabut mai més res. Em sap greu no haver-li pogut donar les gràcies.

– $8+4=4$
– Com és possible?
– “buit” + quatre = quatre.

Tipus de espies: espinacs (espia que s'encarrega de vigilar las verdures)

Espifia (espia que s'encarrega de què no es facin errades)

Espinada (espia espanyol que mai no vigila)

Ja veig el que em diràs, encara que la meua miopia no em deixa veure gaire que diguem.

La inflació pot tenir dues cares, pot afegir dos litres d'aigua a un de llet o quatre litres de llet a un d'aigua.

Veient com està el tema de la construcció de cases i al preu que són, caldrà buscar alternatives: un dipòsit, una formigonera (esperem que las formigues et deixin viure en pau), un graner (ideal per al primer mes de l'any), un tramvia (a cada parada pugen i baixen els teus convidats), una caseta de gos (que fa de vigilant de la casa i no necessites alarma), una casa de jardiner (que fins i tot et presta diner), una gàbia del zoo (per compartir-la amb l'animal que més t'agradi), un pou (l'inconvenient és que algú es deixi caure per casa teua).

El mercat negre: el mercat més fosc i tenebrós de la ciutat. Un mercat on venen falta de llum, por, pals de cec i fosc.

L'amor romàntic, a diferència del bon vi o de la fusta d'un instrument musical, no millora amb el temps.

Hi ha qui troba consol en una ampolla de vi; jo el trobo en una ampolla d'aigua calenta als meus peus.

– Es curiós: per aconseguir or cal anar amb peus de plom.

– Estan caient quatre gotes.

– Si, i la que fa cinc és la famosa gota que va fer vessar el got.

– Em trobo fora de mi.

– Doncs, torna dins teu.

– Vaig a agafar el tren.

– Deus tenir unes mans molt grans, oi?

– Com ho veus, això?

– Espera que em poso les ulleres.

– Tinc set.

– Sincerament, et feia més gran.

– Ets dur de pelar, eh?

– Si, la dermatòloga ja m'ho diu, ja, que tinc pell d'elefant.

– És novici.

– Quina sort que té de no tenir cap vici.

– Es diu Noè i diu que vol ficar parelles d'animals a dintre d'una arca.

– Quina animalada!

– A què es dedica?

– Ven fruita.

– Això és la pera!

– Fa un fred que pela!

– Veig que no estàs al dia; ara paguem amb euros!

– Per si Ana la baixa i ja t'he dit de què es tracte.

– Ets massa!

– Si, i si em multiplico per força genero velocitat.

– No hi toques!

– Doncs ja fa anys que soc músic d'orquestra.

– Com ho veus, això?

– Si és aigua, amb cànir; si és vi, amb porró.

– Et veig trist.

– Doncs, jo veig que et cal anar a l'oftalmòleg.

- Et veig content.
- Posa't les ulleres, si us plau!

- Porto un encàrrec!
- Comenti-li a l'encarre...gat!

- Faig el que em dicta la consciència.
- O sigui, que ets la seva secretària.

- Pren-t'ho amb calma.
- D'acord, però jo preferiria prendre-m'ho amb mel.

- És ramader.
- I un be negre!

- Toca de peus a terra, dona!
- És que el terra és fred i som hivern!

- Soc molt puntual.
- Doncs jo soc molt “coma... ual”.

- No tinc pèls a la llengua.
- Doncs jo ni tan sols en tinc al cap.

- Qui t'ha vist i qui et veu.
- Si, és que m'encanta que em mirin.

- Soc tot orelles.
- Doncs així, deus tenir una oïda perfecta.

- Ho hem de fer per nassos!
- Ja m'ho ensumava.

- Més val.
- Doncs no podré comprar-ho.

- Sempre surts amb la teva.
- I tu amb la teva! No voldràs pas que fem un intercanvi de dones, oi?

- No ho tinc clar.
- És que has cuinat un puré, no pas una sopa!

- Pren-t'ho al peu de la lletra.
- I si m'ho prenc a la cuixa del número?
- Ves on et porti el cor.
- Malauradament, el cor ja m'ha dut tres vegades a urgències, i mira que li he dit que aquest lloc no m'agrada gens.

- On vas?
- Vaig a la que salta!

- Així vas a Can Conill, oi?
- Estàs empipat?
- No recordes que vaig deixar de fumar?
- Ho tinc coll avall.
- Que t’aprofiti, doncs!
- Era una ciutat tan avorrida que un dia la boira (que sempre hi fa presència) se’n va anar i no ha tornat mai més.
- Estic indignat per la teva pregunta.
- I jo ho estic per la teva resposta.
- Moltes lectures em porten directament al WC.
- Ja veig que tu també ets dels que hi llegeix.
- Faré l’impossible per complaure’t.
- Amb que facis l’improbable en tinc suficient.
- No m’agrada parlar de mi però, què opines del que faig?
- No trobo paraules.
- Espera, que et porto un diccionari.
- Faig el que puc.
- I quins ingredients hi poses?
- M’han donat les claus de la ciutat.
- Doncs no les perdis i ens hi deixis a tots tancats!
- És capellà.
- Doncs, jo hagués dit que és cap aquí.
- Fes bondat.
- M’hauries de donar la recepta!
- Ho fas de mala gana.
- Si, darrerament no menjo massa.
- Tants caps tants barrets.
- Ep, que no ens confonguin amb una casa de barrets, eh!
- Deixem-ho córrer!
- Però si és una tortuga!
- Per què se’n va el capellà?
- Perquè sinó seria un capaquí.

- Quins bombons!
- És que si no fossin bons es dirien bomdolents.

Com que estava verd, es va quedar en blanc perquè s'havia fet un blau i en posar-se vermell perquè les estava passant morades ho va veure tot molt negre.

Es venen núvols de butxaca per a els dies de molta calor. Els trobareu a la botiga “Can-raig-de-sol”.

Disposem de tota mena de cremes de sol. Ah! I també de Mart, Júpiter i Saturn.

Han arribat les noves flors de temporada: flors amb olor a truita de patates, de pa amb xocolata i de pizza quatre estacions.

Venem rellotges de lluna, a bon preu. No obstant, s'han de posar en horari solar.

Tenim refugis antinuclears de totes mides. A l'univers no hi quedarà res de res, però el seu refugi queda totalment garantit. El que no podem garantir és atendre les reclamacions.

Col·lecciono tauletes de nit. Em dic Eva Llum de Lluna i visc al carrer de la foscor, 13, traster 2a.

Si ets baixet i desitges créixer, aplica't “Solució IVA”. Amb ella tot creix.

A la joguineria “Per què jugar” trobareu joguines que ja inclouen l'infant per a jugar, així et treus de sobre aquesta càrrega molesta d'haver de jugar; et quedes totalment passiu davant de com ho fa la joguina i ja està. És un producte especial per a nens i nenes hipoactius.

“L'anyellet” és una botiga especialitzada en animals i bèsties de tota mena. Està dirigida per Lleó Peix Espasa, doctor en burrologia i es troba situada al carrer de les Aus, cantonada amb el zoo.

A la botiga “Tants caps, tants barrets” tenen caps de tota mena: capgrossos, capsigranys, caps d'agulla, caps de suro, caps de trons, el cap que t'aguanta, cap-i-pota, caporals, capellans, cap-i-cues, cap-utxes, cap aquí i cap allà.

Col·lecciono Arcs Iris i Arcs de sant Martí de tota mena i mides. Fa pocs dies en vaig perdre un. Recompensaré a qui me'l trobi amb una tempesta del segle XV. Podeu demanar per Iris Aiguada de Colors, e-mail: solipluja@arcdesantmarti.cel

Quants “tic-tac” dona en vida un rellotge de polsera? Quant fil hi ha en una teranyina? Envieu les vostres respostes a savismoltsavis@einstein.mc2. Entre els guanyadors se sortejarà un viatge al fons de la ment.

Una altra manera de dir els dies de la setmana: Abans d'ahir, no, l'altre; abans d'ahir; ahir; avui; demà; demà passat; demà passat, no, l'altre.

S'imparteixen els següents cursos de guitarra, a preus mòdics:

- a) Clàssica per a joves, tirats a l'antiga.
- b) Folk para als folk-lors.
- c) Rock a càrrec del prestigiós guitarrista Rock-e-feller.
- d) Flamenca (curs especial per a aquestes aus anomenades flamencs)

Un auto s'aparellà amb un bus anglès. I què va néixer? L'autobús!

Els colors del contra arc de sant Martí: color catxumbo, color de gos com fuig, color caqui, color no t'hi fixis, color ni fu ni fa, color brut, color trencat.

Els caps de certes persones haurien de ser com les bombetes que quan no funcionen les descargoles i les canvies per unes de noves.

Santa Utopia, patrona dels idealistes i somniadors.

Santa Paciència, patrona dels pares amb fills adolescents.

Autopia: autopista utòpica per on circulen cotxes imaginaris.

Trenatlàntic: tren que travessa l'oceà Atlàntic per sobre de vies d'aigua.

Motoxilla: moto per penjar-se a l'esquena, pròpia d'excursionistes amb poques ganes de caminar.

Si el sol pogués fer vaga, la faria de cel (enlloc de zel) i de raigs caiguts (enlloc de braços caiguts)

- Arranqui el motor, si us plau
- On està plantat?

Un metge a un pacient:

No m'agrada el seu aspecte

El seu a mi tampoc però callo.

– Ja l'han en-terrat.

– I què s'hi veu per allà dalt?

– Què busques?

– He perdut les ulleres i no les trobo.

– Les has perdut aquí?

– No, però aquí hi ha més llum i m'hi veig millor.

– El meu marit em tracta com un gos.

– Et maltracte?

– No, vol que li sigui fidel.

– El meu marit va morir fa una setmana.

– I no sents pena?

– No, ara sé on es troba.

Un mexicà li diu a un altre:

- Visca la menstruació!
- Voldràs dir la revolució
- Tant se val, el que importa és que corri la sang!

– I el teu fill, què?

– Ha arribat molt lluny. Treballa amb una catapulta.

Tenim para-sols per als dies de lluna plena. Per no agafar “inllunacions”.

Disposem de tota mena de cremes de sol. Ah! I també de Mart, Júpiter i Saturn.

Busco testimoni ocular perquè declari a favor meu en el judici final. Pago bé i al comptat. Interessats, escriure a Morro Molta Cara, carrer de l'Egoisme s/n.

S'ha escapat un xiulet de la boca d'una persona. Qui el trobi que el torni al seu amo, si us plau. Per a més referències: Sr. Pitus i Flautes, carrer del Silenci cantonada amb el carrer No Molestin.

A la bodega “El porró” es ven la famosa aigua “La Miraculosa”, per a convertir dimonis en sants. Demaneu per mossèn Begut.

S'acaba de publicar la Bíblia en vers i la Bíblia en còmic. Dirigiu-vos a la botiga “Déu ens agafi confessats”, carrer del Bisbe cantonada amb el carrer Canonge.

En el país de Tant-se-me'n-dóna hi viu el senyor M'és-igual, la seva dona perquè preocupar-se, la seva filla Passo-de-tot i el seu fill No-en-faig-ni-cas. Bé, millor que passem a un altra cosa, oi?

EL SÚMMUM D'/D'UN/D'UNA:

Acròbata: que tot recaigui sobre les seves espatlles.

Adjectiu: fer-se un nom.

Albert Einstein: no tenir un bon físic.

Amnèsic: que quan es mori li facin un monument a la seva memòria.

Arquitecte: tirar la casa per la finestra; que li falti fonament.

Astrònom: estar a la lluna de València; voler la lluna en un cove.

Atleta: deixar-ho córrer tot.

Aviador: venir volant.

Bacallà: ser atonyinat.

Ballarí/ballarina: ballar al so que toquen; fer un pas en fals; que li balli una cosa pel cap; ballar-la magre; estar en dansa; deixar pas; no tocar de peus a terra.

Banquer: posar entrebancs; perdre l'interès.

Banyista: prendre un bany Maria.

Barber: afaitar un paper de barba; perdre el tren pels pèls.

Bebedor: passar un mal “trago”.

Bibliotecària: ser una rata de biblioteca.

Bisbe: que li surti un cardenal al cos.

Boletaire: estar tocat del bolet.
Bomber: que li pugin els fums.
Bombeta: donar llum.
Botxí: anar a mata-degolla; viure al carrer Matances.
Boxejador: ser del puny estret; tenir una baralla... de cartes; tenir més traça que Força.

Caçador: tenir pardalets al cap; caçar-les al vol; ser un cap de pardals.
Camaleó: fer-les de tots colors.
Cantant: cantar les quaranta; fer la mateixa cançó de sempre; no cantar ni gall ni gallina.
Capellà: fer-se pregar; no saber de la missa la meitat; anar de mala fe; estar deixat de la mà de Déu; arribar a misses dites; que la processó li vagi per dintre; que una cosa li arribi a l'ànima; estar viu de miracle.
Cardiòleg: no veure's amb cor de fer una cosa; anar amb el cor a la mà; tenir l'ai al cor; fer el cor fort.
Carnisser: adonar-se que hi ha més dies que llonganisses; tenir una filla "xuleta".
Carter: jugar-s'ho tot a una carta.
Casteller: viure a l'esquena d'un altre.
Castanyera: quedar-se de pasta de moniato.
Cementiri: que els seus habitants hi siguin feliços.
Contenedor de vidre: bufar i fer ampolles.
Cosidora: anar punt per punt; xerrar pels descosits; tirar de veta.
Cotillera: no poder celebrar el cotilló.
Cranc: fer-se enrere.
Cuiner: ser un somiatruites; estar com una sopa; quedar fet un colador; ser un tastaolletes; ser de pa sucats amb oli; no saber què s'hi cou.

Dermatòleg: quedar-se amb la pell a tires.
Dimecres: no ser res de l'altre dijous.
Domador de serps: tenir menys confiança que una serp de cascavell.
Dona de la neteja: que se li vegi el plomer.
Dona verge: tenir un marit penetrant.
Drogoaddicte: tenir-ho tot a ratlla.

Electricista: tenir "endoll"; perdre el contacte.
Enterrador (Enterramorts): anar a parar a un poble de mala mort; tenir un peu a la tomba.
Escolanet: engagar les campanes al vol; no saber de la missa la meitat.
Escombriaire: saber que no hi ha un pam de net; estar ficat en un assumpte molt brut.
Escriptor: que no li agradi la sopa de lletres.
Esquelet: quedar-se calat fins als ossos.
Estomatòleg: treure el ventre de pena.

Farmacèutic: anar a tota pastilla.
Ferrer: tenir un fill soldat.
Ferroviari: viure a tot tren; fer via.
Filòsof: perdre el cap.

Florista: tenir la flor al cul; que tot no siguin flors i violes; tenir la rialla a flor de llavi.

Foca: no estar il·luminada per cap focus.

Fornar: ser de pa sucats amb oli; saber (o no saber) el pa que s'hi dóna; que l'atrapin amb les mans a la massa; estar fet una coca.

Fotògraf: veure-s'hi retratat.

Fruiter: remenar les cireres; tenir cara de pomes agres; partir peres amb la muller; fer el préssec.

Fumador: tenir molts fums.

Fuster: haver de tocar fusta; ser de bona fusta; collar els cargols a algú; quedar-se sec com un clau.

Futur: millorar el present.

Gall: que se li posi la pell de gallina; prendre brou de gallina.

Gallina: menjar gall d'indi; que totes li ponguin; covar una malaltia.

Gandul: llevar-se més d'hora que ningú per estar més hores sense fer res.

Gasiu: voler tenir un nas gran perquè l'aire és gratuït.

Gat: girar cua.

Gossa: ser una gata maula.

Guitarrista: tocar la corda sensible.

Home escocès: tenir un afer de faldilles.

Humorista: que se'n riguin a costa seva.

Impressor: perdre els papers.

Jardiner: pixar fora de test; quedar-se palplantat.

Jugador de golf: tenir uns mitjons de més de divuit forats.

Ku, klux, klan: veure-ho tot molt negre.

Línia aèria àrab: que vingui amb demora.

Lladre: estar cor-robat.

Lleter: tenir mala llet; portar la llet a la baca.

Locutor: no badar boca; estar a l'última ona; no tenir paraules per descriure el que sent.

Mag: jugar-s'ho tot a una carta; tenir carta blanca; prendre cartes en l'assumpte.

Manyà: que a l'analítica de sang li surti falta de ferro.

Maquinista de tren: fer via.

Matemàtic: perdre el compàs; fer el numeret; sortir-se per la tangent; quedar-se sense ni cinc; tocar el dos; anar a tres quarts de quinze; no tenir cap problema.

Mestre: no tenir la clau mestra.

Meteoròleg: passar el temps; anar fora de temps; fer una cosa a temps; estalviar temps; que corrin mals temps; estar (o tenir el cap) als núvols; prendre fruita del temps; tenir el temps just; aguantar el xàfec.

Metge: curar-se en salut; treure el fetge per la boca; treure el ventre de pena.

Mico: ser una "monada".

Militar: ser carn de canó; anar a toc de trompeta.

Miop: ser estret de mires.

Mirall: no poder mirar-se a la cara.
Model: estar de moda.
Modista: anar com una seda; cosir una mànega d'aigua; filar prim.
Monja: no anar com Déu mana.
Mosquit: ser una mosca morta.
Músic: fer-ne una de sonada; posar-se a to; tenir bemolls; tenir el cap fet un bombo; perdre el compàs.
Mut: tenir-ho a la punta de la llengua.

Nadó: sortir-se de mare.
Nena: jugar amb les nines dels ulls.
Número u: ser un zero a l'esquerra.
Número quatre: buscar-li els tres peus al gat
Número cinc: escriure quatre ratlles.
Número sis: no tenir ni cinc.
Número dotze: mantenir-se en el seus tretze.

Obrer de la construcció: enfilar-se per les parets; anar a sac; saber una cosa de "carretilla".
Ocell: saber-ne un niu; muts i a la gàbia.
Odontòleg: mantenir la boca tancada; que un menjar li faci dentetes.
Oftalmòleg: perdre el món de vista; tenir un altre punt de vista; fer l'ull viu; tenir un ull de poll; donar un cop d'ull; que una cosa li costi un ull de la cara; fer la vista grossa; mirar de reüll; ser de bon veure; ser tot ulls; no tenir-ho a la vista; tenir bon ull; tenir una bena als ulls; no veure'n tres dalt d'un ruc.
Ós panda: que li facin una foto i surti a tot color.
Otorinolaringòleg: fer córrer la veu; tocar d'oïdes; fer orelles sordes; tenir-ho molt sentit; no veure més enllà del nas; posar-hi el coll; que li pugui la mosca al nas; cantar d'oïda; tenir les orelles a cal ferrer; tenir-ho coll avall; quedar-se amb un pam de nas; parlar orella; ficar el nas on no li demanen; que li tanquin la porta als nassos; arrufar el nas; ser dur d'oïda; parlar orella; ser tot orelles; tenir l'aigua al coll.

Pacifista: donar guerra; voler armar-la.
Pagès: posar-se vermell com un tomàquet.
Pallaso: que li busquin les pessigolles; quedar-se amb un pam de nas; tenir els nassos plens.
Pastor: portar algú a coll-i-be; quedar-se adormit comptant les seves pròpies ovelles.
Peixater: tallar el bacallà; estar com peix a l'aigua; estar ben peix.
Perruquer: anar-li d'un pèl; quedar-se pelat; no tenir pèls a la llengua.
Persona blanca: passar-les negres; veure-ho tot molt negre.
Persona cega: anar a cegues; veure-les venir; enamorar-se cegament; donar un cop d'ull; aconseguir una cita a cegues; mirar massa prim; tenir una confiança cega.
Persona d'esquerreres: fer una cosa de dret; tirar pel dret.
Persona de dretes: tenir mà esquerra.
Persona invisible: no tenir res digne de veure's.
Persona molt forta: doblegar una cantonada.
Persona muda: tenir-ho a la punta de la llengua; que no tingui dret a guardar

silenci.

Persona negra: ser el blanc de totes les mirades; quedar-se en blanc.

Persona pessimista: treure el ventre de pena.

Persona prima: que li toqui la grossa de Nadal.

Persona rica: saber com les gasta.

Persona sorda: dir-li una cosa a cau d'orella; tocar d'oïda.

Pescador: cantar la canya; que li diguin “quina mosca t’ha picat?”; donar peixet;
que una cosa li faci mala espina; ser prim com una anguila; estar la mar de
content; no treure’n l’aigua clara; matar el cuc.

Pilot d’aviació: posar el crit al cel; que el temps li passi volant.

Pintor: no pintar-hi res; que les coses pintin bé.

Pistoler: ser un bala perduda.

Poma: fer el préssec.

Porc: ser del morro fort.

Podòleg: ficar-se de peus a la galleda; entrar amb bon peu; anar amb peus de
plom; pensar amb els peus.

Port: no rebre su... port.

Professor: tocar la paret mestra.

Professor d’anatomia: estar fet un sac d’ossos.

Psicòleg: que per a una malaltia no li puguin donar cap tracta-ment.

Rellotger: arribar a temps; que s’acabi el temps.

Reina: que la tractin a cos de rei.

Ruc: ser l’ase dels cops.

Sabata: portar una vida arrossegada.

Sabater: estar més content que un infant amb sabates noves; posar-se les botes;
estar de pega.

Santa Claus: visitar la mateixa família més d’una vegada l’any.

Sastre: saber-ho tot fil per randa; estirar més el braç que la màniga; quedar-se
d’una peça; anar en cos de camisa; fer mans i mànigues; quedar-se amb un
fil de veu.

Soldat: ser al·lèrgic a las bales.

Solter: que la seva vida no sigui bona per a un sol home.

Submarinista: tocar fondo.

Taquillera: girar cua.

Tarzan: anar-se’n per les branques.

Taxista: que li parlin per darrere.

Tomba: que algú la gaudeixi amb salut.

Trapezista: quedar pengim-penjam.

Traumatòleg: tenir un trauma d’infància.

Treballador de la construcció: enfilar-se per les parets.

Vaca: tenir mala llet; posar-se com un toro; ser al·lèrgica a la lactosa.

Vampir: cantar en clau de sol.

Vidrier: tirar la casa per la finestra.

Vinater: fer barrila.

Zebra: passar-se de la ratlla.

DIVERDICCIONARI

Abella: zum-zum de la dolçor.
Abril: el mes cavaller.
Acordió: el rei dels plegables musicals.
Aigua: Hac, dos, o; líquid que mai emborratxa.
Aire: l'únic aliment gratuït.
Alcalde: manaire temporal.
Alegria: el riure fet vida.
Amanida: poti-poti de verdures crues.
Animal: allò que deixariem de ser si fóssim realment humans.
Any: dotze talls farcits de dies.
Aranya: la reina de les teixidores.
Arc: arca oberta que ha perdut la a.
Armillà: jaqueta que va néixer sense mànigues.
Arracades: les llàgrimes penjants de les orelles.
Ase: el rei dels tossuts.
Autopia: autopista utòpica per on circulen cotxes imaginaris.
Aventura: l'imprevisible fet excursió.
Avió: vagó de metro volador.
Avi/Àvia: llibre de records i queixes.
Bacallà: el peix que més sal s'enduu del mar.
Badall: una "a" molt gran que surt per la boca.
Bagul: caixa amb sorpreses que es guarda a les golfes.
Balcó: la mini-terrassa dels pisos.
Baldufa: la campiona de les voltes.
Balena: el guèiser marítim.
Ball: reacció del cos a la vacuna de la música.
Bandoler: el pirata de camins i muntanyes.
Barba: la gespa de la cara.
Barca: clofa de meló que sura pel mar.
Barret: la tapa del cap.
Base: b ase o ruca.
Bicicleta: la germana ecològica de la moto.
Bigoti: les arrels exteriors del nas.
Bitllet: llet amb bit.
Blau: cop, nyanyo.
Bolet: el cau dels follets; castanyot, mastegot, clatellot.
Bomber: el metge dels incendis.
Bosc: el barri propi dels arbres; el pulmó del món.
Bou: el pastisser de les "altres ensaïmades".
Bruixa: la dolenteria en una escombria voladora.
Caca: un puro que no es fuma; l'ensaïmada preferida de les mosques.
Cadira: una "L" per a reposar.
Cagat: un gos que també és un gat.
Calendari: una maledicció per saber que el temps passa volant.
Camerata: rata que interpreta música clàssica.
Camisa: peça de vestir que t'aixequen quan et prenen el pèl.
Campana: l'instrument musical preferit per esglésies i ermites.

Cançó: la manera més fàcil de recordar un text.
 Canó: que no!
 Capsa: el misteri que es guarda sota d'una tapa.
 Caravana: casa amb rodes; cua de carretera.
 Careta: cosa petita de preu elevat.
 Cargol: el campió mundial de la lentitud; l'orgull d'arribar... encara que sigui l'últim.
 Carta: lectura tancada dins d'un sobre.
 Castanya: els petits eriçons del bosc; mastegot, clatellot.
 Cava: les bombolles dels àpats de les festes; la beguda més festiva.
 Cavall: la bicicleta dels avantpassats.
 Cel: la pissarra de l'univers.
 Circ: la carpa dels impossibles.
 Circuit: circ a punt de menjar.
 Cireres: les arracades més vitamíniques.
 Ciutat: una gàbia plena de sorolls i fum.
 Classe: habitació convertida en castell del terror per a tot professor o professora.
 Coca: companya del coco; sense cola i sense ina.
 Cocodril: el pacient desitjat de tot odontòleg.
 Cometa: coma petita.
 Conte: allò que, ja sigui mentida o veritat, sempre és escoltat.
 Cotxe: habitació coquetona per desplaçar-se; provocador de caravanes.
 Cromo: el paisatge de les finestres dels àlbums.
 Cuc: el tren més ecològic.
 Cuiner: el director d'orquestra de la cuina.
 Cul: pa de pagès tallat pel mig.
 Desembre: el mes més llaminer.
 Desert: una platja sense mar.
 Despertador: la primera irritació del dia; el malson dels dormilegues.
 Detectiu: un busca pistes.
 Dia: 24 hores sobre si mateix; una nit que ha engegat el llum.
 Diccionari: el busca paraules.
 Difunts: dilluns per enterrar morts. També hi ha difarts, difecres, difous...
 Dimoni: persona que porta el foc de molt avall.
 Diners: el que fa que tot, fins i tot les persones, tinguin un preu.
 Dinosaur: l'avantpassat més gran (en els dos sentits de la paraula)
 Dormir: el millor remei per descansar.
 Drac: dac (altrament dit cera) que s'ha empassat una r.
 Droga: una pòlissa segura per avançar la mort.
 Electricitat: una cosa molt corrent.
 Elefant: la trompa més forçada.
 Endevinalla: una pregunta que sempre té resposta.
 Entrepà: l'àpat típic de les excursions.
 Escombria: una dona prima i peluda.
 Espia: un xafarder de mena.
 Esport: exercici saludable.
 Estel: la joguina del vent.
 Estiu: cara oposada de l'hivern; període de vacances de la neu.
 Estrella: els fanalets del cel.
 Fama: la guillotina de la llibertat.
 Fantasia: filla de la imaginació.

Fantasma: llençol que vola.
 Farigola: herba remeiera que il·lumina la gola.
 Fe d'errates: rates religioses.
 Febrer: el mes disfressat.
 Festa: el més buscat del calendari.
 Finestra: forat per mirar el món.
 Follet: petit bo...ig.
 Fruita: les postres més saludables.
 Fulla: els pètals de les branques; full de llibre enganxat a una a.
 Fum: telèfon inalàmbric dels indis.
 Futur: part del temps de la que ignorem el futur; la propina del present.
 Galàxia: manta d'estrelles.
 Gall: el despertador per excel·lència.
 Gallina: la màquina dels ous.
 Gat: el silenci fet animal.
 Gelat: el menjar més desitjat de l'estiu.
 Gener: el mes reial.
 Germà: la gelosia de la germana.
 Germana: la gelosia del germà.
 Girafa: l'animal que tot ho veu a vista d'ocell.
 Globus: aire embalat.
 Gorra: la tapa del cap.
 Gris: negre enfarinat.
 Groc: color famós d'un submarí.
 Guerra: la vergonya dels éssers racionals.
 Hàmbster: la rateta casolana.
 Harmònica: el pintallavis de notes musicals.
 Herba: el cabell de la Terra.
 Història: allò que sempre està situat abans.
 Hivern: una nevera tres mesos oberta.
 Hora: la mare de seixanta minuts i l'àvia de tres mil sis-cents segons.
 Horitzó: la línia que separa dos matisos de blau.
 Horòscop: joc d'atzar en què es juga amb el teu futur.
 Hospital: un lloc trist, si t'hi has de quedar; un lloc alegre, si et poden curar.
 Hotel: un lloc on poder passar la nit al preu que marquen les estrelles.
 Idea: una bombeta encesa.
 Idioma: la matèria primera de la Torre de Babel.
 Illa: el somni d'unes vacances tranquil·les.
 Imaginació: veure, tot tancant els ulls.
 Incendi: el foc més entremaliat.
 Indi: el rei de les plomes; personatge maquillat i disfressat que dorm a terra.
 Infant: el turment dels pares i l'alegria dels avis.
 Infern: el pou més vermell.
 Insecte: animalet que t'empipa tant de dia com de nit.
 Instrument musical: so a punt de solfa.
 Invent: la imaginació feta realitat palpable.
 Iogurt: una muntanya nevada on esquia una cullereta.
 Jardí: un tros de natura a la mida de cadascú.
 Jazz: la música al màxim nivell de llibertat.
 Joc: treball infantil no remunerat.

Jocs florals: jocs de flors altes.
 Joglar: l'animador dels nostres avantpassats.
 Joguina: l'eina de treball dels infants.
 Juliol (i agost): els mesos en què les maletes prenen el món.
 Juny: el mes del blat i de les "altres carabasses"; el mes del foc (sant Joan).
 Laberint: la dificultat de la tria de camins.
 Libèl·lula: l'helicòpter més bitxo.
 Literates: rates escriptores.
 Llàgrima: una demostració de què som humans.
 Llamp: la llum artificial del cel.
 Llapis: estri que ens dona la possibilitat d'esborrar.
 Llengua: part del cos humà que, de tant en tant, t'has de mossegar.
 Llenya: bastonada; ai, ai, ai.
 Lletra: a poc a poc i bona; document de caire econòmic d'invenió maleïda.
 Llibre: l'estri de la lectura.
 Llop: l'animal menys estimat dels contes.
 Lloro: l'ocell que es fa repetitiu.
 Llufa: la germana del pet.
 Llum: allò que provoca l'ombra.
 Lluna: el fanal de la nit.
 Lupa: el símbol de tot investigador.
 Maduixa: concentrat saborós de color vermell.
 Mag: persona que et vol il·lusionar.
 Màgia: l'única cosa que no pots fer desaparèixer.
 Maig: el mes més florit.
 Maleta: la motxilla d'etiqueta.
 Malva: va malament.
 Mar: el lloc de treball dels pescadors.
 Març: el mes més cremat (crema cremada i falles); el mes primaveral.
 Mare: qui em va parir! La meitat d'una parella.
 Mentida: la culpable de què et creixi el nas; la germana falsa de la veritat.
 Mestra/e: la feina amb més necessitat de vocació.
 Míssil: Miss Il (la bellesa feta arma)
 "Mili": mil vegades la i.
 Militar: el que encara precisa d'instrucció.
 Mirall: estri que et mostra tal com ets.
 Món: un punt en l'infinit.
 Monstres: tres mons.
 Mort: allò del que ningú no se n'escapa.
 Moto: la reina de la carretera.
 Mosquit: el millor especialista a despertar-te a la nit.
 Motxilla: maleta d'esquena.
 Motoxilla: moto per penjar-se a l'esquena per a excursionistes que no volen caminar.
 Muntanya: el nyanyo de la Terra.
 Musaranya: la mussa dels aràcnids.
 Música: soroll elegant.
 Mussol: el senyor de la uuuuuuuu!
 Nació: va néixer.
 Nadal: àpat familiar embolcallat de dolçaines, records i cançons.
 Nas: el xuclador d'aire.

Nata: un remenat de llet.
 Neu: trossets de cotó fluix que cauen dels núvols.
 Nit: la cara fosca del dia.
 Núvol: bunyol gegant de cotó fluix.
 Olimpíades: cinc anells cada quatre anys.
 Ombra: el doble de qualsevol cosa mentre hi hagi llum.
 Orella: la xucladora de sons.
 Oreneta: l'ocell per excel·lència de la primavera.
 Orquestra: un grapat de músics que van a la una.
 Orxata: or, xata!
 Ou: l'ingredient més important per als somiatruïtes.
 Ovni: l'avió dels marcians.
 Pa: el 50% de papa.
 Panellet: la l·laminadura per recordar els morts.
 Paper: hi ha el d'escriure i el de representar un personatge.
 Pare: l'altra meitat d'una parella.
 Pastís: la dolçaina imprescindible de tot aniversari.
 Pau: au que s'ha empassat una p.
 Peix: la presa de caça del pescador.
 Pi: 3,1416.
 Piano: conjunt de tecles musicals sense racisme.
 Pirata: el bandoler del mar.
 Pluja: aigua gratuïta.
 Poble: el nét de la ciutat i el fill de la vila.
 Poesia: el solfeig dels poetes.
 Pont: el germà petit del túnel.
 Porta: port feminitzat.
 Pou: un forat amb el cul mullat.
 Presó: la gàbia de la llibertat.
 Primavera: l'esclat de la natura; el *big-bang* anual de la natura.
 Príncep: l'heroi de la princesa.
 Princesa: l'heroïna del príncep.
 Quadre: una finestra oberta a la imaginació.
 Quiosc: la llibreria de les revistes; el germà petit de la llibreria.
 Quitxalla: la protagonista de la infància.
 Ràdio: escoltar i imaginar.
 Raspall: l'estira cabells.
 Ratafia: rata que té confiança.
 Record: un estat mental que et sacseja el cor.
 Refredat: l'inconvenient d'haver d'estar al llit sense poder-ho gaudir.
 Regal: sorpresa embalada.
 Rei: una corona que mana.
 Rellotge: els números que més envelleixen.
 Riu: aigua que fa cabrioles; ja, ja, ja!
 Riure: la millor medecina per apaivagar les tensions i els problemes.
 Rosa: la flor per excel·lència dels enamorats.
 Sabata: la presó dels peus.
 Sal: allò que ha perdut l'aigua del llac.
 Sarau: serà au.
 Saxòfon: l'instrument musical per excel·lència del pallasso.

Secret: un xiu-xiu a cau d'orella.
 Síndria: àpat vermell amb taques negres.
 Sirena: la perdició dels mariners.
 Sol: el foc que més llum fa.
 Soldat: figura de plom que s' enamorà d'una ballarina; sol donat.
 Somniar: imaginar impossibles.
 Somriure: quan la tendresa inunda la cara.
 Sopa: el que es necessita per pensar-les totes.
 Sorpresa: una il·lusió inesperada.
 Tardor: l'estació de l'any dels melancòlics; or que fa tard.
 Taxi: la limusina dels que són mig rics.
 Teatre: lloc on s'hi fan papers.
 Televisió: una distracció per esdevenir babaus.
 Tigre: un gat gegant a ratlles.
 Timbal: una joguina per agafar mal de cap.
 Tió: personatge popular que només fa caca un dia a l'any.
 Tortuga: l'autocaravana feta animal.
 Treball: un plaer, si t'agrada; una tortura, si et desagrada.
 Trensatlàntic: tren que travessa l'oceà Atlàntic per sobre de vies d'aigua.
 Tresor: la matèria primera dels pirates.
 Tro: el so dels núvols quan s'enfaden.
 Turista: persona que sempre mira cap amunt i fa fotos de tot.
 Ull: el que necessites tant per mirar com per plorar.
 Ulleres: els parabrises dels ulls.
 Ungla: el que dona sentit al tallaungles.
 Uniforme: d'infant l'utilitzes per estudiar; de gran, per treballar.
 Universitat: l'escola per quan ets gran.
 Vaca: l'animal per excel·lència de la Via Làctia.
 Vacances: allò que triga molt a arribar i molt poc a marxar.
 Vaixell: la cremallera del mar.
 Vaixella: allò que només es treu quan es tenen convidats.
 Vampir: ratpenat sanguinari.
 Vàter: el seient preferit per a la lectura.
 Vent: l'esvalotador dels cabells.
 Veu: el que et permet parlar, cantar i cridar.
 Vi: el raïm borratxet.
 Viatge: el somni de quan fas vacances.
 Violí: el rei del nyigo-nyigo.
 Volcà: obertura per on surt el pus de la Terra.
 Xafarder: persona que fa safareig sense necessitat de rentar la roba.
 Xemeneia: si té foc, no para de fumar.
 Xiclet: la llaminadura de les dents.
 Xilòfon: la via del tren musical.
 Xocolata: la manera segura de tenir bigoti.
 Zebra: cavall disfressat de pres.
 Zèppelin: meló aerostàtic.
 Zero: si va sol, és un cercle sense valor.
 Ziga-zaga: el camí borratxo.
 Zoològic: la presó dels animals condemnats a cadena perpètua.
 Zzzzz: la tortura de les nits d'estiu.

RIMES A PARAULA COMPLETA

No siguis tanoca,
oca,
que tot això és patètic,
ètic.
Si cantem alhora,
hora,
porta'm la carpeta,
peta.
Si tu caus a terra,
erra,
ja ve la Palmira,
mira,
Vola l'oreneta,
neta.

PACIENTcia O L'ART DE SER PACIENT

Petit divertiment mèdic per ajudar a mantenir i/o restaurar la salut.

Bromes i acudits

Els professionals de la medecina et treuen de tot: el queixal del seny, l'apèndix, les amígdales... es mereixen que nosaltres els traguem la llengua!

- Per ser un home de 70 anys no està vostè malament.
- 70 anys? Però si en tinc 40!

El metge ho veu així:
Invasió evident de l'exèrcit víric! Cal avisar el Departament de Defensa i que preparin l'artilleria!
El pacient ho veu així:
Un refredat de no res!

La pregunta clau de tot oftalmòleg: ja s'hi mira?

Súmmum d'un oftalmòleg: no llegir la lletra petita.

Insomni: ens passem dormint un terç de la nostra vida (bé, ja ho voldríem la majoria, això); les pastilles no fan res; comptar ovelles, encara desvetlla més; tanques els ulls i esperes que vingui la son, però la son no ve, caldrà anar a buscar-la? I quan menys t'ho penses... ja t'has adormit... i al cap d'un moment sona el despertador. Quina ràbia que fa!

La pregunta clau de tot metge: on li fa mal?

Les dues frases típiques de tot metge: respiri a fons; obri la boca.

Reflexió: a les sales d'espera dels metges, les revistes de medecina són precisament les que menys abunden.

La frase típica de tota infermera: el següent, si us plau.

Dues queixes de tot metge: No en faci mala sang!; Quin maldecap tot això!

Als hospitals, a les nits que treuen les flors de les habitacions, els passadissos esdevenen veritables catifes de flors.

El metge:

— A partir de la pròxima visita, hauré d'augmentar els meus honoraris.

El pacient:

— Si vostè no augmenta els seus honoraris, jo dissimularé els meus dolors.

Productes farmacèutics

Aclaratil

Producte farmacèutic per aclarir els estats de dudosis generalis, indecisionitis aguda, símptomes d'estats qüestionils, tot tipus de perquèamitis i estats de quefaigara i inquietonitis. El producte no és aconsellable per als infants (si no és per recomanació expressa del psiquaitre o del psicòleg) ni per a ancians, degut a la seva composició d'aire despreocupil. Contraindicacions: estats d'ignoràlgies. Les dones embarassades millor que tampoc no el prenguin per evitar al fetus excés de savionitis.

Fracasset

Producte farmacèutic útil tant per a persones cregudes com per a persones que creuen saber-ho tot. El fàrmac provoca estats de fracàs agut, així com símptomes de saber que fallaràs i de por a saber-ne poc. El fracàs més gran és quan t'adones que aquest medicament no serveix per a res, fet que garantitza que s'aconsegueixin els resultats desitjats.

Petit diccionari mèdic

Ambulància: limusina per anar a urgències; sirena mòbil; vehicle al que se li permet superar els límits de velocitat establerts.

Apèndix: sembla que sigui un afegit, talment com en els llibres que ningú no acaba llegint mai; te'l treuen com si res.

Artritis: el malson de tota articulació.

Banc de sang: banc on deixes la teva sang sense que et donin interessos.

Bronquitis: tos assegurada.

Circulació sanguínia: circulació que, mentre sigui fluïda, no dóna problemes de trànsit.

Cirurgia: artista del bisturí.

Colesterol: Precisament el que la sang té per menjar greixos i no pas "coles".

"Curandero": símil del metge però que s'atreveix amb tot.

Diagnòstic: examen a la lleugera.

Diarrea: la demostració efectiva que no pateixes estrenyiment.

Estrenyiment: l'aval que demostra que no tens cagarrines.

Estrès: es quatre, es cinc... i no té límit.
Èter: perfum característic dels quiròfans.
Farmàcia: supermercat de pastilles i xarops.
Farmaciola: col·lecció de medicaments caducats.
Hipocondríac: persona que creu que totes li ponen (totes les malalties, és clar)
Hospital: hotel sense estrelles per a malalts i ferits.
Gras: persona a qui no li queden forats al cinturó.
Grip: malaltia que dura deu dies de llit si no prens cap medecina. I si en prens, dura exactament el mateix.
Hernia: sortint intern.
Hipertensió: tensió que es pren a l'hiper.
Infermera: encarregada del servei d'habitacions de l'hotel sense estrelles.
Injeccions: accions internes clavades.
Intern: metge que ens visita des de dintre.
Laboratori farmacèutic: experts en regals substanciosos per als metges.
Malaltia: el pa de cada dia dels metges.
Medicament: el pa de cada dia dels farmacèutics.
Metge: administrador de receptes.
Miopia: un dels pans de cada dia de tot oftalmòleg (els altres són l'hipermetropia i l'astigmatisme)
Nervis: el que tot el món té quan espera el diagnòstic del metge.
Palpitacions: Els tic-tac accelerats del cor.
Prim: persona que es veu obligada a fer nous forats al cinturó.
Radiografies: fotografies de les intimitats corporals que mai no s'emmarquen ni s'hi signen autògrafs.
Recepta: paper necessari per col·leccionar medicaments; permís oficial per comprar medecines.
Salut: la utopia de tot malalt.
Sobrepès: càrrega que sempre es porta posada a sobre.
Sutura: cosit quirúrgic.
Tendinitis: inflamació per tendir massa.
Termòmetre: instrument per saber el número calòric d'un pacient.
Úlcera: cremada interna que s'inicia a l'estómac i arriba fins al coll.
Ulleres: el pes que ha de suportar el nas.
Vacunació: punxada massificada.
Vitamines: lletres de l'abecedari que donen salut.

En quarantena

Malaltia provocada pel virus *cronologicus* amb efectes secundaris molt devastadors sobre el cos de les persones. Tot seguit l'informem de les característiques concretes d'aquest virus, de caire temporal i cronològic, que ha envaït el seu cos i que, tristament, ja no l'abandonarà mai més:

- a) Els cabells canvien de color, tot prenent una tonalitat blanc/cendra que insinua l'inici d'una de les seves característiques: la vellesa.
- b) La pell comença a ser més flàccida i va perdent l'elasticitat i bellesa que la caracteritzava fins ara.
- c) Les cames comencen a fer figa, bo i perdent la seva flexibilitat. S'ha acabat ajupir-se, córrer gaire i ballar com feia fins ara.
- d) No prendre sal, deixar de costat el sucre i menjar bullits més que no pas fregits.
- e) La depressió caracteritza el primer període de la malaltia. Com a tisana li recomanem: valeriana; i com a teràpia floral li recomanem: pensaments positius.

Ara bé, no s'espanti que tot té remei! Som aquí per ajudar a resoldre els seus mals i recomanar-li el nostre producte estrella "Quarantonina" que l'ajudarà a apaivagar els efectes de la seva quarantena. Haurà de prendre una pastilla cada 40 minuts durant 40 dies i 40 nits, al llarg de 40 setmanes. Si en algun moment aquest medicament li provoqués al·lèrgia, és molt important trobar immediatament una altra persona, que també estigui en estat de quarantena, i, per tant, immunitzada (o sigui que ja ratlli els 50), que li expliqui el conte d'Alí Babà i els 40 lladres. D'aquesta manera el conte esdevé un antihistamínic.

Possibles efectes secundaris: pot ser que de cop i volta es llevi vostè, per la nit, amb la intensa necessitat de fer les següents multiplicacions: $8 \times 5 = 40$; $20 \times 2 = 40$ i $10 \times 4 = 40$. D'una altra banda, pot succeir que vostè tingui unes ganes immenses de "cantar les 40" d'entre una llista dels "40 principals" en la que s'hi troben cançons com "30, 40, l'ametlla amarganta" i "Fa 20 anys que tinc 20 anys". Aquestes cançons esdevenen una vacuna efectiva i neutralitzen la dèria a cantar. I, per últim, el fàrmac li pot provocar somnis concrets, com és ara que vostè és un embrió a qui li queden 40 setmanes per davant de gestació. Vagi recitant el mantra: "Qua, qua, qua, qua-ranta" tantes vegades com pugui per relaxar la seva ment i dormir plàcidament. I si això tampoc no li resulta efectiu perquè resulta que vostè té el son lleuger, imagini's que es troba als anys 40, tot emprovant-se roba de la talla 40.

Contraindicacions: no aplicar el medicament en moments en què vostè tingui la imperiosa necessitat de demostrar als altres la seva maduresa personal, que li està atorgant la quarantena, perquè si no la febre no baixarà de 40.

La Quarantonina es presenta en pots de 40 pastilles. També hi ha la versió bevable: 40 ampolles de 40 ml (prendre 40 gotes).

Amb tot, si vostè no és gaire amant de medicaments ni de fàrmacs de cap mena, el millor antídote per a aquesta malaltia és un pastís amb 40 espelmes que haurà de bufar sense deixar-ne ni una d'encesa.

Benvingut a la maduresa. Feliços 40!

L'HUMOR: PURA FILOSOFIA DESTIL·LADA

A tall d'epíleg i extroducció

És que creieu que Déu es pren a si mateix seriosament?
Alan Watts

*Si els que parlen malament de mi sabessin exactament
el que penso d'ells, encara parlarien pitjor*
Sacha Guitry

Si no tingués sentit de l'humor, m'hauria suïcidat.
Mahatmas Gandhi

Riure és un medicament natural universal, esdevé una vàlvula de sortida que allibera tot allò reprimat que queda dins de l'ésser humà, produeix un gran plaer (benestar), és contagiós, ens uneix ràpidament amb les altres persones, ens relaxa les tensions, minimitza els problemes del dia a dia, dóna alegria i posa a ratlla les malalties. Quan riem ens sentim bé, tant a nivell mental, com emocional i físic. Podem riure de tot però mai de ningú: riure no ha de ser ofensiu.³ Curiosament, a l'Àfrica és el lloc on més es riu i en especial els pigmeus que són considerats esclaus. El que més fa riure és veure riure a una altra persona, és tan encomanadís que no te'n pots estar. També és cert que l'humor disminueix a mesura que l'ésser humà avança d'edat. Els infants riuen molt més que els adults, per això és tan important l'humor en l'educació de la infància.

Ludwig Wittgenstein creia que es podia escriure una obra de filosofia a base d'acudits, Bertrand Russell deia que tot acte d'intel·ligència és un acte d'humor, Friedrich Nietzsche considerava que l'ésser humà sofreix tant que ha hagut d'inventar el riure i Johann Wolfgang von Goethe defensava que la majoria de bromes amaguen un problema filosòfic. L'humor és filosofia pràctica, ideal per a aplicar-la al nostre deambular personal i social diari. Una bona manera de funcionar per la vida. La filosofia i els acudits procedeixen del mateix impuls: alterar la nostra manera de veure les coses, trabucar els nostres móns i desvetllar veritats amagades.⁴ L'humor és un element indispensable en l'exploració d'allò desconegut,⁵ precisament perquè el que és desconegut acostuma a produir un cert temor i una bona manera d'afrontar el temor i la por es riure's de la pròpia por. Gran part del secret de la vida consisteix a saber riure, fins i tot a saber riure's d'un mateix.⁶ Al que un filòsof anomena una reflexió penetrant, l'humorista ho considera una bona ocurrència.⁷ Un humorista és filòsof, sociòleg i psicòleg alhora, els acudits del qual sorgeixen d'observar i escoltar el que succeeix al seu voltant. Tant els escrits filosòfics com els escrits humorístics són de caire intel·lectual.⁸ Humor i filosofia són les cares oposades d'un llençol, les puntes del qual es toquen i s'uneixen en ser plegat. En el fons, el bon humor és pura filosofia destil·lada i és el millor lubricant davant les situacions absurdes de la vida.⁹ Posa distància entre nosaltres i les situacions viscudes, en especial, les que considerem serioses i/o transcendents.

³ Charles Chaplin deia que l'humor sempre ha d'estar a favor del dèbil, mai del fort.

⁴ Klein, Daniel; Cathcart, Thomas (2008). *Plató i un ornitorinc entren en un bar*. Pàg. 10.

⁵ John Lilly (1961). *Man and Dolphin*.

⁶ John Lilly (1961). *Man and Dolphin*.

⁷ Klein, Daniel; Cathcart, Thomas (2008). *Plató i un ornitorinc entren en un bar*. Pàg. 11.

⁸ Es donen, per exemple, en el cas de Woody Allen.

⁹ Jaume Cela; Juli Palou (2012). *Mestres en rima lliure*. Pàg. 72.

Encara que em considero una persona seriosa però amb un gran sentit de l'humor, cal reconèixer que l'humor és una forma de filosofia; riure, fins i tot, és una manera filosòfica d'entomar la vida. Curiosament, la paraula còmic al·ludeix a *Komos*, el déu de l'alegria. És tan important riure i tenir bon humor que fins i tot a certs llocs celebren el dia del riure. Cal fer humor sense grolleria i fomentar l'agudesia mental, o sigui la intel·ligència aguda.¹⁰ L'humor és un mecanisme natural de defensa que té l'ésser humà per afrontar els aspectes absurds de la vida, de les seves pors personals i de les situacions de tensió mental i d'angoixa emocional que troben en el riure la manera més directa de prendre's la vida com una comèdia i no pas com una tragèdia. Quan posem el riure de per mig tota la nostra irritabilitat, ressentiments i malestar s'esfumen. L'humor genera betaendorfines (substàncies que a més a més de proporcionar eufòria i benestar, tenen efectes tranquil·litzants i analgèsics), alleuja el dolor (perquè és profilàctic), afavoreix la capacitat per pensar amb flexibilitat (amb més amplitud de mires) i ens ajuda a veure el costat menys complicat de les coses. L'humor desordena i altera l'ordre mental establert, el sacseja, el reajusta i ens permet una nova mirada del món. L'humor és un indicador d'intel·ligència emocional. Riure's d'un mateix és el millor senyal de salut mental.¹¹ L'humor és terapèutic, ens fa sentir còmodes, relaxats, tranquils, més feliços. Riure ens dona la possibilitat de posar una treva al desgast mental i emocional. Gran part del secret de la vida consisteix a saber riure.¹²

¹⁰ Howard Gardner va establir la multiplicitat d'intel·ligències a principis dels anys 80 del segle XX. A les que ell va establir se n'han anat afegint altres al llarg dels anys. Jo n'afegeixo una més: la intel·ligència aguda que es demostra, en especial, a través de l'humor i la ironia.

¹¹ Walter Riso a *El camí dels savis*. Barcelona: Columna, 2009.

¹² John Lilly a *Man and Dolphin*. New York: Doubleday, 1961.

BIBLIOGRAFIA RECOMENADA

- AA.VV. (1981). *Hermanos Marx. Obra completa*. Madrid: Carroggio.
- AA.VV. (2016). *El universo de los hermanos Marx*. Madrid: Notorius Ediciones.
- ANOBILE, Richard J. (1991). *Antología Marxista... y también dos huevos duros*. Madrid: Plot.
- BADER, Robert S. (2004). *Groucho Marx fa l'article*. Barcelona: Angle Editorial.
- BALBASTRE, Josep (1977). *Nou recull de modismes i frases fetes*. Barcelona: Pòrtic.
- BARDÉS, César, Iglesias Jaime; López, Jesús Antonio; Pérez, Ernesto (2023). *Sopa de ganso. El libro del 90 aniversario*. Madrid: Notorius.
- BARSON, Michael (Comp.) (1989). *Groucho i Chico, advocats*. Barcelona: Columna.
- BROWN, David (2004). *El mundo según Groucho Marx. De la nada a la más extrema pobreza*. Barcelona: Robinbook.
- CHANDLER, Charlotte (1983). *¡Hola y adiós! Groucho y sus amigos*. Barcelona: Tusquets Editores.
- DURAN, Teresa; JANÉ, Jordi (Comp.) (1986). *Boca/Volar-hi*. Barcelona: La Galera.
- JOFFRA, Gerard (2018). *Eugenio*. Barcelona: Libros Cúpula.
- KANFER, Stefan (2001). *El ABC de Groucho*. Barcelona: RBA.
- (2001). *Groucho, una biografía*. Barcelona: RBA.
- (2001). *Groucho. La vida i l'època de Julius Henry Marx, una biografía*. Barcelona: Columna.
- KLEIN, Daniel; CATHCART, Thomas (2008). *Plató i un ornitorinc entren en un bar. Entendre la filosofia amb acudits*. Barcelona: La Campana.
- (2010). *Heidegger i un hipopòtam travessen les portes del cel*. Barcelona: La Campana.
- LILLY, John (1961). *Man and Dolphin*. New York: Doubleday.
- LOUVISH, Simon (2001). *Mounkey Business. La vida y leyenda de los hermanos Marx*. Madrid: T&B Editores.
- MARX, Arthur (1991). *Mi vida con Groucho. Un mito visto por su hijo*. Barcelona: Paidós.
- MARX, Groucho (1942). *Many Happy Returns*. New Cork: Simon & Schuster.
- (1972). *Groucho y yo*. Barcelona: Tusquets editores.
- (1974). *Memorias de un amante sarnoso*. Barcelona: Los libros de la Frontera.
- (1975). *Las cartas de Groucho*. Barcelona: Anagrama.
- (1984). *Camas*. Barcelona: Tusquets editores.
- (2005). *Sálvese quien pueda y otras historias inauditas*. Madrid: Plot.
- MARX, Harpo; BARBER, Rowland (1988) *¡Harpo habla!* Barcelona: Montesinos.
- MARX, Hermanos (1982). *Tienda de locos. El hotel de los líos*. Barcelona: Fundamentos.
- (1982). *Una noche en la ópera. Los hermanos Marx en el oeste*. Barcelona: Fundamentos.
- (1989). *Sopa de ganso. Naderías*. Barcelona: Fundamentos.
- MARX, Miriam (1995). *Con amor, Groucho. Cartas a su hija*. Barcelona: Grijalbo.
- NUÑEZ, Carlos (2007). *Los juegos de Mastropiero*. Barcelona: Península.
- PÉREZ, Adolfo (2005). *El humor de... los hermanos Marx*. Madrid: Ediciones Masters.
- RED, Samuel (2005). *Las mejores citas humorísticas*. Teià (Barcelona): Robinbook.
- ROMANÍ, Juan Ramón (1996). *Las mejores películas de los hermanos Marx*. Barcelona: RBA.

I PER CONTINUAR RIENT (RIURETERÀPIA)

- Les pel·lícules mudes de Charles Chaplin (Charlot), Buster Keaton i Harol Lloyd.
- Les pel·lícules de Stan Laurel i Oliver Hardy, Cantinflas, Jerry Lewis...
- Els acudits d'Eugeni, Tip y Coll, Gila...
- Els programes humorístics de televisió de La Trinca, Pedro Ruiz, Alfons Arús, Cruz y Raya, Martes y Trece, José Mota, Polònia...
- El teatre d'humor de Pepe Rubianes, Lina Morgan, Capri, Mary Santpere, Joan Pera...
- El humor de personatges entranyables com doña Rogelia (Mari Carmen y sus muñecos)
- El humor de Les Luthiers i de Monthy Pyton...
- Les pel·lícules de Woody Allen, Peter Sellers, Michael J. Fox, Leslie Nilsen, Steve Martin, Eddie Murphy, Woopie Woldberg...
- Sèries d'humor com les de Bill Cosby, Benny Hill, Mr Bean (Rowan Atkinson), Fawlty Towers (John Cleese), Family Matters, Full House, Roseanne, The Fresh Prince of Bel-Air...
- L'humor de certs personatges de dibuixos animats: Buggs Bunny, Pink Panther, Charlie Brown, Snoopy, Mafalda, The Flintstones (Els Picapedra), Micky Mouse, Woody Woodpecker ("El pájaro loco") Tom i Jerry... I, evidentment, qualsevol llibre, disc, pel·lícula d'humor, acudit o paròdia que trobareu en el vostre deambular diari. A Internet trobareu una infinitat de possibilitats.

L'AUTOR

Toni Giménez i Fajardo (Barcelona, 1959) és cantant professional per a públic infantil i familiar alhora que de cançó folk per a adults, músic i compositor des del 1977. Doctor en pedagogia. Ha publicat més de 200 obres (143 discos i 66 llibres). Al Youtube trobareu 3.100 vídeos amb totes les cançons infantils i per adults del seu repertori, així com temes instrumentals amb guitarra i banjo, contes, poemes i textos.

Apassionat de mil coses diferents, l'humor dels germans Marx n'és una. Amb aquest llibre ens mostra una de les seves facetes menys coneguda que fins i tot li permet inventar humor propi.

Pàgina web: www.tonigimenez.cat

Adreça electrònica: tonigimenezfajardo@gmail.com

ATRES LLIBRES D'HUMOR DE L'AUTOR

- Acudits per a tothom (Baula, 2013)
- Acudits per a tothom 2 (Baula, 2014)

POST-SCRIPTUM

La paraula secreta és: Groucho.

El país imaginari: Freedonia.

Marx...em!

Firmat:

**Hungerunger, Hungerunger,
Hungerunger, Hungerunger
i McCormick.**

I dos ous durs!

(Moc, moc!)

Enlloc de dos, posa'n tres!

Aquest llibre és un homenatge als germans Marx i al seu estil d'humor, destinat, en especial, als Grouchòfils i Marxòfils: amants del humor de Groucho i dels seus germans Chico i Harpo.

El llibre està dividit en dues parts. La primera és una selecció d'or d'humor dels germans Marx, extret de les seves pel·lícules, guions radiofònics i llibres. La segona és una selecció d'humor d'altres humoristes, d'humor popular i d'humor inventat per l'autor.

Toni Giménez Fajardo (Barcelona, 1959) és cantant professional per a públic infantil i familiar alhora que de folk per a adults des del 1977, músic i compositor, també és doctor en pedagogia. Aquest llibre és una peça singular, dintre de la seva immensa bibliodiscografia, que compte amb més de 200 obres publicades (143 discos i 66 llibres)